

Ηλ. βιβλίο, Νο 37

Λάρκος Λάρκου

Οι Συντεταγμένες της Στασιμότητας

Ιούλιος, 2025

Εισαγωγή

Οι «μη εξελίξεις» στο κυπριακό, από το καλοκαίρι του 2024 μέχρι την «πενταμερή» συνάντηση στη Νέα Υόρκη το καλοκαίρι του 2025, είναι το περιεχόμενο του παρόντος ηλεκτρονικού μου βιβλίου, με αρ. 37. Τα αίτια, οι συμπεριφορές, οι τακτικές των κυπρίων ηγετών, η επιλογή των ΗΕ να συντηρούν τη διαδικασία μέχρι τις εκλογές για την ανάδειξη νέου Τ/Κ ηγέτη -Οκτώβρης, 2025. Αναφορά επίσης στη νέα γεωπολιτική κατάσταση πραγμάτων στην περιοχή και πώς αυτή επηρεάζει την Κύπρο

Λάρκος Λάρκου, Ιούλιος 2025

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Μια πενταμερής χωρίς μπούσουλα, 18/7/25
2. Με δύο πυξίδες, 13/07/2025
3. Σκάκι στο περίπου, 06/07/2025
4. Εκλογές ενός γύρου, 8/6/25
5. «Πυλώνας» σκυφτός, 25/05/2025
6. Κύκλος με τους δύο απεσταλμένους, 18/05/2025
7. Μια επέτειος, ένα στοίχημα!, 11/05/2025
8. Το μετέωρο ταξίδι της απεσταλμένης, 4/5/25
9. Κοκτέιλ από ανατροπές, 20/4/25
10. Εξ αφορμής της μαντίλας! 13/4/25
11. Αλλαγή παραδείγματος, 6/4/25
12. Η μετασχηματιστική διπλωματία, 30/3/25
13. Εχθροί και φίλοι, δίπλα μας, 30/12/24
14. Το δείπνο με τις κιμωλίες, 22/12/24
15. Στη ζώνη με τα ηφαίστεια, 15/12/24
16. Ανάποδο 2004, 8/12/24
17. Μνημεία «υποκρισίας», 1/12/24
18. Διαγραφή με Δέλτα κεφαλαίο, 24/11/24
19. Ριάντ καλεί νήσον! 17/11/24
20. Ακροάσεις και αναλογίες, 10/11/24
21. Η τριπλή ερμηνεία, 3/11/24
22. Γκάλοπ με μέλλον, 27/10/2024
23. Το ποτήρι της Νέας Υόρκης, 20/10/2024
24. Η παρέλαση του ναργιλέ, 13/10/2024

25. Σημειωτόν στη Νέα Υόρκη, 29/09/2024
26. Η πολιτική σκέψη του Γιάννου Κρανιδιώτη, 15/09/2024
27. Σύνοδος με μισή πυξίδα, 01/09/2024
28. Ένα τηλεφώνημα, μια βολιδοσκόπηση, 25/08/2024
29. Στην εποχή της βολιδοσκόπησης... 11/08/2024
30. Βασιλικό στο κυπριακό, 04/08/2024
31. Να «εμπλακεί»; Ή μήπως όχι...28/07/2024
32. Μενέντεζ, στη σφαίρα του αοράτου, 21/07/2024

1. Μια πενταμερής χωρίς μπούσουλα, 18/7/25

Το χρονικό μιας προαναγγελθείσας στασιμότητας. Η Πενταμερής διάσκεψη για το κυπριακό στη Νέα Υόρκη, 16-17 Ιουλίου, παρήγαγε επί της ουσίας το ελάχιστο των ελαχίστων και επί της διαδικασίας νέα «κοινή συνάντηση Χριστοδουλίδη-Τατάρ στο περιθώριο της ΓΣ του ΟΗΕ, τον Σεπτέμβριο, ενώ «προβλέπεται και μία νέα άτυπη συνάντηση στην παρούσα μορφή αργότερα μέσα στο έτος». Ο ΓΓ των ΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες, σε δήλωσή του, μετά το πέρας της διάσκεψης, ανέφερε ότι «από την αρχή της θητείας του έχει δεσμευθεί για την ασφάλεια και την ευημερία των Κυπρίων, τόσο των Ε/Κ όσο και των Τ/Κ». Αφού ο ΓΓ κατέγραψε κίνηση στα ελάχιστης σημασίας ΜΟΕ (τεχνική επιτροπή για τη νεολαία, πρωτοβουλίες για το περιβάλλον, αποκατάσταση των νεκροταφείων, συμφωνία για την αποναρκοθέτηση, η

οποία θα ολοκληρωθεί μόλις καθοριστούν οι τελικές τεχνικές λεπτομέρειες, και για την ανταλλαγή πολιτιστικών αντικειμένων, για την παρακολούθηση της ποιότητας του αέρα και την αντιμετώπιση της μικροπλαστικής ρύπανσης». Ο ΓΓ σημείωσε ότι «οι συζητήσεις για το άνοιγμα τεσσάρων νέων σημείων διέλευσης και η εγκατάσταση ηλιακής ενέργειας στη νεκρή ζώνη θα συνεχιστούν».

Επιλογικά, ο ΓΓ υπογράμμισε: «Υπάρχει μακρύς δρόμος μπροστά και «είναι σημαντικό να σκεφτούμε τι μπορεί να σημαίνει το μέλλον για όλους τους Κύπριους, ωστόσο αυτά τα βήματα καταδεικνύουν ξεκάθαρα τη δέσμευση για τη συνέχιση του διαλόγου και την αναζήτηση μιας πορείας προς τα εμπρός»

Σύμφωνα με πληροφορίες του ΚΥΠΕ, «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο κ. Φιντάν είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν, κυρίως ως προς τα ευρωτουρκικά με τον Τούρκο Υπουργό Εξωτερικών να εκφράζει ενδιαφέρον για επίτευξη λύσης στα ευρωτουρκικά. Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, σύμφωνα με τις ίδιες πηγές είπε ότι είναι υπέρ των θετικών εξελίξεων στα ευρωτουρκικά, φτάνει να υπάρξει όμως πρόοδος στις κυπρογενείς υποχρεώσεις της Τουρκίας και στο Κυπριακό», 18/7. Η «γραμμή» Χ. Φιντάν εξηγεί τις συναντήσεις με Ν. Χριστοδουλίδη: «Εμείς ποτέ δεν υπήρξαμε μια χώρα που αποφεύγει τις διαπραγματεύσεις, που αποφεύγει να συζητά θέματα με πολιτισμένο, ορθολογικό και ώριμο τρόπο. Θα συνεχίσουμε αυτές τις ανταλλαγές απόψεων, τις διαπραγματεύσεις και το διάλογο».

Τα πενιχρά αποτελέσματα δείχνουν πόσο μακριά βρισκόμαστε από τα ουσιώδη του κυπριακού (κατοχή, αποστρατικοποίηση, θεμελιώδεις ελευθερίες) και πόσο μακριά βρισκόμαστε από τις πρόνοιες του Πλαισίου Γκουτέρες (30 Ιουνίου 2017) οι οποίες αντιμετώπιζαν κατά τρόπο πολύ ικανοποιητικό τις ανησυχίες όλων των Κυπρίων σε όλα τα κεφαλαιώδους σημασίας ζητήματα. Οι τίτλοι, όπως τους κωδικοποίησε ο ΓΓ των ΗΕ Α. Γκουτέρες: ασφάλεια, στρατεύματα, εδαφικό, περιουσιακό, ισότιμη μεταχείριση, αποτελεσματική συμμετοχή. Ο Ν. Χριστοδουλίδης, εγκαταλείποντας τις από Έξι Σημεία πρόνοιες του Πλαισίου Γκουτέρες, διευκόλυνε εξελίξεις τύπου «Ταϊβάν».

2. Με δύο πυξίδες, 13/07/2025

Στις 16-17/7 η «πενταμερής» για το κυπριακό στην Νέα Υόρκη. Το θέμα της πολιτικής ισότητας παραμένει το κορυφαίο αίνιγμα για την Ε/Κ ηγεσία- και την Ε/Κ κοινότητα γενικότερα. Σύμφωνα όμως με τον ΓΓ των ΗΕ Α. Γκουτέρες «τα μέρη έφτασαν κοντά στο να καταλήξουν σε στρατηγική κατανόηση όσον αφορά την ασφάλεια και τις εγγυήσεις, καθώς και σε όλα τα υπόλοιπα εκκρεμή βασικά στοιχεία μιας συνολικής διευθέτησης», (Έκθεση στο ΣΑ, 28/9/17). Έκτοτε σιωπή, ούτε αν ο ΓΓ τα έγραψε σωστά, ούτε αν υπάρχει κάποια άλλη προσέγγιση-αλλά αν αποφεύγεις τα ουσιώδη, ποτέ δεν θα τα προσπελάσεις. Η Κύπρος αναλαμβάνει την εξάμηνη, εκ

περιτροπής, προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ το πρώτο εξάμηνο 2026. Παρά τη συμβολικότητα του πράγματος, η προεδρία δίνει ρόλο στις 27 χώρες-μέλη, ακόμα και στις πιο μικρές, οι οποίες επιχειρούν να αντιμετωπίσουν τρέχουσες υποθέσεις. Η ΕΕ εξελίσσεται ως οιωνοί/ατελής ομοσπονδία. Η Κύπρος συμμετέχει στην Επιτροπή (Κυβέρνηση) με ένα Επίτροπο, με έναν Επίτροπο και η Γερμανία, η Γαλλία κλπ. Η Κύπρος με 6 Ευρωβουλευτές, αντί για έναν όπως θα αναλογούσε στον πληθυσμό της. Στα ομοσπονδιακά συστήματα όπως (μερικώς) είναι ΕΕ τα πιο πάνω συνιστούν στοιχεία της πολιτικής ισότητας, ενώ στο Ευρωκοινοβούλιο εκφράζεται ουσιωδώς η πληθυσμιακή διαφορετικότητα. Στις ΗΠΑ η ισορροπία εκφράζεται μέσω της Γερουσίας (κάθε πολιτεία από 2 γεροισιαστές) και στη Βουλή (ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε πολιτείας). Κατά τον καθηγητή Π. Ιωακειμίδη, πρότανη των ευρωπαϊκών σπουδών στην Ελλάδα, «κάθε ομοσπονδία κτίζεται πάνω στις τρεις άξονες «την πολιτική ισότητα, το διαμοιρασμό των εξουσιών και τον εξευρωπαϊσμό της ομοσπονδίας», Λευκωσία 17/6. Ο καθηγητής ΠΙ υπογράμισε μια νέα παράμετρο: τον «εξευρωπαϊσμό της ομοσπονδίας», με άλλα λόγια, την ανάγνωση που συγκροτούν οι συμβιβαστικές συμπεριφορές μέσα στην ΕΕ, τον τρόπο που αναζητούνται οι λύσεις- κάτι καθόλου εύκολο ή και καθόλου αυτονόητο, αλλά αναγκαίο ώστε όλοι να κερδίζουν και όλοι κάτι να αφήνουν για να προχωρά το τρένο. Το κοντινότερο παράδειγμα από την αναφορά του καθηγητή ΠΙ, αφορά την Ιρλανδία. Η συμφωνία της «Μεγάλης Παρασκευής» συνιστά το καλύτερο παράδειγμα «εξευρωπαϊσμού» μιας συμφωνίας ειρήνευσης.

Ένας Ε/Κ ηγέτης έχει μπροστά του δύο επιλογές: Η πρώτη, πολύ γνωστή, η ΕΕ ως κανάλι για παράπονα, ταξίδια στα Συμβούλια, επισκέψεις, δηλώσεις ικανοποίησης για την εξάμηνη, προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ της Κύπρου το πρώτο εξάμηνο του 2026. Η δεύτερη: Ο, ένας άλλος ηγέτης, που ενδιαφέρεται να αλλάξει τα πράγματα, μιλά στην κοινή γνώμη, παρουσιάζει παραδείγματα. Η παράταξη της ακινησίας, μέσα από τη διαρκή φθορά της έννοιας της «πολιτικής ισότητας» κτίζει την πίστη ότι τίποτε δεν μπορεί να γίνει. Ο, ένας άλλος ηγέτης, δεν ακολουθεί την κοινή γνώμη, τεκμηριώνει επιχειρήματα με υλικό από την ΕΕ, αξιοποιεί τις σύγχρονες μορφές επικοινωνίας, διαμορφώνει καθημερινά κοινή γνώμη ότι οι λύσεις είναι εφικτές εφόσον ακολουθήσουμε μια διαφορετική προσέγγιση. Δύσκολο έργο, έργο που απαιτεί κινητοποίηση, πειστικότητα, συλλογικότητα. Μια στρατηγική που διασυνδέει και αξιοποιεί δύο πυξίδες: το «Πλαίσιο ΕΕ» (ο κατά Ιωακειμίδα «εξευρωπαϊσμός» της ομοσπονδίας) και το «Πλαίσιο ΗΕ»-όπως το έχει συγκροτήσει ο ΓΓ των ΗΕ Α. Γκουτέρες.

Ωστόσο, τα δεδομένα επί του εδάφους αλλάζουν, ο χρόνος δημιουργεί εξελίξεις. Η Μαρία Άνχελα Ολγκίν (ΜΑΟ) εξηγεί ότι «μία από τις συνέπειες της αποτυχίας στο Κράν Μοντανά είναι ότι η διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία δεν αποτελεί πλέον κοινό σημείο αναφοράς και για τις δύο πλευρές». (πηγή: εφ/δα «Πολίτης», 8/7). Η ΜΑΟ είπε αυτό για το οποίο αγωνίζεται εδώ και χρόνια μέρος της Ε/Κ ηγεσίας: «Η ΔΔΟ να μη αποτελεί πλέον κοινό σημείο αναφοράς». Γι' αυτό και κανένας δεν σχολίασε, δεν διαμαρτυρήθηκε, κανένας δεν είπε «μα τι λέει η εκ Κολομβίας κυρία απεσταλμένη;»! Η αναφορά

της ΜΑΟ ευθέως τους χειρισμούς του στο Κραν Μοντάνα με συνομιλητή τον Μ. Ακιντζί, συνεπή υποστηρικτή της ΔΔΟ. Όσο ήταν η ΔΔΟ στο τραπέζι, την δεχόταν ο ΜΑ και την απέρριπτε ο ΝΑ με τις συνεχείς εναλλαγές θέσεων-δύο κράτη, επιστροφή στο '60, αποκεντρωμένη κλπ. Τώρα που η ΜΑΟ μίλησε, η Ε/Κ ηγεσία σιώπησε. Οι άλλοι παίκτες όμως μάς έχουν καταλάβει προ πολλού.

Η ΜΑΟ πρόσθεσε ότι «τα ΗΕ να βοηθήσουν τις πλευρές να προχωρήσουν βήμα-βήμα ώστε να εντοπιστούν τα αμοιβαία εκείνα αποδεκτά στοιχεία που θα συμβάλουν στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης και την εξεύρεση κοινής βάσης για το μέλλον». Πλέον τα ΗΕ προσαρμόζονται στα δεδομένα. Η Ε/Κ ηγεσία δεν ξεκαθαρίζει τη θέση της για τον πλαίσιο του ΓΓ, η Τ/Κ ηγεσία μιλά για «κυριαρχική ισότητα». Άρα τα ΗΕ δεν θα ηγηθούν καμιάς σοβαρής πρωτοβουλίας, αν αυτά θέλουν οι πλευρές, με αυτά πάμε: «δεν θέλετε οδοφράγματα; Γιατί να τα θέλουμε εμείς για εσάς»;

Τα θέματα χαμηλής πολιτικής (λ.χ. ένα οδόφραγμα, μια νέα επιτροπή) είναι ασπρίνες σε σχέση με τα δεδομένα του σημερινού στρατηγικού αδιεξόδου. Όφελος από την επικείμενη 5μερή στις 16/17-7, το μη επίσημο αδιέξοδο, άρα κάτι ωφέλιμο για τον υποψήφιο της Τ/Κ αντιπολίτευσης Τ. Ερχιουρμάν

3. Σκάκι στο περίπου, 06/07/2025

Οι κινήσεις δείχνουν μίαν (νέα) δυνατότητα στο κυπριακό-δύο απεσταλμένοι (Ολγκίν, Χανς), κατάσταση στην Μ. Ανατολή, Ευρωπαϊκή Άμυνα, Μακρόν-Ερτογάν. Ο Ν. Χριστοδουλίδης εξέφρασε «ικανοποίηση για το γεγονός πως ο κ. Μακρόν επεσήμανε στον Τ. Ερτογάν ότι η ουσιαστική πρόοδος στις ευρωτουρκικές σχέσεις περνά μέσα από το Κυπριακό», 26/6. Ο Ε. Μακρόν δεν μίλησε. Δεν μιλά ένας ηγέτης εξ ονόματος ενός άλλου, αν το κρίνει σκόπιμο, μιλά ο ίδιος. Για να μην πει κάτι, είναι η επιλογή του. Είναι η πολλοστή φορά που ο ΝΧρ παραβιάζει ευρέως παραδεδεγμένες διπλωματικές πρακτικές. Γνωστό το θέμα με το Ιράν, με Γκουτέρες, Ερτογάν κλπ. Πρακτικά είναι η ίδια συνήθεια που έγινε πλέον «κανόνας».

Ο ΝΧρ ανέφερε ότι «θα πρέπει να αξιοποιηθεί η παρούσα συγκυρία με την πρωτοβουλία του ΓΓ του ΟΗΕ, τον διορισμό Ειδικού Απεσταλμένου από πλευράς της ΕΕ έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες οι οποίες θα επιτρέψουν να υπάρξει ουσιαστική συγκεκριμένη πρόοδος στα ευρωτουρκικά». Από ποιους να αξιοποιηθεί; Προφανώς από τους απεσταλμένους! Ο ίδιος δεν έχει κάποια ευθύνη για κάτι, θεωρεί ότι επειδή δήλωσε «συνομιλίες από εκεί που μείναμε», είναι εντάξει. Αν ένα οδόφραγμα δεν ανοίγει, τι θα κάνουν οι απεσταλμένοι; Μάλλον, δεν ήρθαν για να συζητούν για την Μια Μηλιά!. Ο ΝΧρ ζητά επίσης «να δούμε τις εξελίξεις στα ευρωτουρκικά (ΤΕ, φιλελευθεροποίηση

εισόδου, θέματα της άμυνας και της ασφάλειας) και να γίνει πλήρως κατανοητό ότι αυτό το θέμα περνά μέσα από το Κυπριακό». Αυτό το σημείο περιλαμβάνει όλη την ουσία της συγκυρίας και η γενική εισαγωγική προσέγγιση ΝΧρ είναι ενδιαφέρουσα. Όμως, τι σημαίνει «τα «ευρωτουρκικά περνούν μέσα από το κυπριακό;». Το θέμα; 1ον, Χωρίς βάση (Πλαίσιο Γκουτέρες) καμμία διασύνδεση δεν μπορεί να επιτευχθεί και καμμία συνάντηση δεν παράγει πρόοδο. 2ον, Οι ευρωπαϊκές υποθέσεις δεν προχωρούν στο κενό, προχωρούν πάνω σε διαπραγματεύσιμα κείμενα, τα οποία τα μέρη διευκρινίζουν από πριν ότι τα αποδέχονται για να κτίσουν το επόμενο βήμα. 3ον, Η Ε/Κ πλευρά έχει κάθε συμφέρον να συμπορεύεται με τους κεντρικούς παίκτες (ΗΕ/ΕΕ), να μιλά καθαρά και με αυτοπεποίθηση «εγώ αποδέχομαι το πλαίσιο, αν η άλλη πλευρά δεν, μιλήστε μαζί της, ή διαβουλευτείτε με Χ. Φιντάν»- όπως συμβαίνει τώρα. Η συνεχής αποφυγή κάθε αναφοράς από τον ΝΧρ για την ταμπάκερα (Πλαίσιο του ΓΓ), οι επιτηδευμένες γενικολογίες, δείχνουν ότι ο ΝΧρ δεν ενδιαφέρεται για τα μείζονα. Η πρόταση στον Χ. Φιντάν, στην πενταμερή στη Γενεύη (18/3), για άνοιγμα ενός λιμανιού στην Τουρκία σε πλοία με σημαία Κύπρου έναντι μη θεωρήσεων βίζας για τούρκους επιχειρηματίες, είναι αρκούντως χαρακτηριστική- μια λογική που εκτροχιάζει τα ουσιώδη και δείχνει εσωτερική διαχείριση. Επιπρόσθετα κανένας στη διεθνή σκηνή δεν τα λαμβάνει υπόψη, όλοι ενδιαφέρονται για τα ουσιώδη.

Ο Ν. Χριστοδουλίδης δήλωσε επίσης ότι «μέσα στο πλαίσιο της Κυπριακής Προεδρίας μας, είναι η πραγματοποίηση ενός άτυπου Συμβουλίου με τη συμμετοχή ηγετών της περιοχής/

περιφερειακή διάσκεψη της ΕΕ. Εμείς θέλουμε την Τουρκία να είναι κοντά στην ΕΕ και εναπόκειται αποκλειστικά στην Τουρκία, να προχωρήσει σε εκείνες τις υποχρεώσεις, πρωτογενείς και άλλες. Και μέσα σε αυτό το πλαίσιο, φυσικά, ο κ. Ερντογάν θα είναι ευπρόσδεκτος στο Συμβούλιο αυτό. Όπως θα προσκαλέσουμε όλους τους ηγέτες, θα προσκαλέσουμε και τον Τούρκο Πρόεδρο»

Περιφερειακές διασκέψεις σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, προσφέρουν ένα βήμα για περαιτέρω επαφές, διευκολύνουν χειρισμούς, βοηθούν. Προεδρίες αξιοποιούν την ευκαιρία και προσπαθούν να αφήσουν αποτύπωμα στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Η ορολογία «περιφερειακή» παραπέμπει στις τρέχουσες μεσανατολικές υποθέσεις-«συμμετοχή ηγετών της περιοχής». Διάσκεψη όμως για τι; Η υπό συζήτηση «Περιφερειακή Διάσκεψη με ηγέτες της περιοχής» δεν φαίνεται να αφορά το κυπριακό. Η χώρα που αναλαμβάνει την δμηνη εκ περιτροπής προεδρίας της ΕΕ- και που υφίσταται τις συνέπειες της εισβολής-, δεν αξιοποιεί την ευκαιρία για να αναδείξει πτυχές της δικής της υπόθεσης. Η δμηνη προεδρία παρέχει ευκαιρίες. Μια «Διάσκεψη για την Κύπρο» από την προεδρεύουσα χώρα των 27, με κύριο θέμα το κυπριακό, τα ζητήματα της ασφάλειας, της αποστρατικοποίησης, της ενεργειακής ασφάλειας με επίκεντρο την Κύπρο, και την ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική ασφαλείας στην Α. Μεσόγειο είναι πέρα από αναγκαία. Ασφαλώς τίποτε δεν γίνεται στο κενό, ούτε οι εταίροι θα έρθουν για να χάσουν το χρόνο τους- μετρά η σοβαρή τεκμηρίωσή της, ότι θα γίνουν βήματα επί της ουσίας. Για παράδειγμα, ΟΗΕ-ΕΕ συναντούνται στο Σημείο, 1,

«Ασφάλεια» και, Σημείο, 2, «Στρατεύματα» του Πλαισίου του Γκουτέρες στις 30/6/17. Η προεδρία προσφέρει δυνατότητες για τα κορυφαία, προσφέρει όμως ευκαιρίες και για τα χλιαρά. Εξαρτάται τι επιδιώκεις.

Μια ιστορική υπενθύμιση: ενόψει επικείμενων διαπραγματεύσεων στους κόλπους των «15» το 1999, ο Γ. Κρανιδιώτης λέει όλες κι όλες 4 γραμμές,: «Η Ελλάδα είναι πρόθυμη να διαπραγματευτεί το βέτο της, εφόσον πάρει διαβεβαιώσεις ότι θα πάρει αντάλλαγμα, είτε από την Τουρκία, και αν αυτό δεν είναι δυνατό, από τους εταίρους της» (πηγή: Agence Europe, 2/3/99). Σε 4 γραμμές μπήκαν οι βάσεις για να αλλάξει ο ρους της ιστορίας της Κύπρου-πίσω από τις 4 γραμμές η μεθοδική δουλειά, οι ικανοί συνεργάτες, τίποτε στο περίπου. Παρά το γεγονός ότι σήμερα το ακροατήριο ολοένα και μικραίνει, ο Γ. Κρανιδιώτης επιμένει: «οι στρατηγικοί στόχοι δεν προωθούνται με ρητορική και βερμπαλισμούς» (20/9/97)

4. Εκλογές ενός γύρου, 08/06/2025

Το Κόμμα Εθνικής Ενότητας (ΚΕΕ), το Κόμμα Αναγέννησης (ΚΑ), και το Δημοκρατικό Κόμμα (ΔΗΚΟ) ανακοίνωσαν (2/6) ότι στηρίζουν την υποψηφιότητα Ερσίν Τατάρ για την εκλογή ηγέτη της Τ/Κ κοινότητας τον Οκτώβρη. Σύμφωνα με το ΓΤΠ, ο Ερσίν Τατάρ υποστήριξε ότι «τα συνεργαζόμενα κόμματα

μοιράζονται κοινές αρχές, εγκαθίδρυση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατοχύρωση των εγγενών δικαιωμάτων και συνέχιση της αντίληψής που αφορά στην κυριαρχική ισότητα και το ισότιμο διεθνές καθεστώς».

Εκλογικά και επικοινωνιακά: 1. Ο Ε. Τατάρ για να διευκολύνει την συμμαχία του με ΚΕΕ, ΚΑ και ΔΗΚΟ, αξιοποίησε Ε/Κ τεχνικές: βάφτισε τον εαυτό του «ανεξάρτητο» και με αυτήν την ιδιότητα, μίλησε στην πρώτη κοινή εκδήλωση της συμμαχίας στις 2/6. 2. Ο συνασπισμός διαθέτει επικοινωνιακή υποστήριξη. Αιφνιδιάζει ο τίτλος του συνασπισμού: «Συμφωνία Κοινής Λογικής». 3ον Η μέθοδος αλλάζει: όσα συνεργαζόμενα με τον Ε. Τατάρ κόμματα θα ήθελαν να τρέξουν τον πρώτο γύρο μόνα τους και στο δεύτερο να ψηφίσουν Τατάρ, άλλαξαν στάση και όλα μαζί από τον πρώτο γύρο. 4ον. Σημαντική κίνηση που επηρεάζει και την στρατηγική της αντιπολίτευσης καθώς όλα θα παιχτούν στον 1ο γύρο εκτός και ο Σερτάρ Ντενκτάς κατέβει ως υποψήφιος σε ρήξη με το κόμμα του (ΔΗΚΟ) που ήδη αποφάσισε Τατάρ. 5. Ο συνασπισμός της αντιπολίτευσης υπό τον Ερχιουρμάν, εκ των πραγμάτων, δεν έχει επιλογές, θα πάει σε εκλογές «ενός γύρου»

Ο ηγέτης του κόμματος της Αναγέννησης (YDP, έποικοι) Ερχάν Αρικλί έθεσε με πιο επιθετικό τρόπο το εκλογικό δίλημμα στο όνομα Τατάρ: «Αυτές οι εκλογές πρέπει να γίνουν μεταξύ εκείνων που θέλουν να πορευτούν μαζί με την Τουρκία και εκείνων που θέλουν να πορευτούν με την Αμερική, τα ΗΕ και την ΕΕ. Είμαστε ένα πολιτικό κίνημα που λέει, «αν υπάρχει

ζήτημα έθνους, πατρίδας και ιδιαίτερα της μητέρας μας πατρίδας, τα υπόλοιπα είναι απλώς λεπτομέρειες»...

Ο Ε. Αρικλί απευθύνεται σε ένα κοινό που ψηφίζει εσωστρέφεια, που διακατέχεται από φοβία απέναντι στον έξω κόσμο. Η ρητορική του είναι βαθιά αναχρονιστική. Όμως, έτσι το είπε: «Η πατρίδα από τη μια» και «όσοι θέλουν ομοσπονδία» από την άλλη. Ένας λόγος από το βαθύ παρελθόν, ντυμένος αντιευρωπαϊσμό και μισαλλοδοξία για τους «ομοσπονδιακούς» που εκφράζει ο Τ. Ερχιουρμάν «από την άλλη».

Ύστερα απευθύνεται βέβαια στους Τ/Κ ψηφοφόρους, αλλά το ακροατήριό του αφορά και μέρος της Ε/Κ κοινότητας: «Μετά το σχέδιο Ανάν, μετά το Κραν Μοντάνα, δεν έχει μείνει τίποτα να συζητήσουμε. [Ο πρώην Τ/Κ ηγέτης Μ. Ακιντζί παρέδωσε έναν χάρτη στο Κραν Μοντάνα και προσέφερε «μηδέν στρατιώτες και μηδέν εγγυήσεις». Παρά ταύτα, ο Ε/Κ ηγέτης [Ν. Αναστασιάδης] αναποδογύρισε το τραπέζι. Τι περισσότερο μπορούμε να δώσουμε; Ως εκ τούτου, το βιβλίο της ομοσπονδίας είναι κλειστό». (πηγή ΚΥΠΕ, 3/6). Ότι αφήνει ένα αποτύπωμα στα πράγματα, δεν φεύγει από την εκλογική μνήμη. Ένας δεδηλωμένος οπαδός της ακινησίας, ο Ε. Αρικλί, επιτίθεται στον Τ. Ερχιουρμάν με εργαλεία από τη διαχείριση του κυπριακού από Ε/Κ ηγέτες για να πείσει ότι ο εκλογικός στόχος Ερχιουρμάν είναι ανέφικτος. Πιο καθαρά δεν γίνεται. Καταθέτει χάρτη επί του εδαφικού ο Μ. Ακιντζί και οι «Αναστασιάδης και συνεργάτες», διαλύουν το τοπίο. Σήμερα ο Ε. Τατάρ με τη βοήθεια Αρικλί, ψαρεύει από τη δεξαμενή εκείνων των Τ/Κ που θα άλλαζαν τόπο διαμονής στο πλαίσιο

των εδαφικών αναπροσαρμογών- γνωρίζει χάρτες και στοιχεία και τα παίρνει περιοδεία!

Ο Ν. Χριστοδουλίδης σχολίασε (4/5) ότι «εκλογική διαδικασία στις κατεχόμενες περιοχές, το κλίμα όπως διαμορφώνεται, η ρητορική του κ. Τατάρ που γίνεται ακόμα πιο διχοτομική. Θα ακολουθήσει μια καθημερινή διχοτομική ρητορική, με στόχο να εξυπηρετηθούν κάποιες δικές τους σκοπιμότητες». Προφανώς, εν μέρει αυτό είναι σωστό, με δύο προϋποθέσεις όμως. Πώς βρέθηκε στην εξουσία ο Ε. Τατάρ απέναντι στον ακέραιο Ακιντζί; Πρώτον, ο Ε. Τατάρ ήταν το μέσο να «απαντήσει» η Άγκυρα στους χειρισμούς «Αναστασιάδη και συνεργάτες» στο Κραν Μοντάνα. Δεύτερον, ο Ε. Τατάρ, στη συνέχεια, ήταν το μέσο για να θέσει η Άγκυρα τον Ακιντζί εκτός μάχης. Ο Μ. Τσαβούσογλου είπε στον Μ. Ακιντζί: «Οι Ε/Κ δεν αποδέχονται την ομοσπονδία. Υπό αυτές τις συνθήκες θα ήταν προτιμητέο ένα μοντέλο σαν την ομοσπονδία ή την λύση δυο κρατών». Ο Μ. Ακιντζί τού απάντησε: «Εγώ δεν μεταβιβάζω τέτοιου είδους πρόταση στο τραπέζι (των συνομιλιών). Δεν τίθεται τέτοιου είδους ζήτημα»- 20/4/18. Αντίθετα, ο Ε. Τατάρ δήλωσε ότι «πιστεύω ειλικρινά ότι το Πλαίσιο Γκουτέρες μάς αναγκάζει να χάσουμε πολλά», ΚΥΠΕ, 27/2/20. Ο Ν. Χριστοδουλίδης, σε παράλληλη γραμμή, μιλώντας σε Τ/Κ ιστοσελίδα, (Ιούνιος 2023), απέρριψε δύο από τα έξι κεφάλαια του Πλαισίου-διακυβέρνηση, περιουσιακό. Αν ο Ν. Χριστοδουλίδης είχε μια υποτυπώδη συνέπεια σε αυτά που διακηρύττει τώρα («συνομιλίες χθες»), θα είχε προτείνει στον Ν. Αναστασιάδη να γίνει δεκτή η πρόταση Ακιντζί (2/5/18) ώστε το Πλαίσιο Γκουτέρες να υπογραφεί ως «στρατηγική συμφωνία για τη λύση». Έτσι ο

Τατάρ θα ήταν σπίτι του και ο Μ. Ακιντζί στα πράγματα. Ο Ν. Χριστοδουλίδης με Ακιντζί σηκώθηκε και έφυγε και τώρα με Τατάρ θέλει συνομιλίες «από εκεί που μείναμε»! Η ρητορία της ανευθυνότητας, η προεκλογική πλειοδοσία, έχουν οδηγήσει στο σημερινό κλίμα παραίτησης στην Ε/Κ κοινότητα, παραίτησης από τα μεγάλα που παραμένουν ανοικτά «στοιχήματα» για ηγεσίες και πολίτες

5. Πυλώνας» σκυφτός, 25/05/2025

Ολοένα και πιο δυνατά ακούγονται φωνές ηγετών που μιλούν κατά Νετανιάχου. Το Συμβούλιο των ΥΠΕΞ της ΕΕ ψήφισε «κατά της αναθεώρησης της Συμφωνίας Σύνδεσης με το Ισραήλ». Κατά τη συζήτηση 17 χώρες τάχθηκαν υπέρ της αναθεώρησης, κατά 9 και ουδέτερη στάση τήρησε μία, με την Κύπρο να τάσσεται κατά της αναθεώρησης». Στις 18/5 «22 χώρες συμπεριλαμβανομένων της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Βρετανίας και του Καναδά, κάλεσαν τις αρχές του Ισραήλ να επιτρέψουν «αμέσως» και «πλήρως» τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα, όπου ο πληθυσμός είναι «αντιμέτωπος με λιμό». Ο Πέτρο Σάντσεσ, σοσιαλιστής πρωθυπουργός της Ισπανίας δήλωσε: «Πρέπει να εντείνουμε την πίεσή μας στο Ισραήλ. Η μοναδική οδός προς την ειρήνη στην περιοχή είναι η εφαρμογή της λύσης των δύο κρατών. Για αυτό, θα ήθελα να παροτρύνω άλλα κράτη να

αναγνωρίσουν το Κράτος της Παλαιστίνης». (πηγή: news247. 17/5)

Για όσους παριστάνουν ότι δεν κατανοούν τη φύση των πραγμάτων, μιλά ο υπουργός Οικονομικών του Ισραήλ Μ. Σμότριντς: «Όχι πια επιδρομές του τύπου μπαίνουμε και βγαίνουμε (από τη Γάζα), αλλά κατάκτηση, εκκαθάριση και παραμονή των στρατιωτών μας μέχρις ότου καταστραφεί η Χαμάς», (Πηγή Reuters, AP, Καθημερινή 20/5). Απορία 1: Ένας από τους πιο σύγχρονους στρατούς του κόσμου που εξοντώνει στην Τεχεράνη τον Ισμαήλ Χανίγια και στη Βηρυτό τον Χασάν Νασράλα δεν γνωρίζει (ακόμα) πού είναι τα τούνελ της Χαμάς; Απορία 2: Η Παλαιστινιακή Αρχή απευθύνεται στην Χαμάς: «απελευθερώστε τους ομήρους», «γίνετε πολιτικό κόμμα». Σιωπή από το Ισραήλ. Το σκοτεινό κεφάλαιο της «αόρατης» συνέργειας Νετανιάχου-Χαμάς δεν έχει ανοίξει ακόμα.

Αν άλλες χώρες έχουν 5 λόγους για να μιλούν, η Κύπρος με δικό της πρόβλημα κατοχής έχει 15, ωστόσο, παραμένει η πιο φιλική χώρα προς την κυβέρνηση Νετανιάχου. Μια χώρα ζητά στήριξη από ΟΗΕ και ΕΕ και την ίδια στιγμή ταυτίζεται με έναν πολιτικό του οποίου το ΔΠΔ ζητά την σύλληψη για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας! Αυτή η χώρα χάνει «νομιμοποίηση» να διεκδικήσει αλληλεγγύη από άλλες χώρες που την βλέπουν να συμπεριφέρεται ως «υπάλληλος» του εγκληματία. Η ίδια μικρή χώρα και ο ίδιος μικρός ηγέτης της, δεν βλέπουν τις μαζικές διαμαρτυρίες σε ευρωπαϊκές χώρες, δεν τις βλέπουν στις ΗΠΑ, δεν βλέπουν τις πολλές εβραϊκές οργανώσεις διεθνώς να ζητούν «Νετανιάχου, όχι στο όνομά μας». Δεν

βλέπουν το κύμα διαδηλώσεων μέσα στην ισραηλινή κοινωνία με αίτημα «εκεχειρία-ειρήνευση». Ακόμα και αυτός ο Τραμπ στην πρώτη του εμφάνιση στη διεθνή σκηνή, απέφυγε να πεί στο Ισραήλ- ένα μίνι μήνυμα στον Β. Νετανιάχου του στυλ «κάνε κάτι».

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, άλλες εξελίξεις. Η Αλεξάνδρα Βουδούρη, («Καθημερινή», 21/5), μάς ενημερώνει ότι «κλειδώνει η συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρώπη, παρά τις ενστάσεις της Αθήνας και της Λευκωσίας, καθώς οι τελικές αποφάσεις θα ληφθούν από την ΕΕ με ειδική πλειοψηφία και όχι ομοφωνία» (21/5). Το ρεπορτάζ της ΑΒ: «Κλειστές» πόρτες συνάντησε η Αθήνα και στις Βρυξέλλες», καθώς ζήτησε «τουλάχιστον— οι αποφάσεις να λαμβάνονται με ομοφωνία και όχι ειδική πλειοψηφία (qualified majority). Τι προηγήθηκε; «Στις 27 Δεκ 2024 η ιταλική κυβέρνηση ενέκρινε την εξαγορά της Piaggio Aerospace (που τελούσε υπό κρατική διοίκηση από το 2018) από την τουρκική εταιρεία Baykar, η οποία ανήκει στον Σελτσούκ Μπαϊρακτάρ, γαμπρό του προέδρου της Τουρκίας Τ. Ερντογάν. Η Τουρκία είχε ήδη κατορθώσει να αποκτήσει τον έλεγχο μιας αμιγώς ευρωπαϊκής εταιρείας με την ανάπτυξη μη επανδρωμένων αεροχημάτων (UAV). Οι Γερμανοί —όπως και άλλοι Ευρωπαίοι— επιθυμούν τη συνεργασία με την Άγκυρα λόγω των παραγωγικών δυνατοτήτων που διαθέτει η τουρκική βιομηχανία, ακόμη και η αεροναυπηγική. Η τουρκική αμυντική βιομηχανία Baykar ήδη έχει πουλήσει τα οπλισμένα μη επανδρωμένα αεροσκάφη Bayraktar TB-2 σε πέντε χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ και σε τρεις χώρες-μέλη της Ε.Ε. — Ρουμανία, Πολωνία, Κροατία. Η εταιρεία έχει δημιουργήσει συνεργασία

με την ιταλική Leonardo για τη συμπαραγωγή μη επανδρωμένων αεροσκαφών, όπως έχει εξαγοράσει και την ιταλική αεροναυπηγική εταιρεία Piaggio». (πηγή: «Καθημερινή», 21/5)

Ο Υπεξ Κ. Κόμπος δηλώνει ότι «η θέση μας είναι ξεκάθαρη, οι αμυντικές δυνατότητες και η αυτονομία της ΕΕ πρέπει να ενισχυθούν και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες ανησυχίες των κρατών-μελών». Όμως «ξεκάθαρα» οι άλλοι εταίροι δρομολόγησαν αποφάσεις. Ύστερα αναλαμβάνει τα ηνία ο Ν. Χριστοδουλίδης από το Παραλίμνι: «Η αναβάθμιση του ρόλου της Κυπριακής Δημοκρατίας διεθνώς, δημιουργούν μια νέα δυναμική και προοπτική. Η Τουρκία οφείλει πρωτίστως να καταλάβει ότι η πορεία της προς την Ευρώπη περνά αναπόδραστα μέσα και από την Κύπρο», 19/5. Η κατά Ν. Χριστοδουλίδη «νέα δυναμική» μετρήθηκε (ακόμα μια φορά) και βρέθηκε ελλιπής. Το παιχνίδι έχει κανόνες, συμφέροντα, ικανότητες. Η Επιτροπή «υπό την καθοδήγηση του Επιτρόπου Γιοχάνες Χαν», τον Απρίλη 2018, κατέγραψε ότι «η Τουρκία εξέφρασε στήριξη στις συνομιλίες για λύση του Κυπριακού, στη Γενεύη, Ιανουάριος, 2017 και στο Κραν Μοντανά τον Ιούλιο 2017» (πηγή: «Καθημερινή», 20/5). Είναι ίδιος Χαν που τώρα έγινε απεσταλμένος της προέδρου της Επιτροπής στο κυπριακό.

Η άρνηση του πλασίου λύσης του ΓΓ των ΗΕ στο κυπριακό, συν η διάλυση του τοπίου 2017-20 από τον Ν. Αναστασιάδη. Η άρνηση της Χάγης για το Αιγαίο. Δύο γκρίνιες (Κόμπος, Δένδιας) δεν κάνουν μιαν πρόσθεση. Οι εταίροι περίμεναν για

δεκαετίες αποφάσεις, τώρα προχωρούν ερήμην όσων ενδιαφέρονται μόνον για «λαϊκές» απογευματινές!

6. Κύκλος με τους δύο απεσταλμένους, 18/05/2025

Πρώτα η ανακοίνωση της γραμματείας των ΗΕ για επαναδιορισμό της Μ. Α. Ολγκίν ως προσωπικής απεσταλμένης του ΓΓ στο κυπριακό. Αμέσως μετά, Γιοχάνες Χαν, ως απεσταλμένος της προέδρου της Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν στο κυπριακό. Συνδέοντα τα δύο, αν δεν είχε προηγηθεί η ανακοίνωση των ΗΕ δεν θα ακολουθούσε η άλλη. Τα κύρια στοιχεία του παζλ μπαίνουν στη θέση τους για την τελική προσπάθεια στους επόμενους μήνες.

Η Επιτροπή ως η «κυβέρνηση» της ΕΕ έχει το θεσμικό ρόλο και τις «υποδομές» γι' αυτή τη δουλειά, όπως έγινε και άλλες φορές στο παρελθόν. Τα δεδομένα: 1994: ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζακ Ντελόρ ορίζει τον Σ. Αμπού ως απεσταλμένο του στο κυπριακό. 2015: ο πρόεδρος της Επιτροπής Γ. Κ. Γιούνκερ ορίζει τον Πίτερ Βαν Νούφελ ως απεσταλμένο του στο κυπριακό. Ο πρόεδρος Γιούνκερ παρών στη Διάσκεψη στη Γενεύη, Γενάρης, 2017. Η αντιπρόεδρος της Επιτροπής Φ.

Μογκερίνι στη Διάσκεψη στο Κραν Μοντάνα, Ιούνιος 2017. Ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής Φρανς Τίμμερμανς παρών στη συνάντηση της Γενεύης, 2021.

Ο Γ. Κακούρης, απεσταλμένος της «Κ» στις Βρυξέλλες σημειώνει: «Ως πρώην Επίτροπος, ο κ. Χαν έχει εμπειρία τόσο σε θέματα περιφερειακής πολιτικής (μέτρα στήριξης των προσπάθειών επανένωσης και Κανονισμός της Πράσινης Γραμμής), όσο και των σχέσεων ΕΕ – Τουρκίας και πως επηρεάζονται από το Κυπριακό). Ο κ. Χαν διετέλεσε Επίτροπος για την Περιφερειακή Πολιτική (2010 – 2014), και επικεφαλής της πολιτικής της Κομισιόν για την πολιτική γειτονίας και τη διεύρυνση επί Επιτροπής Γιούνκερ (2014 – 2019), (Πηγή: «Καθημερινή», 15/5)

Οι διακοινοτικές συνομιλίες, όπως τις γνωρίζαμε για δεκαετίες (Λήδρα Πάλας, αεροδρόμιο Λευκωσίας κλπ), έκλεισαν τον κύκλο τους. Μόνο η φόρμουλα με το σχήμα 2+3+2 υπάρχει στον ορίζοντα- ηγέτες των δύο κοινοτήτων, Ελλάδα, Τουρκία, ΗΒ, ΟΗΕ- ΕΕ. Ο Ε. Τατάρ δήλωσε ότι «η ΕΕ δεν μπορεί να εμπλακεί σε καμία διαδικασία, χωρίς την συγκατάθεση της Τ/Κ πλευράς», ενώ το υπεξ της Τουρκίας χαρακτηρίζει το διορισμό Χαν «ως εσωτερικό ζήτημα της ΕΕ»- δηλώσεις που εκφράζουν δυσαρέσκεια της Άγκυρας ως προς τη διαδικασία που προκρίθηκε για επιλογή Χαν, δεν θα παρεμποδίσουν όμως την γενικότερη προσπάθεια. Άλλωστε, ο επαναδιορισμός Ολγκίν πέρασε με «νεύμα» Φιντάν σε Τατάρ στη Γενεύη.

Στις 12 Μαΐου «ξεκίνησε επίσημα η αποστολή της προσωπικής απεσταλμένης του ΓΓ των ΗΕ για το Κυπριακό, Μαρία Άνχελα Ολγκίν, η οποία αναμένεται εντός Μαΐου στην Κύπρο» (πηγή ΚΥΠΕ, 12/5). Τι κουβαλά στις αποσκευές της η τέως Κολομβιανή ΥΠΕΞ; Ιδού μερικά, που εύκολα αντιπαραβάλλονται με την κυπριακή μας εμπειρία,

Ο πόλεμος 50 ετών τελείωσε το 2016. Οι κυβερνητικές δυνάμεις και το κίνημα FARC πολέμουσαν από το 1964 – 220 χιλιάδες νεκροί, επτά εκατομύρια εκτοπισθέντες. Η διαδικασία ειρήνευσης εποπτεύεται από τον ΟΗΕ.

Οι πρωταγωνιστές: ο πρόεδρος, ηγέτης του σοσιαλιστικού κόμματος Χ. Μ. Σάντος, και ο ηγέτης του FARC γνωστός ως «Τιμοσένκο».

«Επιλογή διαπραγματευτών που να πιστεύουν βαθιά στην ειρηνευτική προσπάθεια. Αξιοποίησαν την εμπειρία από τη Β. Ιρλανδία και την Ν. Αφρική. Μίλησαν με τον Πάπα Φραγκίσκο και τον ΓΓ του ΟΗΕ Μπα κι Μουν» (πηγή: Reuters 10/9/16).

Οι δύο πλευρές συμφώνησαν να διαπραγματευτούν πάνω σε ένα «Πλαίσιο από Έξι Κεφάλαια». Μετά από κάθε συμφωνία σε κάθε ξεχωριστό κεφάλαιο, να ενημερώνουν την κοινή γνώμη, και έτσι να ενισχύουν την προσπάθεια για να κλείσει και το επόμενο

Η κυβερνητική πλευρά προσέφερε 10 έδρες στο κοινοβούλιο στο FARC. Στις εκλογές το FARC πήρε ποσοστό κάτω από το 1%. Ωστόσο, πήρε τις δέκα έδρες χάρις στη συμφωνία ειρήνης του 2016». (Reuters, 10/9/2016). Περισσότερα <https://larkoslarkou.org.cy/apo-tin-kolomvia-i.../>

Σε δημοσκόπηση της Ipsos «το 72% εγκρίνει το σχέδιο ειρήνευσης (συμφωνία, 24 Αυγούστου 2016) και το 28% ψηφίζει εναντίον» (Reuters, 10/9). Ο Αλβάρο Ουρίμπε, ηγέτης της δεξιάς αντιπολίτευσης («Δημοκρατικό Κέντρο»), «θεωρώντας ότι η κυβέρνηση έκανε υπερβολικές παραχωρήσεις στο FARC», δήλωσε το εκπληκτικό «μπορούμε να πούμε ναι στην ειρήνη, ψηφίζοντας όχι στο δημοψήφισμα!» (Reuters, 3/8/2016)

Παρά τα προγνωστικά, στο μη δεσμευτικό δημοψήφισμα, επικρατεί η απόρριψη με 50,21%, έναντι 49,78% της έγκρισης. Η συμμετοχή στην ψηφοφορία δεν ξεπέρασε το 37,43%.

Ο Χ.Μ. Σάντος σε χρόνο ρεκόρ πήρε το σχέδιο ειρήνευσης στη Βουλή και το πέρασε με την ψήφο της κυβερνητικής πλειοψηφίας, το κόμμα Ουρίμπε αποχώρησε.

Κύπρος, 2025: ΜΟΕ στον αέρα και η ουσία εκτός τόπου και χρόνου. Η Μ. Α. Ολγκίν εργάστηκε πάνω στο Πλαίσιο Γκουτέρες με Γεραπετρίτη, Φιντάν, Ιούλιος, 2024 στη γραμμή «ένα κράτος με εκτεταμένες αρμοδιότητες στις πολιτείες». Μια πιθανή αποχώρηση Τατάρ τον Οκτώβρη θα βοηθήσει-ο Τ. Ερχιουρμάν πιστεύει στη «γραμμή» Ολγκίν.

Η εξέλιξη με τους διορισμούς Ολγκίν και Χαν είναι ωφέλιμη για την Κύπρο με «προσαρμογές» στο Πλαίσιο Γκουτέρες-«ένα κράτος με εκτεταμένες αρμοδιότητες στις πολιτείες». Οι δύο κύπριοι ηγέτες θα ανοίξουν τα χαρτιά τους πάνω στα ουσιώδη μπροστά σε ΗΕ-ΕΕ. Ο Ν. Χριστοδουλίδης να μιλήσει για ότι αποφεύγει τόσον καιρό-κεφάλαιο διακυβέρνηση. Όπως και ο Ε. Τατάρ για ότι ονομάζει «κυριαρχική ισότητα», πάνω σε κείμενα.

Έχει μεγάλη αξία ο ίδιος ο ΓΓ να παρουσιάσει στα μέρη τη δική του πρόταση, να εξηγήσει επίσης τις οριστικές επιπτώσεις από ένα (ακόμα) αδιέξοδο. Χρειάζεται, πράγματι, «αυτή τη φορά να είναι διαφορετικά», όπως έχει πει στις εκθέσεις του

7. Μια επέτειος, ένα στοίχημα! 11/05/2025

Ημέρα της Ευρώπης, 9 Μαΐου. Γιατί η Ημέρα αυτή δεν έχει γίνει και η «Ημέρα της Κύπρου»; Τα παραδείγματα δείχνουν το γιατί:

1). Με αντάλλαγμα την Μεσογειακή Πολιτική της ΕΕ, ξεπάγωμα της ενταξιακής πορείας της Κύπρου. Μετά από 10 χρόνια καθυστέρησης, τέθηκε σε εφαρμογή η Τελωνειακή Ένωση Κύπρου-ΕΟΚ την 1η Ιανουαρίου 1988-. Επιτυχία, 1987.

2). Με αντάλλαγμα την Τελωνειακή Ένωση Τουρκίας-ΕΟΚ, 1/1/96, καθορισμός χρονοδιαγράμματος για έναρξη ενταξιακών για την Κύπρο έξι μήνες μετά το τέλος της τότε Διακυβερνητικής. Επιτυχία, 1996.

3). Η Κύπρος υπέβαλε αίτηση για να γίνει πλήρες μέλος της ΕΕ στις 4 Ιουλίου 1990. Η Επιτροπή στη Γνωμοδότησή της βρήκε την Κύπρο από οικονομικής πλευράς «επιλέξιμη». Ωστόσο, «εξέφρασε επιφυλάξεις κατά πόσο η Κύπρος θα μπορούσε να ενταχθεί χωρίς την προηγούμενη επίλυση του πολιτικού προβλήματος».

4). Τέσσερις χώρες (Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ολλανδία) ζητούσαν «πρώτα λύση, ύστερα ένταξη». Στα 15 κράτη-μέλη,

τα 14 έλεγαν «ναι σε υποψηφιότητα της Τουρκίας», μία κατά, Κολωνία, Ιούνιος 1999.

5). Με αντάλλαγμα την ανάδειξη της Τουρκίας σε υποψήφιο μέλος, απρόσκοπτη ένταξη για την Κύπρο. Επιτυχία, Δεκέμβριος, 1999.

Το «μυστικό» πίσω από αυτές τις επιτυχίες: Η διπλωματία των διασυνδέσεων, η οικοδόμηση ενός πακέτου από συμφέροντα, αξιοποίηση του κοινοτικού τρόπου σκέψης, λύσεις με κέρδη για περισσότερους του ενός παίκτες. Τα παραδείγματα μιλούν από μόνα τους για το πώς κερδίζονται οι μεγάλες μάχες, πώς πείθεις όταν έχεις αξιοπιστία και ταυτόχρονα εντάσσεις τις λύσεις μέσα στο ευρύτερο κοινοτικό συμφέρον. Η «διπλωματία των διασυνδέσεων» έθεσε τα θεμέλια για την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης στη Στοά του Αττάλου στις 16/4/ 2003 και έτσι στην τελική ένταξη την 1η Μαΐου 2004 με αναστολή εφαρμογής του κεκτημένου «στην περιοχή στην οποία δεν ασκεί αποτελεσματικόν έλεγχο η ΚΔ».

Ο πολιτικός που σφράγισε με το πρωτοποριακό του έργο, την σημερινή Ημέρα: «Το να ενταχθεί η Κύπρος μόνο, so what, οικονομικά η Κύπρος είναι πιο μπροστά από πολλές χώρες- μέλη, όλη η υπόθεση είναι να το λύσουμε!»-Γιάννος Κρανιδιώτης. Η επέτειος της 9ης Μαΐου για την Κύπρο είναι «μισή». Η Ε/Κ ηγεσία αρνήθηκε όλες τις δυνατότητες και όλες τις συγκυρίες -από το 2003 μέχρι το 2017- για να καταστήσει την ΕΕ καταλύτη για την επίλυση. Ένα ενωμένο νησί να εφαρμόζει τις θεμελιώδεις ευρωπαϊκές ελευθερίες σε όλη την επικράτειά του με την πλήρη στήριξη ΕΕ/ΗΕ στο κεφάλαιο

ασφάλεια και με την ΕΕ ανάπτυξη, υποδομές, ανοικοδόμηση, προγράμματα κλπ. Στο πλαίσιο αυτό ο πρόεδρος Γιούνκερ ανακοίνωσε οικονομική στήριξη για την επίλυση από 3.2δισ ευρώ στη «Σύνοδο για την Κύπρο», Γενεύη, 2016.

Η Ε/Κ ηγεσία αποφεύγει να εργαστεί πάνω στα αποδεδειγμένως πασιφανή. Πρόσεξε άλλους «καταλύτες». Μια χώρα υπό κατοχήν, που θα έπρεπε να προσέχει την αξιοπιστία της όσο καμμία άλλη, έφτασε στο σημείο να είναι η πρωταθλήτρια στην πώληση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας με 7. 200 χρυσά διαβατήρια και έτσι, 1ον Βουτιά στους διεθνείς δείκτες για τη διαφθορά, 2ον Αλματώδης υποχώρηση του κράτους δικαίου και 3ον, Εξαιτίας της διαφθοράς, εκτροχιασμός των διαπραγματεύσεων και ενασχόληση με το χρυσό τζακ-ποτ. Αλλά η εφ/δα «Καθημερινή» σημειώνει ότι «πρωτοφανή ήττα δέχθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) η Κυπριακή Δημοκρατία, ως αποτέλεσμα αποτυχημένης πρωτοβουλίας του ΕΛΑΜ να καταδικαστεί διά ψηφίσματος η παράνομη επίσκεψη Ερντογάν στην κατεχόμενη Κύπρο, χωρίς την απαραίτητη προεργασία και την εξασφάλιση συμμαχιών που θα διασφάλιζαν θετική έκβαση: Μόλις 104 ευρωβουλευτές τοποθετήθηκαν θετικά στην εισήγηση ΕΛΑΜ/ΕCR, ενώ τριπλάσιος αριθμός ευρωβουλευτών, 300, απέρριψαν ένα τέτοιο ενδεχόμενο (34 αποχή)».

Η κυρίαρχη άποψη στην Ε/Κ κοινότητα είναι πως όσο πιο πολύ καταγγέλλεις, τόσο πιο πολύ απήχηση έχεις στους ψηφοφόρους σου. Κατάγγειλες. Μετά; Ελέγχεις το αποτέλεσμα; Βγάζεις κάποιο συμπέρασμα από επιτυχίες ή αποτυχίες; Κατά, κανόνα, θεοποιούμε ψηφίσματα,

επιμένουμε σε μια άγονη γραμμή που παράγει πρόσκαιρο πискάλισμα. Επιπρόσθετα, κανένα ψήφισμα δεν έχει κάποιο βάρος αν η Ε/Κ ηγεσία δεν πείθει ότι μιλά σοβαρά στο κυπριακό.

Υπάρχει και η γόνιμη γραμμή. Ο εισηγητής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Γιαν Μπερτένς, μέλος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περιέλαβε στην Έκθεσή του προτάσεις του Γιάννου Κρανιδιώτη και ως ψήφισμα υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 1996.

«Στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας της Ένωσης (CFSP) και με στόχο την ενδυνάμωση του πολιτικού ρόλου της ΕΕ στην Ευρώπη και στη Μεσόγειο ο ΓΚ εισηγήθηκε τα πιο κάτω για την Κύπρο: «Διορισμός Συντονιστή για το κυπριακό ζήτημα. Μέτρα και προγράμματα που να καλλιεργούν τη συνεργασία Ε/Κ και Τ/Κ. Ευρωπαϊκή διάσκεψη για το κυπριακό. Ευρωπαϊκό σχέδιο για την επίλυση του κυπριακού που θα λαμβάνει υπόψιν το κεκτημένο και την προοπτική της ένταξης». Η υποψήφια Κύπρος κέρδιζε αυτά, η Κύπρος μέλος για 21 χρόνια ούτε να τα «διαβάσει» δεν κατάφερε. Ένα ψήφισμα από μόνο του δεν έχει καμμιάν αξία, αν δεν τρέξει κάποιος ηγέτης τις πολιτικές του διαστάσεις-επαφές, πειθώ, συμμαχίες για του δώσει πολιτική ουσία. Στο σήμερα: Το Ε/Κ ψηφίζει λύση ΔΔΟ, στηρίζει τις πρωτοβουλίες του ΓΓ των ΗΕ, αλλά οι περισσότεροι Κύπριοι Ευρωβουλευτές είτε δηλώνουν εναντίον της, είτε σιωπούν. Τότε τι βγαίνει; Επιλογικά: το πραγματικό μας στοίχημα, μια άλλη πλειοψηφία που θα «επανεφεύρει» την κανονική Κύπρο

είναι. «Ημέρα της Ευρώπης» (9/5) και η επέτειος της ένταξης (1/5) αφορούν τα πολιτικά ρεύματα που μπορεί να αναπτύξουν το «Κοινόν Όλων των Κυπρίων»- η συνεκτική του ύλη είναι στα χέρια μας.

8. Το μετέωρο ταξίδι της απεσταλμένης

04/05/2025

Ρεπορτάζ στα «Νέα» της Αθήνας (26/4) αναφέρει ότι «ο πρόεδρος Χριστοδουλίδης, έχει καταθέσει προσωπικά πρόταση προς την τουρκική ηγεσία για άνοιγμα ενός λιμανιού για τα περίπου 1100 πλοία υπό κυπριακή σημαία, κάτι που θα άρει το τουρκικό εμπάργκο που επιβλήθηκε το 1987. Ανώτατη πηγή της κυπριακής κυβέρνησης αποκάλυψε ότι η Λευκωσία είναι έτοιμη να συναινέσει σε παραχωρήσεις στο ζήτημα των θεωρήσεων εισόδου προς Τούρκους υπηκόους στην ΕΕ, μόνο για Τούρκους επιχειρηματίες». Για να μην μείνει αμφιβολία για το ποια είναι «η ανώτατη πηγή», ο Κυβ. Εκπρόσωπος (27/4) επιβεβαίωσε την είδηση και ότι «η πρόταση εντάσσεται στις πρωτοβουλίες του προέδρου Χριστοδουλίδη για αξιοποίηση των ευρωτουρκικών σχέσεων» (28/4)

Η απάντηση από τον εκπρόσωπο του τουρκικού ΥΠΕΞ Οντζού Κετσελί: «Οι ισχυρισμοί που δημοσιεύονται στον Ε/Κ Τύπο, ότι τα λιμάνια της χώρας μας θα ανοίξουν σε Ε/Κ πλοία σε

αντάλλαγμα για τη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων εισόδου (βίζες) της ΕΕ για τους επιχειρηματίες μας, είναι καθαρά προϊόν φαντασίας». (Πηγή: omegalive. 28/4). Με βάση το ρεπορτάζ στα «Νέα», το λογικό συμπέρασμα είναι ότι τα πιο πάνω τα πρότεινε ο ίδιος ο Ν. Χριστοδουλίδης στον Χ. Φιντάν στη συνάντησή τους στη Γενεύη. Συνεπώς, αντί να αναδείξει τα ουσιώδη του κυπριακού, πρότεινε ένα λιμάνι. Τα ουσιώδη: Πλαίσιο Γκουτέρες, αποχώρηση τουρκικού στρατού (σημείο 2), τερματισμός επεμβατικών δικαιωμάτων, (σημείο 1), σύστημα διακυβέρνησης, (σημείο 6). Αντίστοιχες πρακτικές παλαιότερα: ο Τ. Παπαδόπουλος έδωσε την έναρξη ενταξιακών συνομιλιών με την Τουρκία την 3η Οκτωβρίου 2005 χωρίς κανένα αντάλλαγμα, πέταξε στον κάλαθο των αχρήστων την γραμμή «βέτο έναντι ανταλλαγμάτων». Στην πιο ισχυρή στιγμή της Κύπρου από την εποχή της εισβολής, εφηύρε το «πρωτόκολλο της Άγκυρας» ως φύλλο συκής απέναντι στην κοινή γνώμη. Κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα του βέτο δύο φορές-με την έναρξη και τη λήξη των ενταξιακών συνομιλιών μιας υποψήφιας χώρας, και όχι 62 φορές, όπως παραπλανούσε τους Ε/Κ ο Τ. Παπαδόπουλος. Το τρικ του 2005 επιστρέφει ξανά με την μορφή «ένα λιμάνι»! Ο Ν. Χριστοδουλίδης ζητά «ένα λιμάνι έναντι μη βίζας» στη σκιά των δύο επισκέψεών του στον Β. Νετανιάχου, με ότι αυτό σημαίνει για τις τουρκοϊσραηλινές σχέσεις. Χειρονομίες στην πολιτική μπορεί να γίνουν, εφόσον είσαι συνεπής σε μια στρατηγική και εφόσον τα επιμέρους εντάσσονται σε κάποια βιώσιμη κατεύθυνση που να διαθέτει στήριξη από ΗΕ-ΕΕ. Ο φάκελος μη θεωρήσεις βίζας για τούρκους επιχειρηματίες (και φοιτητές, όπως είναι η πρόταση στο ευρωτουρκικό

τραπέζι) θα προχωρήσει, υπηρετεί ζωτικά συμφέροντα ΕΕ και Τουρκίας-ελάχιστα απομένουν, ο φάκελος είναι σχεδόν πλήρης. Προφανώς θα προχωρήσει ερήμην της Λευκωσίας. Οι κουτόφραγκοι γνωρίζουν πολύ καλά για ποιο λόγο ο Ν. Χριστοδουλίδης αποφεύγει να αναδείξει την ουσία του κυπριακού ενώπιόν τους, άλλωστε τον γνώρισαν και ως δεξί χέρι του Ν. Αναστασιάδη. Και οι κουτόφραγκοι, όμως, έχουν προτεραιότητες, σε περιμένουν 20 χρόνια να πεις τι ακριβώς θέλεις στο κυπριακό και δεν το έχουν ακούσει ακόμα

Στο ίδιο πλαίσιο και το μετέωρο ταξίδι της απεσταλμένης. Ολοκλήρωση του κύκλου Ολγκίν, Ιούλιος 2024. Έκτοτε εικασίες, προβλέψεις, νέα δημοσιεύματα, ειδικά μετά την πενταμερή στη Γενεύη, 17/18-3-25. Από τον «Φιλελεύθερο» σημειώνεται ότι «στο νέο συμβόλαιο της Μαρία Άνχελα Ολγκίν φαίνεται να σκοντάφτει η επισημοποίηση του διορισμού της. Δεν φαίνεται να τα βρίσκουν σε κάποιους όρους του συμβολαίου» 16/4. Πέρα από τα πιο πάνω, «ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης σε αποκλειστική συνέντευξή του στον «Φ» είπε: «Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι μια προσωπικότητα η οποία θα έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί συνεχείς επαφές στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στο ΗΒ και στις Βρυξέλλες. Το άτομο που θα αναλάβει να ασχολείται εάν είναι δυνατό αποκλειστικά με το Κυπριακό». Ο «Φ» ερμηνεύει τα πιο πάνω: «Είναι εμφανές ότι ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης δεν έμεινε ικανοποιημένος από τον τρόπο που εργάστηκε η Ολγκίν στο διάστημα που ασχολήθηκε με το Κυπριακό». (31/3)

Η Μ. Α. Ολγκίν, είναι τέως ΥΠΕΞ της Κολομβίας με περγαμηνές. Μαζί με τον πρόεδρο της χώρας της Χ. Μ. Σάντος έφεραν την ειρήνευση στην Κολομβία. Μερικά στοιχεία: η ένοπλη δράση των ανταρτών του FARC κράτησε 52 χρόνια, με 220.000 νεκρούς, με δεκάδες χιλιάδες εξαφανισμένους, με εκατομμύρια εκτοπισθέντες. Η Μ. Α. Ολγκίν προφανώς θέτει όρους: Είτε αναζητά στηρίγματα εκτός Κύπρου. Είτε περιμένει να δει πού θα γείρει η πλάστιγγα στις εκλογές για νέο ηγέτη των Τ/Κ με την ελπίδα πως ο Τ. Ερχουρμάν να αλλάξει το μομέντουμ. Πάντως με Γ. Γεραπετρίτη και Χ. Φιντάν εργάστηκε πάνω στην «φόρμουλα Ολγκίν», αποκέντρωση εξουσιών της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, Ιούλιος 2024. Η Μ. Α. Ολγκίν προφανώς δεν θέλει να έρθει για να προσθέσει το όνομά της στο μακρύ κατάλογο των απεσταλμένων που χάθηκαν στα ρηχά του κυπριακού.

Ο Ν. Χριστοδουλίδης δεν επιθυμεί επαναδιορισμό Ολγκίν. Όμως, από την στιγμή που «η Τουρκία και Τατάρ έχουν εγκρίνει τον επαναδιορισμό Ολγκίν», (Κιπρίς Ποστασί, 21/3), δεν έχει άλλες επιλογές, θα τον αποδεχθεί Η ίδια εφ/δα γράφει επίσης ότι «ορισμένες πηγές υποστηρίζουν ότι το όνομα της κ. Ολγκίν προκάλεσε δυσφορία στην πλευρά του κ. Χριστοδουλίδη».

Ο Ε. Τατάρ μιλά για «κυριαρχική ισότητα» και ο Ν. Χριστοδουλίδης ευνοεί συνομιλίες χωρίς βάση. Ωστόσο, είναι ωφέλιμη μία καλά προετοιμασμένη παρέμβαση Ολγκίν γιατί τυχόν νέα αποτυχία ίσως σφραγίσει οριστικά το τέλος του κυπριακού με την μορφή της λύσης που προδιαγράφουν τα ψηφίσματα των ΗΕ. Να γιατί ο Μ. Α. Ολγκίν απευθύνεται σε

όλους μας: «Πρέπει να σκεφτούμε διαφορετικά, παραμένοντας πεπεισμένοι ότι ένα κοινό μέλλον θα φέρει μεγάλες ευκαιρίες σε όλους τους Κύπριους».

9. Κοκτέιλ από ανατροπές,

20/04/2025

Οι τριγωνικές σχέσεις ΗΠΑ-Ισραήλ-Τουρκίας ελκύουν πάντα το ενδιαφέρον. Το ειδικό βάρος τους, τα χαρακτηριστικά των ηγετων τους και η συγκυρία φτιάχνουν ένα κοκτέιλ. Με τι περιεχόμενο; Προς ένταση ή σε ήρεμα νερά; Η είδηση: Συνάντηση Τραμπ- Νετανιάχου στον Λευκό Οίκο στις 7/4. Ο πρώτος στο δεύτερο: «Οποιοδήποτε πρόβλημα έχεις με την Τουρκία, νομίζω μπορώ να το λύσω. Αρκεί να είσαι λογικός. Πρέπει να είμαστε λογικοί», δηλώσεις στους δημοσιογράφους από το Οβάλ Γραφείο. Ύστερα τα είπε πιο ειδικά: «Μπίμπι, αν έχεις κάποιο ζήτημα με την Τουρκία, πιστεύω πραγματικά ότι θα καταφέρεις να το λύσεις. Ξέρεις, έχω εξαιρετικές σχέσεις με την Τουρκία και τον ηγέτη της, και νομίζω ότι θα το λύσουμε. Ελπίζω να μην εξελιχθεί σε πρόβλημα — και δεν νομίζω πως θα γίνει» (πηγή: SigmaLive, 8/4). Η «ελπίδα» Τραμπ πραγματοποιήθηκε δύο ημέρες μετά. Πηγές του τουρκικού υπουργείου άμυνας ανέφεραν στην «Χουρριέτ», 10/4, ότι «Τούρκοι και Ισραηλινοί αξιωματούχοι πραγματοποίησαν συνάντηση στο Αζερμπαϊτζάν στις 9/4 με στόχο τη δημιουργία μηχανισμού αποκλιμάκωσης για την αποτροπή ανεπιθύμητων επεισοδίων

στη Συρία». Στο ίδιο κλίμα ο υπεξ Χ. Φιντάν είδε τη συνάντηση Τραμπ και Νετανιάχου ως «ουσιαστικά αγώνα εξουσίας μεταξύ των δύο ηγετών». Για τη Συρία ο Χ. Φιντάν αφού «αναγνώρισε την επιχειρησιακή πραγματικότητα της στρατιωτικής παρουσίας της Τουρκίας στη Συρία» σημείωσε ότι «οι τεχνικές επαφές με το Ισραήλ συνεχίζονται για την αποτροπή συγκρούσεων στον εναέριο χώρο» σημειώνοντας «το περίπλοκο περιβάλλον στο οποίο επιχειρούν τουρκικές, ρωσικές, ιρακινές και ισραηλινές δυνάμεις». Είναι πιθανώς η Τουρκία να ικανοποιήσει ορισμένα αιτήματα του Ισραήλ στην νότια Συρία (λ.χ. είδος από no-fly zone (ζώνη απαγόρευσης πτήσεων) σε περιοχές/ υψώματα που βλέπουν την Δαμασκό νότια. Το διακύβευμα είναι τεράστιο και για τις δύο χώρες και η πρόθεση Τραμπ να παρέμβει για επίλυση τυχόν ζητημάτων μεταξύ Ισραήλ-Τουρκίας, δείχνει καθαρά προς τα πού πάει το τρένο. Τι κάνει η Κύπρος μέσα σε αυτόν το κύκλο με τις ανακατατάξεις; Αρκετοί εύχονταν κάποιο είδους αντιπαράθεση Ισραήλ-Τουρκίας, κάποιοι μπορεί να σκέφτηκαν ότι επιτέλους έφτασε η ώρα να δικαιωθεί ο Παΐσιος και το όρομάν του. Για να μην δικαιωθεί όμως ο γέρων, «τούρκοι και ισραηλινοί αξιωματούχοι πραγματοποίησαν συνάντηση στο Αζερμπαϊτζάν στις 9/4» με στόχο την «αποτροπή ανεπιθύμητων επεισοδίων στη Συρία». Ο Παΐσιος όμως μπορεί να κυκλοφορήσει υπό άλλη έκδοση. Σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Άμυνας «στις 9 Απριλίου 2025, μεταξύ των ωρών 10:00 και 12:00, πραγματοποιούνται εκπαιδευτικές πτήσεις μαχητικών αεροσκαφών εντός του FIR Λευκωσίας, στο πλαίσιο συνεκπαίδευσης της Εθνικής Φρουράς με φίλες στρατιωτικές

δυνάμεις». (Πηγή: omegalive, 9/4). Πέρα από το διασκεδαστικό περί «συνεκπαίδευσης της ΕΦ», πέρα από το αμίμητο «με φίλες στρατιωτικές δυνάμεις», υπάρχει το πραγματικό ζήτημα για το πόσο ανεύθυνη είναι η ομάδα που λαμβάνει αυτές τις αποφάσεις.

Στο ίδιο πνευμα, «σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες του ERTNews από κυβερνητικές πηγές στην Ιερουσαλήμ» ο Ν. Χριστοδουλίδης θα επισκεφθεί το Ισραήλ στις 4/5, (πηγή: «ο Φιλελεύθερος» 16/4). Η συνέχεια του ρεπορτάζ: «Το ταξίδι θεωρείται εξαιρετικά σημαντικό αφού πραγματοποιείται σε μια περίοδο μεγάλης έντασης αλλά και αλλαγών οι οποίες επηρεάζουν τόσο την Κύπρο και το Ισραήλ όσο και την Ελλάδα στο ενεργειακό και όχι μόνο επίπεδο».

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο εξέδωσε ένταλμα σύλληψης για τον Β. Νετανιάχου 22/11/24 «για φερόμενα εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας». Τα κράτη-μέλη του ΔΠΔ είναι υποχρεωμένα να εκτελέσουν το ένταλμα, εφόσον ο Β. Νετανιάχου εισέλθει στις περιοχές της κυριαρχικής δικαιοδοσίας τους. Οι μόνοι δύο βρήκαν την φόρμουλα: παραβιάζοντας το πνεύμα της απόφασης του ΔΠΔ του οποίου είναι μέλη, επισκέπτονται οι ίδιοι το Ισραήλ! Η Κύπρος, χώρα υπό κατοχή, στις 2/4 τήρησε αποχή στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των ΗΕ σε ψήφισμα για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά παλαιστινίων!

Ο ισραηλινός πρωθυπουργός ήδη ξεπέρασε και τα όρια που περιέγραψε το ΔΠΔ, διέλυσε τις πρόνοιες της εκεχειρίας,

καθαρίζει κάθε μέρα ότι βρει μπροστά του, ακόμα και ο Τραμπ του είπε «Μπίμπι, εγώ θα διαχειριστώ το Ιράν, βρες λύσεις με Τουρκία». Το εσωτερικό σκηνικό στο Ισραήλ αλλάζει. Εν ενεργεία πιλότοι, αξιωματικοί της Μοσσάντ και Σιν Μπετ, πρώην αρχηγοί της αστυνομίας, προσωπικότητες της χώρας υπογράφουν κείμενα ζητώντας «εκεχειρία-επιστροφή των ομήρων», ενώ έξι πανεπιστήμια με κοινή ανακοίνωσή τους προαναγγέλλουν κινητοποιήσεις αν απομακρυνθεί η γενική εισαγγελέας Γκάλι Μπαχαράβ-Μιαρά. Ο αρχηγός της Shin Bet Ρόνερ Μπαρ δήλωσε δημόσια ότι ο Β. Νετανιάχου του ζήτησε να «συστήσει» γραπτώς στους δικαστές που τον δικάζουν για τρεις υποθέσεις διαφθοράς να μην παρίσταται στην αίθουσα του δικαστηρίου γιατί έχει ευθύνες. Ο Μπαρ αρνήθηκε, ο Νετανιάχου τον καθαίρεσε.

Τα έργα μιλούν αφεαυτών: στις 5-6 τριμερείς χάθηκε ο EastMed και στις 8-9 χάθηκε ο Great Sea Interconnector. Παραταύτα, η παράσταση υπέρ Νετανιάχου συνεχίζεται με την απέλπιδα προσπάθεια των άλλων δύο να τους ανοίξει διαύλους επικοινωνίας με τον Τραμπ. Οι δύο τα έδωσαν όλα στη διοίκηση Μπάιντεν -αλλά έχασαν, ο Τραμπ επαίνεσε Ερτογάν.

Η επίσκεψη στην Ιερουσαλήμ δείχνει (ακόμα μια φορά) ότι το κυπριακό δεν είναι στην ατζέντα του Χριστοδουλίδη, αναζητά στηρίγματα μόνο για τον εαυτό του, γι' αυτό και συμπεριφέρεται ως υπηρέτης του. Καμμία συναίσθηση ευθύνης-και εδώ η ευθύνη είναι 100% κυπριακή: είναι υπό διαμόρφωση νέα αρχιτεκτονική άμυνας της ΕΕ/με ρόλο στην Τουρκία. Αντί η Λευκωσία να κινηθεί στο ευρωπαϊκό πεδίο

(Βρυξέλλες, Παρίσι, Βερολίνο), πως να αξιοποιήσει υπέρ των κυπριακών συμφερόντων την εξέλιξη, πάει Ιερουσαλήμ με φόντο τον καιροσκοπισμό και τον τυχοδιωκτισμό!

10. Εξ αφορμής της μαντίλας!

13/04/2025

Η διαδήλωση των Τ/Κ δεν έγινε για την μαντίλα, έγινε εξ αφορμής της. Η μαντίλα είναι ένα «σύμβολο» που τέμνει την ιδεολογική σύγκρουση στη σύγχρονη ιστορία των τούρκων. Στο τιμόνι οι νικητές του 1919/22, μεταρρυθμίσεις από τα πάνω για τον εκσυγχρονισμό της χώρας. Οι κεμαλιστές: κατάργηση του χαλιφάτου, διαχωρισμός κράτους – θρησκείας, τα θρησκευτικά τάγματα κλείνουν, όχι στο φέσι, ναι στο καπέλο, όχι στη μαντίλα, προτρέπονται οι γυναίκες «όχι στο φερετζέ».

Ο Ταχίρ Γκιόκτσεμπελ, ΓΓ της συντεχνίας των Τ/Κ καθηγητών, λέει: «Αυτό το θέμα δεν αφορά μόνο την ελευθερία ενδυμασίας ή τους νόμους και τους κανονισμούς, είναι ένα πολύ βαθύτερο ζήτημα. Δεν υπερασπιζόμαστε μόνο ένα θέμα, αλλά την κοσμική ζωή με τις αρχές του Ατατούρκ», (ΚΥΠΕ, 8/4).

Ο Μπουράκ Μαβίς, ΓΓ της συντεχνίας των Τ/Κ δασκάλων λέει: «Το θέμα της μαντίλας είναι δικαίωμα μιας κοπέλας που θα ενηλικιωθεί και όχι ενός παιδιού. Το ταμπέλωμα με θρησκευτικά σύμβολα σε παιδιά των οποίων η ανάπτυξη

ταυτότητας δεν έχει ολοκληρωθεί, είναι χειραγώγηση» (ΚΥΠΕ, 8/4)

Τα συνδικάτα είναι μπροστά, ριγάρουν το γήπεδο με τις προτεραιότητες τους και οι εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης είναι εκεί (Ερχιουρμάν, Ακιντζί, Ταλάτ, Όζεσράι), είναι μαζί στις εκδηλώσεις, κάθονται στην πίσω γραμμή. Αυτό για όσους στην Ε/Κ κοινότητα αποφεύγουν να δουν ότι η αυτονομία των συνδικάτων στην Τ/Κ κοινότητα, παράγει πολύ σημαντικά αποτελέσματα και ότι κομματική ποδηγέτηση παράγει μόνο φτωχά.

Εξ αφορμής της μαντίλας, μάχη της προοδευτικής παράταξης στην Τ/Κ κοινότητα για να κρατήσει την διακριτή της ταυτότητα, την κοσμικότητα της παιδείας βασισμένης στην επιστημονική γνώση. Κατά συνέπεια, όχι στα σύμβολα (μαντίλα) ή τα περιεχόμενα (τζαμιά), ή τα θρησκευτικά σχολεία, χαρακτηριστικά που προβάλλει το κυβερνών την Τουρκία Κόμμα Ανάπτυξης και Δικαιοσύνης. Η Τ/Κ διακριτή ταυτότητα έχει κανόνες στο πολιτικό επίπεδο: ΔΔΟ, όπως προνοούν τα ψηφίσματα των ΗΕ, η Τ/Κ κοινότητα όχι παράρτημα της Τουρκίας, ούτε και επιστροφή στην εποχή της Ε/Κ επικυριαρχίας. Μαζί με τους Ε/Κ σε ένα ομόσπονδο, ενωμένο κράτος, με αυτονομία στις πολιτείες.

Η συγκυρία βλέπει τον Οκτώβρη, η υποψηφιότητα Τατάρ βλέπει πίσω, η υποψηφιότητα Ερχιουρμάν βλέπει την πρόοδο. Δύσκολη μάχη, τα στοιχεία δείχνουν ότι δεν θα επαναληφθεί η εκλογική παρέμβαση της Άγκυρας κατά τον τρόπο του 2020. Παρουσία-έκπληξη στη διαδήλωση, που ίσως κρίνει πολλά τον Οκτώβρη, αυτή του Σερντάρ Ντενκτάς.

Για πολλούς Τ/Κ η συζήτηση για την ισορροπία στις σχέσεις με την Τουρκία εξακολουθεί να υφίσταται. Πόσο μακριά και πόσο κοντά στην Τουρκία θα είναι η υποψηφιότητα Τ. Ερχιουρμάν; Άλλοι την θέλουν πιο επικριτική, άλλοι την θεωρούν ισορροπημένη. Για τους περισσότερους Ε/Κ, καλός Τ/Κ πολιτικός είναι αυτός που ασκεί την πιο πολλή κριτική στην Τουρκία. Αλλά τα δεδομένα είναι εκεί, και μόνο τυφλοί στα πασιφανή δεν τα βλέπουν: επιτυχημένη είναι εκείνη η πολιτική που αναγνωρίζει τα δεδομένα και τις δυσκολίες και έχοντας καθαρή εικόνα για το μέλλον, βρίσκει την κάθε φορά «χρυσή τομή» που οδηγεί στην πρόοδο, στην επίλυση, στην αυτοτέλεια. Συνεπώς ο Τ. Ερχιουρμάν δεν έχει παρά να μελετήσει τις κινήσεις Μ. Α. Ταλάτ και Μ. Ακιντζί, να κρατήσει ότι πέτυχε, να μην επαναλάβει ότι δεν απέδωσε και ανάλογα να οργανώσει την στρατηγική του. Επιτυχημένη είναι εκείνη η πολιτική που αλλάζει τα δεδομένα και βελτιώνει με έργα τη ζωή των ανθρώπων και όχι εκείνη που κινείται στο «παρά λίγο». Ο μαϊτανός και το ψάρι

Οι διαφορετικές γνώμες ανάμεσα στην Άγκυρα και τους Τ/Κ, δεν είναι κάτι νέο. Είναι η Ε/Κ κοινότητα που αποφεύγει να αναλύσει τις βαθύτερες πολιτικές και τα χρώματα. Στην κυρίαρχη Ε/Κ αφήγηση, οι Τ/Κ είναι η προέκταση της Άγκυρας, ένας ιμάντας μεταβίβασης της γραμμής της. Αυτά όμως που έκαναν στη δαδήλωση, δεν κολλούν με ότι έχουμε μάθει. Έτσι, τα γνωστά Ε/Κ ΜΜΕ, αυτά που αντιστρατεύονται την ομοσπονδιακή επίλυση, αλλάζουν θέμα. Τα ενοχλεί η δυνατότητα ο μέσος Ε/Κ να έχει μια πληρέστερη αντίληψη στα πράγματα. Γι' αυτό σχεδόν αυτόματα, μπαίνει σε

εφαρμογή το σύστημα «αγνοείτε τα», «υποβαθμίστε τα», συνεχίζουμε την μάχη υπέρ της στασιμότητας.

Ο ΔΗΣΥ με σχετική ανακοίνωσή του γράφει ότι «τα όσα τεκταίνονται τις τελευταίες ημέρες στα κατεχόμενα αποτελούν μια ακόμη κλιμάκωση της διαρκούς προσπάθειας της Τουρκίας για διάβρωση του κοσμικού χαρακτήρα της T/K κοινότητας. Οι T/K μπορούν να έχουν ένα ευρωπαϊκό μέλλον σε μια ενωμένη Κύπρο». Η διαπίστωση ΔΗΣΥ ασφαλώς έχει πραγματική βάση, γι' αυτό και οι μαζικές αντιδράσεις «κατά της διάβρωσης». Αλλά η υποκριτική πολιτική κάποια στιγμή χρειάζεται να πάρει τέλος. Αν υπερασπίζεσαι «τον κοσμικό χαρακτήρα της T/K κοινότητας», τότε χρειάζεται να πεις πως υπερασπίστηκες τον κοσμικό χαρακτήρα της E/K! Χρειάζεται να πεις λ.χ. στα 10 χρόνια της διακυβέρνησης Αναστασιάδη, πόσο και πού έγινε, ή να καταγράψεις πόσοι σχολικοί χώροι γέμισαν με παρεκκλήσια στα ίδια 10 χρόνια. Ή η υπεράσπιση της κοσμικότητας έχει ισχύ μόνο για τους άλλους; Θα ήταν επίσης χρήσιμο ο ΔΗΣΥ να πει λ.χ. πόσες φορές διαφώνησε ή άσκησε κριτική στις δημόσιες παρεμβάσεις του αρχιεπισκόπου οι οποίες οδηγούν τις προσπάθειες για επανάληψη των συνομιλιών σε ξαφνικό θάνατο. Δεν αρκεί να μιλάμε για τα εύκολα που αφορούν άλλους. Προέχει η προσπάθεια για να αλλάξει η δική μας κατάσταση πραγμάτων και το πόσο συμβάλλει ο κάθε σχηματισμός στο να αντιμετωπιστούν τα ποικίλα αδιέξοδα πρώτα στο «χωριό» μας, για να πείθουμε ότι μιλώντας για τους άλλους έχουμε και την απαιτούμενη αξιοπιστία!

11. Αλλαγή παραδείγματος,

06/04/2025

Στις μέρες μας ακούγονται ερωτηματικά για το ποια στρατηγική είναι σκόπιμη, ώστε να κερδίσουμε το στοίχημα της επίλυσης του κυπριακού. Άλλοι μιλούν για «επανατοποθέτηση», άλλοι για «κόστος» στην Τουρκία, άλλοι βλέπουν «δώρα στην κατοχική δύναμη», άλλοι προκρίνουν την στρατηγική της «περιχαράκωσης» με ηχηρές διακηρύξεις στα επουσιώδη. Στη δεσπόζουσα τάση εμφανίζεται ως αυτάρεσκη δικαίωση γύρω από το κέλυφος της Ε/Κ «καθαρότητας, ότι δηλαδή η Ε/Κ ηγεσία τα κάνει όλα σωστά, άρα δεν χρειάζεται να προβληματιστεί για οτιδήποτε. Το «αλάνθαστον» οδηγεί σε εκτεταμένη αδράνεια, καθώς η αδράνεια συνοδεύεται, κατά κανόνα, με εκκωφαντική σιωπή στα μεγάλα

Δεν είναι, όμως, όλες οι πολιτικές «ίσα βάρκα, ίσα νερά», άλλες δοκιμάστηκαν και απέτυχαν, άλλες έφεραν στρατηγικής σημασίας νίκες, αυτές που συχνά προσπερνούμε λες και δεν έγιναν. Ίσως γι' αυτό, στο ισόγειο του κτιρίου του ΥΠΕΞ έκαναν προτομή του Γ. Κρανιδιώτη, για να θάβουν από κάτω τις ιδέες του.

Την ωφέλιμη πολιτική για την Κύπρο σήμερα, μπορεί να την θωρακίσουν, 1ον, η ωριμότητα του κυπριακού λαού, 2ο, οι Ευρωπαϊκές Συνθήκες και, 3ο, η οικοδόμηση κοινών συμφερόντων. Η λύση μπορεί να προκύψει μόνο με καθαρή στρατηγική,

Να αξιοποιήσουμε το πολύ σημαντικό «Πλαίσιο Γκουτέρες» με τις προσθήκες που έδωσε η Μ. Α. Ολγκίν το περασμένο καλοκαίρι στη συνάντησή της με Γ. Γεραπετρίτη και Χ. Φιντάν. Το Πλαίσιο απαντά σε όλες τις βασικές ανησυχίες των κυπρίων, καταθέτοντας την χρυσή τομή για να επιτευχθεί ο στόχος

Να αξιοποιήσουμε την ΕΕ ως «καταλύτη» της λύσης: νέο σύστημα ασφάλειας που να προσιδιάζει σε κράτος-μέλος, ευρώ για όλη την Κύπρο, μεταβατικές περίοδοι, ανασυγκρότηση, υποδομές, προσαρμογή της οικονομίας στα στάδια της λύσης, πολιτικές για τη συνεργασία και τη συμφιλίωση, ανοικοδόμηση Αμμοχώστου κλπ

Με πρωτοβουλίες σε όλα τα επίπεδα. Στη διπλωματία, όπως λ.χ. με την παροχή τεχνογνωσίας στην Τ/Κ κοινότητα, με διεύρυνση του Κανονισμού Πράσινης Γραμμής για να προετοιμαστεί για τη συμμετοχή της στην ΕΕ-εκτός άλλων, η προετοιμασία για την ένταξη προβλέπεται από την Συνθηκη Προσχώρησης του 2003. Η Κύπρος διαθέτει εξαιρετικούς τεχνοκράτες, φτάνει βέβαια να κοιτάξουμε για να τους δούμε Μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα, αν κατανοήσουμε ότι η μεγάλη εξέλιξη ήρθε την 1η Μαΐου 2004.

Πρώτον, γιατί αναπτύχθηκε μια διαφορετική στρατηγική-ωφέλη για την Κύπρο, πρόοδος στην Ευρωτουρκική σχέση, κέρδη για όλους. Άρα ευρωπαϊκή στρατηγική επίλυσης κατά το «πρότυπο» του 1999,

Δεύτερον, η στρατηγική αυτή μπορεί να είναι η συνεκτική ύλη που θα ξεπερνά ιστορικές επιφυλάξεις, ή διαφωνίες, ανάμεσα στις δύο κοινότητες και θα κτίζει πάνω σε μια ευρύτερη, κοινή, ευρωπαϊκή στέγη

Τρίτον, θα βγούμε από τα αδιέξοδα αν εμβαθύνουμε στο πώς παίζεται το παιχνίδι μέσα στο ευρωπαϊκό γήπεδο και αναλάβουμε τις κατάλληλες πρωτοβουλίες. Τίποτε δεν είναι έτοιμο στο πιάτο και κανένας δεν θα μάς πει «ελάτε, καθίστε, έτοιμο το γεύμα». Με καθαρές πολιτικές μπορούμε να το κατακτήσουμε, με κοινοτική αλληλεγγύη, με συμμαχίες. Το έργο της επίλυσης του κυπριακού είναι ένα μεγάλο έργο ελευθερίας, ένα έργο εκσυγχρονισμού της κοινωνίας μας και ένα έργο αλλαγής πολιτιστικού παραδείγματος- από την Ε/Κ «μονολιθικότητα», στην καλλιέργεια της κουλτούρας της συνεννόησης και της συνεργασίας μέσα στην Κύπρο και μέσα στην ΕΕ.

Όταν μια κοινωνία ενδιαφέρεται να λύσει προβλήματα, όταν μια ηγεσία έχει σχέδιο και αξιοποιεί συγκυρίες, τότε μπορεί να γυρίσει σελίδα. Η παραποίηση της κοινής λογικής παράγει παραποιημένα σχήματα, ωστόσο, η Κύπρος θα έπρεπε να τα είχε επιλύσει εδώ και πολλές δεκαετίες. Η Κύπρος ανήκει στον κόσμο της και ο κόσμος της συντίθεται από Ε/Κ, από Τ/Κ, από Μαρωνίτες, από Αρμένιους, από Λατίνους. Κάθε ένας έχει το δικαίωμα να αισθάνεται περήφανος για την ταυτότητά του,

όλες μαζί οι ταυτότητες συγκροτούν το δικό μας «Κοινόν των Κυπρίων». Τα αυτονότητα, οι απλές έννοιες όπως τι είναι έθνος, τι είναι κράτος, τι είναι ιθαγένεια, ή υπηκοότητα, συνιστούν πεδίο για βαθιά σύγχυση σε πολλούς Ε/Κ νέους. Επιπρόσθετα, το άλυτο κυπριακό διασφαλίζει μούχτιν πρόσβαση στην άρνηση χωρίς θέση, στο σύνθημα και όχι στην τεκμηρίωση, διασφαλίζει επίσης μέρισμα στο «πάλι με χρόνια» και όχι στις πραγματικές αγωνίες των προσφύγων, ώστε εν ζωή να δουν ότι «μπορούμε καλύτερα».

Παλαιόθεν και ως τώρα, εφευβρίσκουμε μέσω της Ε/Κ τεχνητής νοημοσύνης κάθε ανάλυση που οδηγεί στο να μην παίρνουμε αποφάσεις στον κατάλληλο χρόνο. Η έσχατη εφεύρεση: τώρα η Τουρκία είναι «αναβαθμισμένη», άρα «αφήστε τα, όλα πάρακάτω». Η γεωπολιτική της περιοχής έδω και 75 χρόνια έχει ολοφάνερες σταθερές. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον η Κύπρος, έχει τα δικά της πλεονεκτήματα, φτάνει να ανοίξει το χάρτη και να αξιοποιήσει την κοινή λογική: κανονική «άγκυρα» στην Α. Μεσόγειο, διπλωματία των διασυνδέσεων, συμμετοχή στην ΕΕ κ.α. Δύο δρόμοι είναι μπροστά μας: είτε κουτουλλάς πάνω στον τοίχο, είτε αξιοποιείς τα δικά σου πλεονεκτήματα. Είτε προωθείς λύσεις, είτε κάνεις περιοδείες για να γεμίζουν με ήσσοнос σημασίας ύλη τα δελτία των 8

12. Η μετασχηματιστική διπλωματία,
30/03/2025

Η συνομιλία Τραμπ-Ερντογάν, τα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και η πληροφορία ότι «ο Ν. Χριστοδουλίδης στην 20λεπτη συνάντησή του με τον Χακάν Φιντάν (στη Γενεύη) υποσχέθηκε ότι η Κύπρος δεν θα αποτελέσει τροχοπέδη σε μια πιθανή ένταξη της Τουρκίας σε έναν ευρωπαϊκό αμυντικό μηχανισμό» («Πολίτης», 23/3), «σφραγίζουν» την επικαιρότητα.

Σύμφωνα με το Fox News (21/3) «ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ν. Τραμπ μετά το τηλεφώνημα με τον Πρόεδρο Τ. Ερντογάν (16/3) εξέφρασε την πρόθεσή του «να συμβάλει στην οριστικοποίηση της πώλησης μαχητικών αεροσκαφών F-16 στην Τουρκία. Ο Ν. Τραμπ είναι επίσης ανοιχτός στην ιδέα της πώλησης αεροσκαφών F-35 της Τουρκίας, «εάν οι δύο πλευρές καταλήξουν σε συμφωνία που θα καταστήσει ανενεργό το ρωσικό σύστημα S-400 της Τουρκίας». Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας, ο Ερντογάν είπε στον Τραμπ ότι «είναι απαραίτητο να τερματιστούν οι κυρώσεις στην Τουρκία βάσει του νόμου CAATSA, να οριστικοποιηθεί η διαδικασία προμήθειας F-16 και να επανέλθει η Τουρκία στο πρόγραμμα F-35».

Τα ζητήματα άμυνας δεν ήταν για την ΕΕ προτεραιότητα, τώρα, αποκτούν προτεραιότητα και τα κράτη- μέλη ενδιαφέρονται να αποκτήσει η ΕΕ, ως οiwονεί ομοσπονδία, αμυντικές δυνατότητες. Κατά συνέπεια, βρίσκεται τώρα στην

ατζέντα η ενότητα «πόροι, μέσα, δομές, χρονοδιαγράμματα». Στα Συμπεράσματα του Συμβουλίου (3/25), αναφέρεται ότι «η ΕΕ θα συνεργασθεί σε συνασπισμό επιθυμούντων για την άμυνα. Και οι χώρες αυτές είναι η Τουρκία, ΗΒ, Νορβηγία, Ισλανδία και Καναδάς τις οποίες και ενημέρωσε ο πρόεδρος του Συμβουλίου Αντόνιο Κόστα μετά το τέλος της συνόδου των 27». (πηγή: Π. Ιωακειμίδης, τα Νέα 15/3). Με τα Συμπεράσματα του Συμβουλίου συμφώνησε και η Λευκωσία. Η περίοδος που διανύουμε είναι κυριολεκτικά μετασχηματιστική, χώρες επαναπροσδιορίζουν κινήσεις, συμμαχίες, προτεραιότητες, ο κόσμος αλλάζει. Η Κύπρος ως μέλος της ΕΕ χρειάζεται να συμβαδίζει με τις κοινοτικές πολιτικές. Η αλά καρτ συμμετοχή αφορά μια κανονική διαστρέβλωση της ιδιότητας του μέλους. Για παράδειγμα, είναι σχήμα ασύμβατο με την κοινή λογική να λες «μού αρέσει το ταμείο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, αλλά δεν μου αρέσει η ενίσχυση της αμυντικής δυνατότητας της ΕΕ». Η συμμετοχή αφορά το σύνολο των ευρωπαϊκών πολιτικών, οι οποίες καθορίζονται με βάση θεσμικές διαδικασίες στις οποίες η νήσος λαμβάνει μέρος.

Οι εξελίξεις ξεπερνούν τις «πεποιθήσεις» που η Λευκωσία εδώ και χρόνια ακολουθούσε στο κυπριακό και στα ευρωτουρκικά. Οι επινοήσεις του τύπου «ΜΟΕ με την Τουρκία» δεν έχουν αντίκτυπο. Αν δεν διασυνδέσεις εφικτές πολιτικές πάνω σε κείμενα (κυπριακό, ΤΕ-Τουρκίας-ΕΕ, συνέργειες ΕΕ για την άμυνα), θα μείνεις θεατής, θα τα υλοποιήσουν οι «26». Η Έκθεση ΓΓ των ΗΕ σημειώνει ότι «τα μέρη είχαν καταλήξει πρακτικά σε πλήρη συμφωνία επί της ομοσπονδιακής εκτελεστικής εξουσίας μέχρι το πέρας της

διάσκεψης στο Κραν Μοντάνα. Ομοσπονδιακή εκτελεστική εξουσία εκ περιτροπής προεδρία 2:1. Αποτελεσματική συμμετοχή, απλή πλειοψηφία με 1 θετική ψήφο, συν μηχανισμός επίλυσης αδιεξόδων» (Πηγή: «Πολιτικός Οδηγός», έκδοση του «Κυπριακού Φόρουμ Διαλόγου» (2021, με την συνδρομή της ΕΕ). Ο Μ. Ακιντζί με γραπτή του δήλωση (15/2/25) ανέφερε ότι «υπήρξε συμφωνία για τον σχηματισμό κυβέρνησης με 7 Ε/Κ και 4 Τ/Κ υπουργούς. Αντί του βέτο (προέδρου και αντιπροέδρου με βάση το Σύνταγμα του 1960), αναπτύχθηκε η αρχή της αποτελεσματικής συμμετοχής στις αποφάσεις και συμφωνήθηκε ότι θα απαιτείται η θετική ψήφος τουλάχιστον ενός Τ/Κ υπουργού».

Τα πιο πάνω, μαζί με την διασταυρούμενη ψήφο, συνιστούν ουσιώδη βελτίωση του συντάγματος της Ζυρίχης-Λονδίνου με τις γνωστές, ξεχωριστές ψηφοφορίες, χωρίς πρόνοια για σύστημα εσωτερικής αναθεώρησής τους, άρα η χωριστική πολιτική έβλεπε στο διηνεκές. Επί αυτού ο Μ. Α. Ταλάτ λέει ενδιαφέροντα πράγματα: «Θυμηθείτε κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων με τον Χριστόφια, για πρώτη φορά, μπήκε στο τραπέζι η διασταυρούμενη ψηφοφορία. Πρώτα είπαμε όχι. Μετά από κάποιο διάστημα, το συζήτησα με τους φίλους μου εδώ και είπαμε ότι είναι μια καλή ιδέα. Θα εμποδίσει την επαναδιαίρεση του νησιού, γιατί αν ένας Τ/κ ηγέτης ή ένας Ε/κ ηγέτης χρειάζεται υποστήριξη από την άλλη κοινότητα, δεν θα μπορεί να είναι εντελώς εναντίον αυτής της κοινότητας. Με τη διασταυρούμενη ψήφο, αυτό δεν θα συμβεί. Το συζήτησα τότε με τον Τούρκο ΥΠΕΞ Α. Γκιουλ. Είπε,

πώς «ήταν μια καινούργια ιδέα» και του απάντησα ότι, «οι καινούργιες ιδέες μπορεί να είναι καλές ιδέες». (Πηγή: ο Φιλελεύθερος 3/2)

Η απάντηση στις συνταγματικές πρόνοιες του '60, βρίσκεται στο πακέτο συγκλίσεων του 2009 και το οποίο «ενσωματώθηκε» στο διαπραγματευτικό κεκτημένο έως το 2017: ενωμένος εκλογικός κατάλογος για όλους τους κυπρίους, ψηφίζουν τον υποψήφιο για πρόεδρο και αντιπρόεδρο με στάθμιση της ψήφου εκάστης κοινότητας στο 20% ώστε οι Ε/Κ να μην εκλέγουν και τους δύο. Το κλειδί για να αλλάξουμε σελίδα: με την στάθμιση στο 20%, θα εκλέγονται ηγέτες με ευρύτερη αποδοχή και στις δύο κοινότητες, με μετριοπαθή συμπεριφορά.

Η μια θετική ψήφος ενός Τ/Κ υπουργού στους 11, συνιστά έναν κοινής αποδοχής χειροπιαστό τρόπο (2017) για να εκφραστεί η ομοσπονδιακή δομή στο Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τα δικά μας δεδομένα. Οι ομοσπονδίες διαθέτουν ποικίλα χαρακτηριστικά αυτού του είδους. Η Κύπρος με βάση τον πληθυσμό της αντί να έχει λ.χ. μισόν Ευρωβουλευτή, έχει έξι. Η Κύπρος με βάση τον πληθυσμό της αντί να έχει λ.χ. μηδέν Επίτροπο, έχει 1, η Σουηδία 1, η Γερμανία 2 και η Γαλλία 2. Στις ΗΠΑ: κάθε πολιτεία εκλέγει 2 γερουσιαστές (για να εκφράζεται η πολιτική ισότητα σε ομοσπονδιακό επίπεδο) και ταυτόχρονα η κάθε πολιτεία εκλέγει βουλευτές ανάλογα με τον πληθυσμό της για να εκφράζεται έτσι η διαφορετικότητα στην πληθυσμιακή τους σύνθεση.

Τα θέματα αυτά είναι δύσκολα, απαιτούν γνώσεις, συγκρίσεις, δεδομένα. Το ακροατήριο που παρακολουθεί το

θέμα λιγοστεύει διαρκώς. Όμως, με ήξεις σε αφήξεις, πού τελικά καταλήγουμε;

13. Εχθροί και φίλοι, δίπλα μας,

30/12/2024

«Τα έθνη δεν έχουν σταθερούς φίλους ή εχθρούς, έχουν μόνο σταθερά συμφέροντα», λόρδος Palmerston, Βρετανός πρωθυπουργός

Οι σχέσεις Τουρκίας-Ισραήλ ήταν/είναι στο χειρότερο δυνατό επίπεδο. Η διαδικασία επαναπροσέγγισης ανάμεσα στις δύο χώρες (επίσκεψη Μεβλούτ Τσαβούσογλου σε Ιερουσαλήμ, Ισαάκ Χέρτζογκ σε Άγκυρα) έδειχνε υποσχόμενη και οι πρέσβεις είχαν ήδη πάει πίσω στις αντίστοιχες έδρες τους. Η 7η Οκτωβρίου τα ανέτρεψε όλα και η διαδικασία ομαλοποίησης γύρισε ανάποδα. Γι' αυτό «το τουρκικό Υπουργείο Εμπορίου ανακοίνωσε ότι ανέστειλε όλες τις εισαγωγές και εξαγωγές από και προς το Ισραήλ και δεσμεύτηκε να συνεχίσει με νέα αυστηρά μέτρα, έως ότου η ισραηλινή κυβέρνηση επιτρέψει τη μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα. Ο υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Ισραέλ Κατζ (σημ: τώρα Άμυνας), καταφέρθηκε με δριμύτητα κατά του προέδρου Ερντογάν λέγοντας ότι «σπάει τις συμφωνίες...ενώ αγνοεί τις διεθνείς εμπορικές συμφωνίες». (Πηγή: Deutsche Welle, Πολίτης 3/5/24)

Συρία, ανατροπή Άσαντ, νέα κατάσταση πραγμάτων. Η ανατροπή δεν θα μπορούσε να συμβεί και κυρίως να

ολοκληρωθεί χωρίς την έμπρακτη συνεργασία Τουρκίας-Ισραήλ. Σχηματικά: το Ισραήλ εποπτεύει τον αέρα και η Τουρκία την ξηρά. Πώς θα μπορούσε να φύγει ο Άσαντ, αν οι δύο χώρες δεν έκαναν ό,τι ήταν αναγκαίο για να κατευθυνθεί το ρωσικό αεροπλάνο από τη ρωσική βάση στα νότια της Συρίας για Μόσχα; Τέτοιες αποφάσεις λαμβάνονται στο πιο υψηλό επίπεδο (Ερντογάν, Πούτιν, Νετανιάχου) αφού βέβαια προηγηθεί η κατάλληλη παρακολούθηση/εισήγηση από τους επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών στις τρεις χώρες. Έτσι ο πρώτος επισκέπτης της Δαμασκού μετά την ανατροπή Άσαντ ήταν ο αρχηγός της MIT Ιμπ. Καλίν, ενώ ο αρχηγός της Μοσάντ, σύμφωνα με πληροφορίες, πήγε στην Άγκυρα λίγο πριν την ανατροπή.

Τα πάντα ρει και αυτό αφορά όλους εκείνους στην Κύπρο που θεωρούσαν ότι παίζοντας το χαρτί Νετανιάχου γίνονταν αυτόματα «παίκτες» σε περιφερειακό επίπεδο. Οι αποστάσεις μικραίνουν, μεγαλώνουν, ή μένουν ακίνητες ανάλογα με τις συγκυρίες, τα συμφέροντα και τις εκτιμήσεις για την επόμενη μέρα. Ισραήλ και Τουρκία παρά τις μεγάλες αποστάσεις που έχουν στο ζήτημα του πολέμου στη Γάζα και παρά τη σθεναρή υποστήριξη των Παλαιστινίων από την τουρκική κυβέρνηση, στο κεφάλαιο Συρία συνέπεσε να έχουν κοινά συμφέροντα με την έξοδο Άσαντ. Το Ισραήλ για να ηττηθεί η Χεσμπολάχ, ισχυρός βραχίονας της εξουσίας Άσαντ, και κατά συνεπεία, να αποδυναμωθεί η επιρροή του Ιράν στην περιοχή. Η Τουρκία για να μειώσει την ισχύ της Τεχεράνης και έτσι να παίξει το χαρτί των ΗΠΑ στην περιοχή, ώστε να τις πιέσει να εγκαταλείψουν την κουρδική οργάνωση «Μονάδες Προστασίας του Λαού (YPG)». Πρακτικά οι δύο

χώρες συνέκλιναν ως προς τη βασική κατεύθυνση «ανατροπή Άσαντ – μείωση επιρροής Ιράν». Γι' αυτό ο θρησκευτικός ηγέτης του Ιράν, Αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ, σχολίασε τα γεγονότα στη Συρία με τη φράση «ΗΠΑ και το Ισραήλ παραμένουν οι κύριοι συνωμότες» και, χωρίς να αναφέρει τη λέξη Τουρκία, συμπλήρωσε: «Και μια γειτονική χώρα της Συρίας, έχει παίξει σαφή ρόλο σε αυτές τις εξελίξεις». 11/12

Αστάθεια και σταθερότητα είναι έννοιες σχετικές. Στην πιο σκληρή γειτονιά του πλανήτη, όσοι επένδυσαν σε δοξασίες, βλέπουν σήμερα το πιο χειροπιαστό αποτέλεσμα. Οι εξελίξεις στη Συρία δείχνουν και στους πιο αδιάφορους ότι η εξωτερική πολιτική ασκείται όταν έχεις σχέδιο, πόρους, μέσα και βέβαια ικανό προσωπικό να υλοποιήσει το σχέδιο. Όσοι έκαναν εξωτερική πολιτική για εσωτερική κατανάλωση (διμερείς, τριμερείς, eastmed, αβέρτα υπογραφές για στρατηγικούς διαλόγους κ.λπ.), έχασαν το «αφήγημά» τους. Η εξέλιξη των πραγμάτων στη Συρία έδειξε τη γύμνια όσων παρίσταναν τους «παράγοντες σταθερότητας» στην περιοχή και λοιπές αστειότητες. Αντί να δούμε τα πασιφανή, τούς γυρίζουμε την πλάτη για να συνεχίσουμε «αμέριμνοι» τη μικροπολιτική διαχείριση των μεγάλων θεμάτων γύρω μας. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοίνωσε ότι ο «Πρόεδρος της Δημοκρατίας αποφάσισε τον διορισμό Ειδικής Εκπροσώπου της Κυπριακής Δημοκρατίας για Θρησκευτικές Ελευθερίες και Προστασία Μειονοτήτων στη Μέση Ανατολή, αναγνωρίζοντας την κρίσιμη σημασία της προστασίας των θρησκευτικών ελευθεριών και της στήριξης των μειονοτήτων στη Μέση Ανατολή» – 23/12. Εδώ ακόμα και οι ΗΠΑ ψάχνονται για να βρουν τρόπους επαφής με τους πολλούς και αντιφατικούς

ηγέτες της περιοχής και η Κύπρος ήδη πρόλαβε να διορίσει «Ειδική Εκπρόσωπο»!

Δεν δρούμε, απλά αντιδρούμε για να δείξουμε ότι δρούμε. Επιμηθείς, θεατές και σχολιαστές κινήσεων άλλων. Το ερώτημα: μα, οι θεατές δεν θα μπορούσαν να ήταν πρωταγωνιστές, έστω μικρού βεληνεκούς; Ασφαλώς θα μπορούσαν! Αλλά οι θεατές δεν θέλουν να παραδεχθούν το πασιφανές, ότι με άλυτο Κυπριακό κανένας δεν σε λαμβάνει σοβαρά υπόψη. Ένας που δεν μπορεί να επιλύσει τα δικά του προβλήματα, πώς θα πείσει ότι μπορεί να επιλύσει τα άλλα; Το άλυτο Κυπριακό κόβει στη μέση κάθε δυνατότητα να συνομιλήσουμε λ.χ. με τη μεταβατική ηγεσία στη Δαμασκό και να είμαστε παρόντες όπου έχουμε δυνατότητες. Και έχουμε πολλές, όπως λ.χ. εκπαίδευση Σύρων δημοσίων υπαλλήλων από Κύπριους εμπειρογνώμονες – η κυπριακή δημόσια υπηρεσία διαθέτει πολύ καλούς και εξαγωγίμους.

Η συζήτηση για οριοθέτηση ΑΟΖ Συρίας-Τουρκίας μοιάζει πρόωρη. Κανένας όμως δεν μπορεί να προβλέψει πώς θα είναι τα δεδομένα σε έξι μήνες ή έναν χρόνο. Το κύριο: στην πολιτική προβλέπεις και λαμβάνεις αποφάσεις στην κατάλληλη περίοδο, ώστε να είσαι σε θέση να εποπτεύεις μελλοντικές εξελίξεις. Αν φοβάσαι να πάρεις αποφάσεις, μένεις στον πάγκο, βλέπεις, γράφεις και εκδίδεις ανακοινώσεις...

14. Το δείπνο με τις κιμωλίες,

22/12/2024

Στη μέση ο Φειδίας, δίπλα Ναμί και Μαυρογιάννης. Πίσω το Κραν Μοντάνα. Μπροστά οι πηγές:

Α. Γκουτέρες: «Το ισχύον σύστημα εγγυήσεων που περιέχει το μονομερές δικαίωμα παρέμβασης, ήταν «μη βιώσιμο». (πηγή: Έκθεση ΓΓ, 28/9/17)

Οζντίλ Ναμί, 16/12: «Πρώτη φορά η τουρκική πλευρά αποδέχθηκε ότι το δικαίωμα της επέμβασης δεν είναι βιώσιμο».

Ο Ειδικός Σύμβουλος του ΓΓ Έσπεν Μπαρθ Έιντε: «Η επίσημη θέση της Τουρκίας ήταν ότι οι εγγυήσεις θα πρέπει να καταργηθούν σταδιακά μετά από αρκετά χρόνια. Ο ΓΓ και εγώ όταν δοκιμάζαμε την ευελιξία όλων, κατανοήσαμε ότι ως συμβολή στο τελικό πακέτο, θα έπρεπε να είναι δυνατόν όλοι να συμφωνήσουν σε άμεσο τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων με την έναρξη της ισχύος – αλλά, φυσικά, μόνο εάν συμφωνήσουν με το υπόλοιπο του τελικού πακέτου». Ο Έιντε στα ενδότερα: «Θα έπρεπε (ο τερματισμός) να είναι μια συμβιβαστική πρόταση από τον ΓΓ – όχι πρόταση από κανένα μέρος».

Συζήτηση Μαυρογιάννη-Ναμί:

Ο Ο. Ναμί λέει ότι «κατά τη διάρκεια του δείπνου ο κ. Αναστασιάδης ήταν νευρικός και αγχωμένος και έλεγε συνεχώς ότι θέλει την τελική τοποθέτηση της τουρκικής

πλευράς για την ασφάλεια και τις εγγυήσεις. Εμείς λέγαμε ότι είμαστε εδώ για να οριστικοποιήσουμε το πακέτο και όχι μόνο ένα θέμα»

Ο Αν. Μαυρογιάννης λέει: «Όταν ο ΓΓ του ΟΗΕ είπε άμεση κατάργηση εγγυήσεων, ο Τσαβούσογλου είπε όχι»

Ο Έσπεν Μπαρθ Έιντε ερμηνεύει τους χειρισμούς: «Όλα τα μέρη είχαν ορισμένες γραπτές προτάσεις, αλλά υπήρχαν και ορισμένα πράγματα που είπαν στον ΓΓ. Ο ΓΓ δοκίμαζε τα όρια του καθενός από τους συμμετέχοντες. Είπε, θέλω να ακούσω τι θέλεις, θέλω να μάθω ποια είναι η κόκκινη γραμμή σου και θέλω να κατανοήσω πού είναι η ευελιξία σου... Ένας διαμεσολαβητής μπορεί να πει «εάν εσείς μετακινηθείτε λίγο εδώ και αυτός λίγο εκεί, τότε, θα μπορούσαμε να βρούμε κάτι αμοιβαία αποδεκτό; Αυτό θα μπορούσε να είναι μια προφορική επικοινωνία και στη συνέχεια ο ΓΓ θα μπορούσε τελικά να πει «αυτή είναι η ανάγνωσή μου της συζήτησης». Τότε θα μπορούσε να καταγραφεί. Δεν είναι κάθε τι βασισμένο σε έγγραφες τοποθετήσεις».

Ο Έσπεν Μπαρθ Έιντε καταλήγει στο πιο σημαντικό: «Από τις διάφορες διμερείς επαφές είδαμε τη δυνατότητα να φτάσουμε εκείνη τη νύχτα στο τελικό συνολικό πακέτο. Ένα συνολικό πακέτο με πολλά στοιχεία σε αυτό, ένα από τα οποία θα ήταν το τέλος των εγγυήσεων». (Πηγή: συνέντευξη Έιντε στον Απ. Ζουπανιώτη, ΚΥΠΕ, 22/7/17)

Α. Γκουτέρες: «Μέχρι το τέλος της Διάσκεψης στο ΚΜ, οι πλευρές είχαν πρακτικά καταλήξει σε πλήρη συμφωνία για την ομοσπονδιακή εκτελεστική εξουσία και την αποτελεσματική συμμετοχή. Επίσης, εισηγήθηκα ότι

χρειαζόταν ένα νέο σύστημα ασφάλειας. Όσον αφορά το θέμα της παρουσίας ελληνικών και τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο, συμφωνήθηκε ότι τυχόν εκκρεμή ζητήματα σχετικά με τα στρατεύματα θα ήταν καλύτερα να αντιμετωπιστούν στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο, με τη συμμετοχή των πρωθυπουργών των τριών εγγυητικών δυνάμεων» (πηγή: Έκθεση ΓΓ, 28/9/17)

Από την, κατά Γκουτέρες, «χαμένη ιστορική ευκαιρία» στο Κραν Μοντάνα, άλμα στο ακόμα πιο σκληρό σήμερα. Συρία, Γάζα, όλοι στη γειτονιά μας κινούνται, άλλοι από επιλογή, άλλοι από φόβο άλλοι από ανάγκη, μόνο η Κύπρος παρακολουθεί τα γεγονότα κλεισμένη στο καβούκι της. Μόνο η Κύπρος περιφρουρεί τα «κεκτημένα», καταγγέλλει για να οργανώνει καλύτερα την περιχαράκωση στην απραξία. Ούτε μια ιδέα, ούτε μια πρωτοβουλία που να δείχνει ότι επιδιώκει να «διεκδικήσει» κάτι μέσα την νέα δυναμική των πραγμάτων. Έτσι,

Το κείμενο Συμπερασμάτων που υιοθέτησε η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ «δεν συνιστά ουσιαστική διασύνδεση καθώς δεν καθιστά την επίλυση του Κυπριακού ως προϋπόθεση ή προαπαιτούμενο για την προώθηση των ευρωτουρκικών ντοσιέ. Η γραπτή εισήγηση που είχε βάλει στο τραπέζι η Λευκωσία, προσβλέποντας σε «ουσιαστική διασύνδεση», απορρίφθηκε» (Πηγή, «Καθημερινή», 18/12, ρεπορτάζ Π. Ξανθούλης)

Πριν την τριμερή συνάντηση της ΝΥ (16/10), ο Ν. Χριστοδουλίδης απέστειλε επιστολή στον ΓΓ με την οποία τον ενημέρωνε ότι αποδέχεται το Πλαίσιο του με στόχο την

επανάληψη των συνομιλιών «από εκεί που μείναμε κλπ»- η πιο αξιόλογη κίνηση από την ημέρα της εκλογής του. Ο ίδιος δεν έχει κάνει μέχρι τώρα κάποια δήλωση υποστήριξης του περιεχομένου της επιστολής, απλά η επιστολή έπαιξε σε ρεπορτάζ στον «Φ». Αν εννοούμε όσα γράφουμε, η επόμενη κίνηση θα ήταν η αναζήτηση γέφυρας επικοινωνίας με τον υπεξ της Τουρκίας Χ. Φιντάν-και υπάρχουν τρόποι. Για παράδειγμα, η συνεννόηση του έλληνα υπεξ Γ. Γεραπετρίτη με τον Χ. Φιντάν είναι αξιόλογη. Ο Γ. Γεραπετρίτης δήλωσε πως «οι δύο χώρες, χάρη στο επίπεδο εμπιστοσύνης που έχουν επιτύχει, βήμα προς βήμα, με τον Τούρκο ΥΠΕΞ, είναι σε θέση να συζητούν με ειλικρίνεια» (4/11). Αυτό θα βοηθούσε, καθώς «το επίπεδο εμπιστοσύνης» ανοίγει διαδρόμους και για την Ν. Χριστοδουλίδη, εφόσον βέβαια επιδιώκει τα ουσιώδη

Ο ΓΓ των ΗΕ είναι Πορτογάλος, ο επικεφαλής της ΟΥΝΦΥΚΥΠ στην νήσο Καναδός. Να τι γράφει ο Πορτογάλος στην Έκθεσή του προς το ΣΑ στις 4/7: «Η ΟΥΝΦΙΚΥΠ συνέχισε τις προσπάθειες για τη δημιουργία γεφυρών μεταξύ των κοινοτήτων, οργανώνοντας και υποστηρίζοντας 159 διακοινοτικές εκδηλώσεις ή εκδηλώσεις οικοδόμησης της ειρήνης, 23 από τις οποίες επικεντρώθηκαν σε γυναίκες και νέους». Τι αριθμούς έχει να αντιτάξει στα πιο πάνω στοιχεία ο εκ Γεροσκήπου ε/κ ηγέτης;

15. Στη ζώνη με τα ηφαίστεια,

15/12/2024

Βρέξει χιονίσει, με Άσσαντ ή άνευ, μια χώρα ζει «ανέμελα» δίπλα από τα ηφαίστεια. Μια χώρα με τα δικά της χαρακτηριστικά θα έχει ένα απόλυτο καθήκον: να φύγει από την ζώνη της αστάθειας και να γίνει μέρος της ζώνης της σταθερότητας. Αυτό κατακτιέται μόνο με την επίλυση του κυπριακού, ώστε ολόκληρη η Κύπρος να κατακτήσει σύστημα ασφαλείας κάτω από την ομπρέλα ΗΕ-ΕΕ. Το πλαίσιο του ΓΓ Α. Γκουτέρες (30 Ιουνίου 2017) παρέχει μίαν εξαιρετικά σημαντική βάση για να αλλάξουμε ζώνη.

Η Ε/Κ ηγεσία παριστάνει ότι είναι πυλώνας σταθερότητας, ενώ δίπλα μας είναι η Γάζα, ο Λίβανος, η Συρία. Η Ε/Κ ηγεσία παριστάνει τον πυλώνα σταθερότητας με στρατιωτική κατοχή του 37% του εδάφους της. Η Ε/Κ ηγεσία παριστάνει τον πυλώνα σταθερότητας, ενώ γνωρίζει ότι εξαιτίας της μη λύσης του κυπριακού αποκλείεται από την συμμετοχή της στην «Συνθήκη Σένγκεν»-κατάργηση συνοριακών ελέγχων, ελεύθερη κυκλοφορία, ΕΕ, 1995.

Αφού η νήσος παριστάνει κάτι που δεν είναι, ο Ν. Χριστοδουλίδης μάς ενημερώνει ότι αγοράζει περισσότερα όπλα για την ΕΦ, ανακοινώνει νέα εξοπλιστικά προγράμματα. Οι αποφάσεις αυτές ως γεωπολιτική αξία είναι μηδαμινής σημασίας. Ουδείς λαμβάνει υπόψη τις αγορές αυτές, ουδείς θεωρεί ότι η Κύπρος μπορεί να μετρήσει σε οποιουδήποτε

συσχετισμούς ισχύος στην περιοχή. Η αξία της νήσου αφορά άλλες διαστάσεις της πολιτικής: το εκτόπισμα μεγαλώνει γιατί είναι το μόνο μέλος της ΕΕ στην Αν. Μεσόγειο. Γιατί η γεωγραφία της τής δίνει αξία στις ήπιες αποστολές έρευνας και διάσωσης. Γιατί ο χώρος της αξιοποιείται από άλλα κράτη για να μεταφέρουν υπηκόους τους πίσω στην χώρα τους. Γιατί ο χώρος της λόγω γειτνίασης με τα ηφαίστεια, μπορεί να υποστηρίξει την μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας.

Βλέπουμε δίπλα μας τον ορισμό της πολιτικής με την πιο σκληρή της διάσταση. Όλα για να μαθαίνουμε και να βγάζουμε χρήσιμα συμπεράσματα. Τελευταίο παράδειγμα ο υιός Άσσαντ. Γυρτός πάνω στις «δάφνες» που τού προσέφεραν Ρωσία, Ιράν, Χεσμπολάχ, αρνιόταν να συνομιλήσει με τους αντιπάλους του. Δεν ήθελε να προτείνει διεξόδους όταν ήταν ισχυρός, καθώς πίστευε ότι ήταν ένας «πυλώνας σταθερότητας». Αρνιόταν να μαλακώσει το δοξάρι, και τώρα ήρθε το ίδιο και τον πέταξε στο περιθώριο μέσα σε 10 μέρες. Κανείς δεν είναι σε θέση να προβλέψει τι θα γίνει την επόμενη μέρα στη γειτονική μας χώρα-η περιοχή μάς έχει συνηθίσει σε χαοτικές περιπλοκές και σε ελάχιστες θετικές εξελίξεις. Δεν είναι εύκολο να συνυπάρχουν φυλές, δόγματα, φατρίες σε χώρες χωρίς προηγούμενο παράδειγμα σε συνέργειες. Είναι η πολυφωνία, οι εκλογές, οι συνθέσεις, οι μόνες βιώσιμες λύσεις. Αλλά ποιος, ποιοι θα ηγηθούν αυτής της μετάβασης όταν ο ρεβανσισμός και οι διαιρέσεις κυβερνούν τμήματα μιας χώρας χωρίς παράδοση στις συμβιβαστικές συμπεριφορές, άρα στο μοίρασμα της εξουσίας σε πλείονες του ενός παίκτες;

Η γεωπολιτική της περιοχής δείχνει τα προφανή, ότι η Κύπρος μπορεί να ελπίζει μόνο εφόσον επενδύσει στη διπλωματία και μόνο εφόσον επενδύσει στην διασύνδεση συμφερόντων. Το παιχνίδι με νέα εξοπλιστικά προγράμματα δείχνει ότι η Ε/Κ ηγεσία δεν είναι σε θέση να αξιολογήσει τις κύριες προτεραιότητες μιας συγκυρίας με γιγαντιαίες διαστάσεις για το μέλλον της περιοχής. Αρνείται να κάνει τις αξιολογήσεις γιατί αυτές απαιτούν μεγάλες αποφάσεις. Η προσπάθεια Χριστοδουλίδη στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να διασυνδέσει τα ευρωτουρκικά με το κυπριακό είναι από την φύση της αδιέξοδη. 1ον Δύο χρόνια στην εξουσία και κανένας δεν γνωρίζει τι ακριβώς επιδιώκει στο κυπριακό. Άρα, οι κύριοι παίκτες στην ΕΕ ερμηνεύουν το αίτημα Χριστοδουλίδη για διασύνδεση κυπριακού-ευρωτουρκικών (Ε/Τ) ως ένα ακόμα Λευκωσιάτικο τέχνασμα για να παρεμβάλλει προσκώμματα στην Ε/Τ σχέση, χωρίς πραγματικά να ενδιαφέρεται για την επίλυση. 2ον Γκουτέρες, Ολγκίν, Νάβα και Στιούαρτ διαρκώς και δημόσια ωθούσαν/ωθούν τους δύο ηγέτες να επιδείξουν πολιτική βούληση, κατά συνέπεια αμφισβητούν την ειλικρίνεια των προθέσεων (και) του Ν. Χριστοδουλίδη. Όταν η Μ.Α. Ολγκίν «ζητά από όλους τους Κύπριους να πιέσουν τους ηγέτες τους να εργαστούν για ένα καλύτερο και ασφαλές μέλλον», ολοφάνερα δείχνει τι αντίληψη σχημάτισε η ίδια (και) για τον Ε/Κ ηγέτη. 3ον, Οι εναπομείναντες παίκτες στο κυπριακό έμαθαν καλά την κυπριακή «διάλεκτο». Για παράδειγμα, η από εκπροσώπους κομμάτων σχηματισθείσα «ομάδα κυπριακού», αποτελείται πλειοψηφικά από πρόσωπα που αντιτίθενται στην ομοσπονδιακή λύση, που

απορρίπτουν πλήρως την βάση για επίτευξη λύσης, όπως την σχημάτισε ο ΓΓ Α. Γκουτέρες το 2017 και, βέβαια, δεν συμφωνούν και με αυτό ακόμα το σλόγκαν «συνομιλίες από εκεί που μείναμε στο Κραν Μοντάνα». Έτσι τι μήνυμα δίνεις και ποιος θα σε πάρει στα σοβαρά, όταν παριστάνεις το ένα και οργανώνεις το άλλο;

Επιλογικά: οι πολιτικές επιλογές τόσο του πρώην όσο και του νυν προέδρου, επέφεραν το ακριβώς αντίθετο από τον (λεκτικά) επιδιωκόμενο στόχο (διασύνδεση κυπριακού με Ε/Τ σχέσεις). Κανένας στην ΕΕ δεν θα κάνει το ίδιο λάθος δύο φορές. Κανένας δεν θα δεχθεί να εγκλωβίσει ξανά την εξαιρετικά σημαντική γεωπολιτική σχέση ΕΕ-Τουρκίας στα τεχνάσματα μιας ηγεσίας στη Λευκωσία που δεν πείθει για την ελικρίνεια των επιδιώξεών της.

16. Ανάποδο 2004,
08/12/2024

Καθώς σβήνει ο απόηχος των δηλώσεων Ν. Χριστοδουλίδη περί ΝΑΤΟ, ένα σύντομο «στιγμιότυπο» κανονικής κυπριακής κοπής. Η Κύπρος είναι μέλος της ΕΕ από το 2004. Η Τουρκία απέκτησε την ιδιότητα του υποψήφιου μέλους το 2004 (17/12) και άρχισε ενταξιακές το 2005 (3/10) με την ψήφο του

τότε προέδρου Τ. Παπαδόπουλου και στις 2 φορές. Για πρώτη φορά η Κύπρος απέκτησε ένα στρατηγικό πλεονέκτημα έναντι της Τουρκίας- η Κύπρος εντός, η Τουρκία εκτός. Το ερώτημα. Χρησιμοποίησε η Κύπρος με σοφία το στρατηγικό αυτό πλεονέκτημα;

Η μια συνταγή ήταν η σοβαρή, η προνοητική: «αξιοποιώ το μόνο πλεονέκτημα που έχω, παίζω το δυνατό μου χαρτί και κτίζω ισορροπίες συμφερόντων με κέρδη για όλους και πρώτα για την Κύπρο με επίλυση του κυπριακού και ταυτόχρονα πρόοδος στις ευρωτουρκικές σχέσεις». Κατά συνέπεια, η Κύπρος την επίλυση, η Τουρκία επανεκκίνηση της ενταξιακής της πορείας. Η βαρύτητα της Συνθήκης Προσχώρησης, 16 Απριλίου 2003, ως ομόφωνη απόφαση των «15» στηριγμένη στις ιδρυτικές συνθήκες, παραμένει ακέραιη: στα κείμενα υπάρχει σαφής αναφορά (πρωτόκολλο 10) ότι το κατεχόμενο τμήμα της Κύπρου είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Κυπριακής Δημοκρατίας στο οποίο η εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου αναστέλλεται έως την επίλυση του κυπριακού. Άρα νομικά η ένταξη ισχύει για το σύνολο της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας και πως «δεν θα γίνουν δύο φορές διαπραγματεύσεις ένταξης» όπως ανέφερε ο τότε Επίτροπος Γ. Φερχόιγκεν, αλλά ταχύτατες προσαρμογές του διαμορφωμένου πλαισίου.

Η άλλη συνταγή ήταν η γνωστή σε όλους, αυτή που εφαρμόστηκε: «τώρα έγινα Πάπας» και «τώρα θα της δείξω». Ή «έχω 62 βέτο» καθώς διαβεβαίωνε ο Τ. Παπαδόπουλος. Ή «μπλοκάρω ενταξιακά κεφάλαια της Τουρκίας» διά χειρός Γ. Λιλλήκα. Ή απαιτώ την επιβολή κυρώσεων με αιτήματα Ν.

Χριστοδουλίδη. Ή με δηλώσεις Ν. Νουρή την καταγγέλλω για εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού, την ίδια ώρα που η ίδια δέχεται 3.5 εκ. μετανάστες. Ή παρεμποδίζω με διάφορα προσχήματα (με οκτώ όρους) την συμμετοχή του Υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας Χ. Φιντάν στο σύνοδο των 27 υπεξ της ΕΕ. Στην πολιτική όμως μετρά μόνο το αποτέλεσμα, μια ματιά πίσω (2003/2024) δείχνει την σούμα: μηδέν εις το πηλίκον!

Ο τέως αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, ως αθυρόστομος, τα εξήγησε αλλιώς: «Τους εγγελάσαμε και εμπήκαμε μέσα στην ΕΕ» (πηγή: ΣΚΑΪ 3/5/11). Μαζί του συμφωνούν και διάφοροι ευρωπαίοι παράγοντες οι οποίοι προέβλεπαν αυτήν την εξέλιξη- όμως, εξ αιτίας της αναχρονιστικής πολιτικής του Ρ. Ντενκτάς, συμφώνησαν στην στροφή της ένταξης της Κύπρου, χωρίς την προηγούμενη επίλυση

Τώρα όλα σε νέα συσκευασία. Ο τέως υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης, ο οποίος στο Υπουργικό Συμβούλιο του Ν. Αναστασιάδη ψήφιζε αβέρτα τις πωλήσεις χρυσών διαβατηρίων σε ρώσους ολιγάρχες, ως πρόεδρος, αίφνης ανακαλύπτει NATO! Μάλιστα δε, κάνει δηλώσεις, δίνει διαλέξεις και διακινεί σενάρια ως να ελέγχει και μοιράζει παιχνίδι! Δήλωσε: «Συζητούμε με τις ΗΠΑ σε τρία επίπεδα, που προσφέρει η ιδιότητα του κράτους-μέλους του NATO, για το πώς μπορεί η Κυπριακή Δημοκρατία να αξιοποιήσει αυτές

τις ευκαιρίες, έτσι ώστε όταν όλα είναι στη θέση τους, να μπορεί να γίνει κράτος-μέλος του ΝΑΤΟ». (πηγή: «Καθημερινή», 29/11)

Ο Ν. Χριστοδουλίδης δεν αγνοεί ότι αυτή την φορά έχει απέναντί του το «ανάποδο 2004». Η Τουρκία είναι μέσα στο ΝΑΤΟ και η Κύπρος (λέει ο Ν. Χριστοδουλίδης) θα κτυπήσει την πόρτα της εισόδου του. Ο εκπρόσωπος του τουρκικού Υπαμ, αρχιπλοίαρχος Ζεκί Ακτούρκ, δήλωσε:

«Η Τουρκία, ως μέλος του ΝΑΤΟ, υπενθυμίζει ότι οι αποφάσεις για τη διεύρυνση της συμμαχίας λαμβάνονται ομόφωνα και υποστηρίζει ότι οι διαδικασίες αυτές πρέπει να διεξάγονται λαμβάνοντας υπόψη τις ανησυχίες της εθνικής ασφάλειας κάθε χώρας» (πηγή: «Έθνος», 28/11)

Η Τουρκία δεν αγνοεί το πώς η Λευκωσία μεταχειρίστηκε το δικό της ενταξιακό προβάδισμα έναντι της υποψήφιας για ένταξη στην ΕΕ, Τουρκίας. Συμπέρασμα: Κάθε υπερφίαλη συμπεριφορά, κάθε συμπεριφορά που αγνοεί τα στοιχειώδη στην άσκηση αποτελεσματικής πολιτικής, έχει κοντά ποδάρια. Ένα μεγάλο πλεονέκτημα όταν το σπαταλάς στη μικροπολιτική, κάποια στιγμή, έρχεται και σε βρίσκει σε άλλες μορφές και σε άλλο επίπεδο...

17. Μνημεία «υποκρισίας»,

01/12/2024

Συνήθεια ανίκητη, εμείς δεν έχουμε καμιά ευθύνη και για τίποτε. Εξ ορισμού, οι άλλοι να κάνουν το ένα, ή το άλλο και αφού είναι έτσι, τους καταγγέλλουμε για να μάθουν. Αν δεν μαθαίνουν, κακό του κεφαλιού τους-δικό τους είναι το πρόβλημα;

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Κυπριακό, με αφορμή τα 41 έτη από την ανακήρυξη του ψευδοκράτους, 25/11, ρεπορτάζ, ΚΥΠΕ.

ΚΥΠΕ: «Ο Ευρωβουλευτής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ), Λουκάς Φουρλάς, ανέφερε ότι «η στάση της ΕΕ απέναντι στο Κυπριακό είναι ένα μνημείο υποκρισίας. Η Ευρώπη δείχνει καθημερινά ότι εφαρμόζει δύο μέτρα και δύο σταθμά» και «κλείνει τα μάτια στη συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή».

Μάλιστα, το γεγονός ότι η ΕΕ είπε στην Κύπρο ότι στηρίζει το σχέδιο λύσης των ΗΕ για λύση του κυπριακού το 2004 δεν μετρά, κατά Φουρλάν. Το ότι ο Επίτροπος για την Διεύρυνση Γ. Φερχόιγκεν μίλησε για «εξαπάτηση», ή ακόμα και το γεγονός ότι η ηγεσία της παράταξης της οποίας ο ΛΦ είναι ευρωβουλευτής στήριξε το σχέδιο, προφανώς δεν έχουν καμιά αξία. Επίσης. Η ΕΕ υποστήριξε τις συνόδους κορυφής για την Κύπρο σε Γενεύη με τον πρόεδρο Γιούνκερ και Κραν Μοντάνα με την αντιπρόεδρο Μογκερίνι. Το ότι ο Γιούνκερ ανακοίνωσε στήριξη της λύσης με 3.2 δις, (Γενεύη, 1/17)

προφανώς δεν έχει καμμία αξία. Το ότι ο Ν. Αναστασιάδης πέταξε τις συνομιλίες στον γκρεμό, το ότι μίλησε στον Μ. Τσαβούσογλου για «δύο κράτη», δεν μετρούν. Κατά συνέπειαν, εύστοχη η φράση ΛΦ: «μνημείο υποκρισίας». Ή όχι;

«Στην εποχήν ΕΕ», δύο φορές (2004/2017), η Ε/Κ ηγεσία εττούμπαρεν τη λύση. Άρα το να μιλάς «για δύο μέτρα και δύο σταθμά» παραγνωρίζοντας τα πασιφανή, τότε έχει εξήγηση γιατί οι εταίροι μας απορούν για το τι ακριβώς θέλουμε- και αν πράγματι θέλουμε. Αυτός είναι ο λόγος που ευρωπαίοι προοδευτικοί πολιτικοί, οι στυλοβάτες της στρατηγικής «η Κύπρος στην ΕΕ ως ο καταλύτης της λύσης» εξαφανίστηκαν μετά την μεγάλη εξαπάτηση- Μ. Ρόττε, Π. Γκριν, Ζ. Πόος, Μ. Α. Μορατίνος, Γ. Φίσιερ, Ρ. Κουκ.

ΚΥΠΕ: «Ο ευρωβουλευτής των Σοσιαλιστών-Δημοκρατών, Κώστας Μαυρίδης, απευθυνόμενος στον Μαργαρίτη Σχοινά ανέφερε ότι από τον τίτλο της συζήτησης στην Ολομέλεια απουσιάζει η λέξη «Τουρκία», η οποία δημιούργησε το ψευδοκράτος, το χρηματοδοτεί και το στηρίζει»

Η αλλοίωση των ονομάτων είναι ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγεις να μιλήσεις για την ταμπακέρα. Η Τουρκία είναι παρούσα σε κάθε συζήτηση-αλλά πώς; Με λεκτικές αναφορές ή με πραγματικές πολιτικές; Για παράδειγμα, ο ΓΓ των ΗΕ (30/6/17) μιλά για σταδιακή αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων («δραστική μείωση από την πρώτη ημέρα, ώστε να φτάσουμε στο επίπεδο των στρατευμάτων του '60»). Η επίλυση χρειάζεται μεταβατικές ρυθμίσεις, στάδια, χρονοδιαγράμματα, καταληκτικές ημερομηνίες, αλλιώς η

αντίληψη ότι όλα υπόκεινται στην διαμόρφωση μιας επινόησης, δεν μάς οδηγεί πουθενά. Η ιστορία των τριγωνικών σχέσεων ΕΕ-Κύπρου-Τουρκίας λέει ότι χωρίς διασύνδεση κυπριακού με ευρωτουρκικές σχέσεις όλα θα μείνουν ακίνητα.

Συνολικά, ο κυπριακός τρόπος άσκησης πολιτικής- με λεκτική κατατρόπωση των εχθρών- δεν έχει αποδώσει κάτι αξιόλογο, συνήθως απευθύνεται στο εκλογικό ακροατήριο. Όμως, όταν οι όροι άσκησης πολιτικής οργανώθηκαν με βάση τον κοινοτικό τρόπο διεκδίκησης, ήρθαν οι επιτυχίες για χειρός Κρανιδιώτη-η Ελλάδα πήρε έναρξη ενταξιακών για την Κύπρο και έδωσε Τελωνειακή Ένωση Τουρκίας- ΕΕ, 1995. Η Ελλάδα πήρε απρόσκοπτη ένταξη για την Κύπρο και η Τουρκία πήρε έναρξη ενταξιακών (1999). Αν αυτά ήταν με χειρισμούς «τύπου Φουρλά», θα ήμασταν ακόμα ως το «1995».

Σε γενικότερο επίπεδο, η τάση να καλλιεργούμε ψευδαισθήσεις, οδηγεί τα θέματα στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα. Γι' αυτό, κατά κανόνα, παίζουμε και χάνουμε,

γιατί αγνοούμε το δάσος (λύσεις) και παίζουμε συνοικιακά παίγνια με το δέντρο (καταγγελίες),

γιατί αγνοούμε τα συμφέροντα των άλλων και ζητούμε η εξωτερική πολιτική των κρατών- μελών να γίνει ουραγός μιας πολιτικής που πλήττει ευθέως το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον,

γιατί αγνοούμε τις ικανότητες των άλλων να χρησιμοποιούν τα δικά τους μέσα, ή επιχειρήματα, για να πείσουν για τη δική τους θέση,

γιατί δεν αξιοποιούμε τις γνώσεις εκείνων που πέτυχαν μεγάλες επιτυχίες με την πλήρη ένταξη της νήσου στην ΕΕ. Αξιοποίηση με πρωτοβουλίες για μια μεγάλη γεωπολιτική αλλαγή, ώστε ΟΗΕ-ΕΕ μαζί να έχουν κεντρικό ρόλο στη διαδικασία επίλυσης του κυπριακού- ασφάλεια, μηχανισμός εφαρμογής, πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας, ανασυγκρότηση των υποδομών,

γιατί ζητάμε ρυθμίσεις που αφήνουν αδιάφορους τους υπόλοιπους, αλλά θα ήταν με ανοικτά αυτιά να ακούσουν τον κύπριο πρόεδρο να λέει: «αξιοποιώ το Πλαίσιο του ΓΓ Α. Γκουτέρες γιατί ικανοποιεί τις εύλογες ανησυχίες των δύο πλευρών. Εφόσον οριστικοποιηθεί συμφωνία πάνω στο Πλαίσιο Γκουτέρες, σημείο 1 (κατάργηση επεμβατικών δικαιωμάτων) και σημείο 2 (αποχώρηση τουρκικών στρατευμάτων), είμαι έτοιμος να αποδεχθώ στην ολότητά του το σημείο 6 του Πλαισίου του ΓΓ για τη διακυβέρνηση όπως συμφωνήθηκε στο Κραν Μοντάα. Ταυτόχρονα είναι έτοιμος να άρω το veto που έχουν ασκήσει προκάτοχοί μου σε σχέση με τα 14 ενταξιακά κεφάλαια της Τουρκίας».

18. Διαγραφή με Δέλτα κεφαλαίο,

24/11/2024

Η διαγραφή ενός πρώην πρωθυπουργού (Α. Σαμαράς) από το κόμμα του (Κ. Μητσοτάκης) ξεπερνά τα όρια της τρέχουσας κομματικής διαπάλης στην Ελλάδα. Ο κύκλος Σαμαρά, ο κύκλος του εθνικολαϊκίστικου τυχοδιωκτισμού περιέχει στον σκληρό του πυρήνα ισχυρή κυπριακή διάσταση.

Ο τυχοδιωκτικός λαϊκισμός καταγγέλει, δεν προτείνει, διαφωνεί, δεν λέει τι θέλει, κρύβεται, δεν παίζει με έντιμα χαρτιά, διακινεί θεωρίες συνωμοσίας, δεν έχει επαφή με τον σύγχρονο κόσμο. Εν τέλει ο τυχοδιωκτικός λαϊκισμός ντύνεται το μανδύα της ανυποχώρητης στάσης στα μικρά, η οποία, με τη σειρά της οδηγεί τα μεγάλα στην παραίτηση και στην ήττα. Ήρθε στη Λευκωσία και είπε: «Θέλουμε την Κυπριακή Δημοκρατία αδιαίρετη και ενιαία. Χωρίς την παρουσία του Αττίλα. Με όλους τους πρόσφυγες στα σπίτια τους», 16/10. Μάλιστα θέλουμε, αλλά ούτε ψηφίσματα των ΗΕ «θέλουμε», ούτε τη βάση της ΔΔΟ θέλουμε- τότε τι ακριβώς «θέλουμε»;

Αυτός ο τυχοδιώκτης ανέτρεψε μια ελληνική κυβέρνηση, η οποία έχασε την δεδηλωμένη, έκανε άλλο κόμμα, έπαιξε τον αντιμνημονιακό σαλτιμπάγκο, απέσυρε την στήριξή του στην αναγκαία, υπό τις περιστάσεις, κυβέρνηση Παπαδήμου για να γίνει «ηγέτης». Αλλά ηγέτης που πάτησε επί των ερειπίων για να γίνει «κάποιος», δεν πάει μακριά, κάποια στιγμή η κοινή γνώμη βλέπει καλύτερα την μεγάλη εικόνα και παίρνει καλύτερες αποφάσεις. Έτσι πέρασε στα αζήτητα της ιστορίας, παρεμβαίνει, μόνο και μόνο για να τραγουδήσει το υπάρχω του. Το τελευταίο του άσμα, 17/11: πρότεινε τον Καραμανλή τον ασήμαντο για την προεδρία της Ελληνικής Δημοκρατίας. Καμμία έκπληξη-εδώ ψήφισαν τον Παυλόπουλο!

Α. Σαμαράς: «Μακριά από λύσεις άδικες και καταστροφικές, όπως αυτές που ακούγεται ότι μαγειρεύονται στο Αιγαίο», ομιλία, Λευκωσία, 16/10

Οι λύσεις στα ζητήματα του Αιγαίου ή και σε κάθε άλλου ανάλογου ζητήματος ανάμεσα σε παράκτια κράτη, προκύπτουν μέσα από την εφαρμογή του διεθνούς/θαλάσσιου δικαίου και αυτό με την σειρά του, το ερμηνεύουν οι Δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης-επί τούτου διαιτητικό όργανο των ΗΕ. Όσοι απορρίπτουν τη λύση στην Χάγη, αρνούνται τα εργαλεία που δίνουν τα Ηνωμένα Έθνη στα κράτη-μέλη του. Τι προτείνουν οι πολιτικοί τύπου Σαμαρά; Τίποτα, μόνο «ακούγεται», είναι δυνατόν τέως πρωθυπουργός μιας χώρας να μιλά με το τι «ακούγεται;». Μόνο φόβο, μόνο λαθρεμπόριο ότι κάποια μέρα θα έρθει κάποιος Παῖσιος των λαϊκών θαυμάτων για να δώσει στην Ελλάδα θριάμβους! Αυτή είναι η βέβαια συνταγή για μακρόσυρτες ήττες, όπως απέδειξε η στάση Σαμαρά απέναντι στο σοφό «Πακέτο Πινέϊρο» (1992) στο τότε Σκοπιανό ζήτημα-Πινέϊρο, τότε υπουργός εξωτερικών της Πορτογαλίας. Η τυχοδιωκτική στάση του έφερε τα 2/3 από τα κράτη- μέλη των Ηνωμένων Εθνών να αναγνωρίζουν το κράτος αυτό ως σκέττη «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Αλλά κανένας μέχρι τώρα δεν του έθεσε το απλό ερώτημα: ποιος πλήρωσε το κόστος όταν στο διεθνές πεδίο καμμία χώρα δεν κατανοούσε την ελληνική στάση;

Έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι ο Α. Σαμαράς βρίσκεται στα ζητήματα του Αιγαίου σε πλήρη διάσταση με τον ιδρυτή του κόμματος με το οποίο έγινε πρωθυπουργός. Ο παλαιός

Καραμανλής άνοιξε το δρόμο για την Χάγη, δήλωσε ότι «το Αιγαίο δεν είναι ελληνική λίμνη». Με τις παρεμβάσεις του ο Κ/νος Καραμανλής άφησε μια παρακαταθήκη για το κόμμα του: «Το Αιγαίο δεν είναι Ελληνική λίμνη. [...] Στο Αιγαίο υπάρχουν χωρικά ύδατα και διεθνή ύδατα και εν όψει αυτής της καταστάσεως η Τουρκία έχει ορισμένα δικαιώματα στο Αιγαίο [...] η Τουρκία έχει ορισμένα δικαιώματα στην υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου», 1976. Ούτε ο Σαμαράς, ούτε ο ανιψιός του Κ. Καραμανλής κατάλαβαν οτιδήποτε. Ασήμαντες περιπτώσεις που θα μείνουν στην ιστορία ως ο «ανιψιός του ιδρυτή που βούλιαξε την ελληνική οικονομία» και, ο άλλος, ως «ο απόγονος της Πηνελόπης Δέλτα που έμεινε μέχρι τέλους χέρι- χέρι με τον Καρατζαφέρη»

19. Ριάντ καλεί νήσον!

17/11/2024

Πιο κυπριακά δεν γίνεται-αν και εκ πρώτης όψεως δεν τους φαίνεται!

Κοινή Σύνοδος Κορυφής, ο Αραβικός Σύνδεσμος μαζί με την Οργάνωση Ισλαμικής Συνεργασίας, Κοινό Ανακοινωθέν-Ριάντ, 11/11: «Οι Άραβες και Μουσουλμάνοι ηγέτες καλούν το Ισραήλ να αποσυρθεί πλήρως από τα αραβικά εδάφη που κατέχει από το 1967. Δεν μπορεί να επιτευχθεί περιεκτική και δίκαιη ειρήνη στην περιοχή, χωρίς τον τερματισμό της ισραηλινής κατοχής σε όλα τα κατεχόμενα αραβικά εδάφη στη γραμμή από τις 4 Ιουνίου 1967— την Δυτική Όχθη, την

Ανατολική Ιερουσαλήμ, την Λωρίδα της Γάζας και τα Υψώματα Γκολάν σύμφωνα με την Αραβική Πρωτοβουλία Ειρήνης του 2002, πρωτοβουλία που πρόσφερε ομαλοποίηση σχέσεων με το Ισραήλ με αντάλλαγμα τη δημιουργία Παλαιστινιακού Κράτους. Η Συνέλευση του Ριάντ καταδίκασε με τον πιο έντονο τρόπο τις επιθέσεις του ισραηλινού στρατού στα Γάζα, στα πλαίσια του εγκλήματος της γενοκτονίας, ειδικά στην βόρεια Γάζα»

Την ίδια μέρα ο ακροδεξιός Υπουργός Οικονομικών του Ισραήλ Μπεζαλέλ Σμότριχ δήλωσε ότι «ελπίζει το Ισραήλ να επεκτείνει την κυριαρχία του στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη μέσα στο 2025—και θα πιέσει την κυβέρνηση ώστε να κερδίσει την υποστήριξη της νέας αμερικάνικης διοίκησης Τραμπ προς τον σκοπό αυτό». Ο νέος ΥΠΕΞ του Ισραήλ Γκίντεον Σάαρ εμμέσως επιβεβαίωσε Σμότριχ: «Δεν έχει ληφθεί απόφαση, το ζήτημα θα εγερθεί στις συζητήσεις με την μελλοντική διοίκηση στις ΗΠΑ» (Reuters, 9/11)

Ο Nabil Abu Rudeineh, εκπρόσωπος τύπου του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Α. Αμπάς ανέφερε πως «οι δηλώσεις Σμότριχ επιβεβαίωσαν την πρόθεση της ισραηλικής κυβέρνησης να προσαρτήσει την Δ. Όχθη, αψηφώντας τον διεθνή νόμο. Καθιστούμε τις ισραηνικές κατοχικές δυνάμεις υπεύθυνες για τις επιπτώσεις από από αυτές τις επικίνδυνες πολιτικές. Οι ΗΠΑ είναι υπεύθυνες για την συνεχή υποστήριξη που προσφέρουν στην Ισραηλική επιθετικότητα»

Όλος ο αραβικός κόσμος, όλη η παγκόσμια μουσουλμανική κοινότητα εκδίδουν από κοινού ανακοίνωση, επικαλούμενη την Αραβική Πρωτοβουλία Ειρήνης του 2002. Αλλά την ίδια

μέρα ο Μπεζαλέλ Σμότριχ εκδήλωσε την ελπίδα του όπως «το Ισραήλ επεκτείνει την κυριαρχία του στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη μέσα στο 2025». Ποιο από τα δύο ενδεχόμενα (αραβική πρωτοβουλία-επέκταση Ισραήλ στην ΔΟ) είναι πιθανόν να συμβεί μέσα στο 2025; Δεν είναι δύσκολη η απάντηση, καθώς ο αραβικός κόσμος παραμένει διασπασμένος, κάθε χώρα, κάθε εμίρης τη δική του ατζέντα, η Σύνοδος του Ριάντ έδωσε μόνο ορισμένες πρόσκαιρες εντυπώσεις. Οι Παλαιστίνιοι υφίστανται μόνοι τους την τραγική πραγματικότητα.

Πού στέκει η Κύπρος απέναντι στην περιήγηση αυτή; Σε πολλά παραμένουμε προβλέψιμοι: ψηφίσματα, συνελεύσεις, καταδίκες κλπ. Αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι αυτά στην πραγματική πολιτική αρένα έχουν πολύ περιορισμένη αξία. Το «δόγμα Θουκυδίδη»: «σάς συμφέρει να μάς βοηθήσετε». Την πολιτική την κινούν τα συμφέροντα, την κινούν τα αμοιβαίως επωφελή συμφέροντα, την κινούν τα σχεδιασμένα αμοιβαίως επωφελή συμφέροντα. Η Κύπρος συνήθισε στην επίκληση του δικαίου ή στα ψηφίσματα. Όλα με ελάχιστη συνεισφορά στο τελικό αποτέλεσμα. Ωστόσο, αμοιβαίως επωφελή συμφέροντα υπάρχουν και είναι η δική μας ευθύνη να τα αναδείξουμε και να τα αναπτύξουμε. Όπως οι σχέσεις Ε/Κ και Τ/Κ, όπως οι σχέσεις ΕΕ-Τ/Κ, όπως (και κυρίως) οι τριγωνικές σχέσεις Κύπρος-ΕΕ-Τουρκία. Χωρίς κίνηση στα πεδία αυτά, από μόνη της η διαδικασία επίλυσης παραμένει στα γνωστά. Χρειάζεται να δουλέψουν «τα αμοιβαίως επωφελή συμφέροντα» ώστε να τεθεί σε τροχιά η διαδικασία επίλυσης.

Η περιοχή μας έχει εξελιχθεί στην πιο επικίνδυνη περιοχή του πλανήτη. Ο πόλεμος στη Γάζα παραμένει ένα δεδομένο με

απροσδιόριστες διαστάσεις και συνέπειες. Η γεωγραφία δεν προκύπτει από τα ζάρια, αυτή είναι και αυτή καθιστά τα πράγματα ιδιαιτέρως σκληρά, ρευστά και ανεξέλεγκτα. Το καλό κλίμα ανάμεσα σε Γεραπετρίτη-Φιντάν (συνάντηση στην Αθήνα, 8/11) επιτρέπει την ανάπτυξη διαύλων επικοινωνίας ανάμεσα στον ΥΠΕΞ της Τουρκίας Χ. Φιντάν και σε απεσταλμένο της Λευκωσίας με κύρια ευθύνη την αναζήτηση της φόρμουλας που μπορεί να ξεκλειδώσει εξελίξεις. Το ερώτημα: τι ακριβώς σημαίνει η ορολογία «κυριαρχική ισότητα» και σε τι διαφέρει από την συμφωνηθείσα στο κεφάλαιο για την διακυβέρνηση «πολιτική ισότητα» στο Κραν Μοντάνα το 2017; Τα αναγκαία κανάλια επικοινωνίας ανάμεσα σε Λευκωσία και Φιντάν διευκολύνουν την ακριβή απεικόνιση των πραγμάτων. Ο ΓΓ των ΗΕ δεν θα πάρει πρωτοβουλίες στο κενό, ούτε θέλει να επαναλάβει συνόδους τύπου Κραν Μοντάνα, θέτει προϋποθέσεις, ζητά δεσμεύσεις, κατά συνέπεια περιμένει «σήμα» από τις πλευρές για να δει, αν και τι θα βάλει στην ατζέντα. Η πειστική διπλωματική δράση μάς αφορά. Αλλά, αποφεύγουμε τα προφανή. Η αποφυγή ανάληψης της πολιτικής ευθύνης κρύβεται πίσω από ταξίδια και κατανάλωση εικόνας.

20. Ακροάσεις και αναλογίες,

10/11/2024

Από τις 3 μέχρι τις 12/11 οι ακροάσεις. Οι 26 νέοι Επίτροποι εμφανίζονται μπροστά από το Ευρωκοινοβούλιο για να

απαντήσουν σε ερωτήσεις γύρω από το χαρτοφυλάκιο τους, να δώσουν στοιχεία που αφορούν την επαγγελματική τους σταδιοδρομία, το πόθεν έσχες τους, την αφοσίωσή τους στο ευρωπαϊκό εγχείρημα, να «ανακριθούν» για ενδεχόμενη σύγκρουση συμφέροντος. Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης, η αξιολόγηση από τους προέδρους των επιτροπών και των πολιτικών ομάδων. Οι Ευρωβουλευτές της αρμόδιας Επιτροπής ψηφίζουν, η έγκριση απαιτεί πλειοψηφία δύο τρίτων της αρμόδιας Επιτροπής. Αφού πάρουν την έγκριση από το Ε/Κ αναλαμβάνουν καθήκοντα. Κάθε ακρόαση διαρκεί τρεις ώρες. Υπάρχει περίπτωση να μην εγκριθεί κάποιος υποψήφιος; Οι αριθμοί λένε ότι από το 2004 μέχρι σήμερα, το Ευρωκοινοβούλιο έχει απορρίψει έξι υποψήφιους Επιτρόπους. Σε αυτήν την περίπτωση το Ευρωκοινοβούλιο ζητά από την χώρα από την οποία προέρχεται ο απορριφθείς, να επιλέξει άλλον υποψήφιο/α, ο οποίος/α θα περάσει από την ίδια διαδικασία. Η πρόεδρος της Επιτροπής είναι το 27ο μέλος, πέρασε τη διαδικασία τον Ιούλιο. Τη 1η/12 αναλαμβάνει την ευθύνη της η νέα Επιτροπή-(στοιχεία από Euronews, 4/11, δελτίο τύπου Ευρωκοινοβουλίου, 25/10)

Με απλούστερες ορολογίες: Τα 27 μέλη της Επιτροπής είναι οι 27 «υπουργοί» της ΕΕ. Όμως, για να αναλάβουν καθήκοντα δεν υπάρχει ένας αυτόματος διορισμός, όπως συμβαίνει στις εθνικές κυβερνήσεις, εδώ υπάρχει διαδικασία με ουσιώδη σημασία. Οι «υπουργοί» απευθύνονται στο νομοθετικό σώμα, στο Ευρωκοινοβούλιο, παρουσιάζουν σκέψεις τους, κρίνονται, εγκρίνονται, ή όχι. Αν δεν εγκριθούν ακολουθείται άλλη διαδικασία κλπ. Αυτός ο έλεγχος «δεύτερου βαθμού» υποχρεώνει τις κυβερνήσεις να σκεφτονται πιο σφαιρικά και

να μελετούν τους φακέλους των υποψηφίων πιο απαιτητικά. Αυτό δεν σημαίνει ότι έτσι όλα γίνονται αυτόματα μια χαρά, δείχνει όμως ότι υπάρχει μια διαδικασία η οποία σε υποχρεώνει να ανεβάσεις τον πήχη.

Συζητείται στη νήσο το ζήτημα της έκφρασης της «πολιτικής ισότητας» στις διαδικασίες αναζήτησης λύσης στο κυπριακό. Τι είναι ο ένας Κύπριος Επίτροπος με τον επίσης ένα Ισπανό ή Γερμανό συνάδελφό του; Ένα είδος έκφρασης της πολιτικής ισότητας ανάμεσα στα κράτη- μέλη στην «κυβέρνηση» της ΕΕ, σε μια μερικώς και ατελώς ομοσπονδιακή δομή. Η πληθυσμιακή αναλογία εκφράζεται με τον αριθμό των Ευρωβουλευτών που εκλέγει κάθε χώρα-μέλος, λ.χ. Γαλλία με 81 ευρωβουλευτές, Ισπανία 61, Σουηδία 21, Ιρλανδία 14. Με βάση την Ε/Κ παράδοση, και σύμφωνα με τον πληθυσμό μας, θα έπρεπε να έχουμε σχεδόν έναν Ευρωβουλευτή-και όμως έχουμε 6, άρα ως μικρό κράτος έχουμε ένα είδος «ενδυνάμωσης», αριθμητικής και πολιτικής, ώστε η ισότητα να εκφράζεται ευκρινέστερα.

Ο εκάστοτε Πρόεδρος της Δημοκρατίας, έχοντας απεριόριστες εξουσίες, διορίζει στα ΔΣ ημικρατικών οργανισμών όποιον θέλει και όποτε θέλει. Διάσημες πρακτικές που όλοι προεκλογικά αποδοκιμάζουν και την επομένη εφαρμόζουν σαν να μην συμβαίνει τίποτε. Αυτή η πρακτική κρατά πολλούς οργανισμούς σε πρότυπα του παρελθόντος, ενώ χρειάζεται να αναπτυχθούν με βάση τις σημερινές προκλήσεις. Το παράδειγμα με τις ακροάσεις των υποψηφίων Επιτρόπων στις Βρυξέλλες δείχνει έναν

διαφορετικό τρόπο για να πάμε μπροστά. Για παράδειγμα, προτεινόμενοι πρόεδροι ημικρατικών οργανισμών σε ισχυρούς τομείς (όπως ΑΗΚ, CΥΤΑ, ΡΙΚ, ΚΟΑ, Αρχή Λιμένων Κύπρου, Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού) να ακολουθούν διαδικασία ακρόασης στις αντίστοιχες Επιτροπές της Βουλής. Το συνταγματικό ζήτημα μπορεί να επιλυθεί: να αρχίσει η διαδικασία πάνω σε μια μη δεσμευτική βάση. Γνωστό επίσης και το αμερικάνικο παράδειγμα όπου ακόμα μεγαλύτερος αριθμός από επιλογές για διορισμούς (λ.χ. πρέσβεις) περνούν μέσα από το στάδιο της ανάκρισης/έγκρισης σε αρμόδια Επιτροπή του Κογκρέσου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει στα κράτη-μέλη κίνητρα, προγράμματα, ταμεία στήριξης κλπ. Παρέχει επίσης και τρόπους οργάνωσης και διοίκησης και κάποιο μέλος μπορεί να τους αξιοποιήσει πάνω σε εθελοντική βάση. Ακόμα περισσότερη σημασία έχει η διασύνδεση της παροχής πόρων με την εφαρμογή των κανόνων πάνω στους οποίους έχει θεσπιστεί η ΕΕ. Σε πρόσφατη έρευνα που διενεργήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «το 77% σε ολόκληρη την ΕΕ στηρίζει την ιδέα ότι θα πρέπει να παρέχονται πόροι από τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό στα κράτη- μέλη, μόνο υπό την προϋπόθεση της εφαρμογής των αρχών του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας από την εκάστοτε εθνική κυβέρνηση».

Το πολιτικό μας σύστημα παραμένει βαθιά ανελαστικό, οι προεδρικές θητείες εξαντλούνται χωρίς να τίθενται προς συζήτηση τα μείζονα, χωρίς συναινέσεις που θα εγγυηθούν μια ευρεία μεταρρυθμιστική ανάπτυξη. Οι ακρόασεις στο

Ευρωκοινοβούλιο μάς λένε το αυτονόητο: από κάθε εξέλιξη, αν θέλουμε βρίσκουμε ευκαιρίες και για τη δική μας πρόοδο. Δεν χρειάζεται επιβολή ή εξαγωγή, χρειάζεται αξιοποίηση με βάση τα δικά μας δεδομένα. Οι «παρενέργειες» πασίγνωστες. Πάντως, λύσεις υπάρχουν, τις διαβάζουμε, τις γνωρίζουμε...

21. Η τριπλή ερμηνεία,

03/11/2024

Η συνάντηση Μπάιντεν -Χριστοδουλίδη ήταν χρήσιμη. Δεν μπορεί κανένας να παραβλέψει τους διεθνείς συσχετισμούς, το ρόλο των ΗΠΑ σε αυτούς και πως τους επηρεάζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αναμφίβολα, συνιστά μιαν προσωπική επιτυχία του Ν. Χριστοδουλίδη και μένει να απαντηθεί το ερώτημα αν αυτή η συνάντηση συνιστά και μια επιτυχία για την Κύπρο.

Στις κανονικές, υψηλού επιπέδου συνομιλίες οι υπεύθυνοι στα δύο ΥΠΕΞ, αρκετό χρονικό διάστημα πριν πραγματοποιηθεί μια συνάντηση, ανταλλάσσουν κείμενα, διαμορφώνουν την ατζέντα. Πώς; Αυτός που κάνει την επίσκεψη γράφει τι θέματα θα εγείρει, τι ζητά και τι είναι διατεθειμένος να δώσει, ώστε ο απέναντί του να γνωρίζει και να πάρει θέση επί των θεμάτων. Ο Ν. Χριστοδουλίδης λ.χ. εγείρει το κυπριακό και ζητά από τον αμερικανό πρόεδρο να ασκήσει την επιρροή του στην Άγκυρα για εγκατάλειψη της ρητορίας περί «δύο κρατών». Αυτή η υπόθεση εργασίας

συμβαδίζει με την τρέχουσα και παλαιότερη Ε/Κ πρακτική, αυτή που αποτυγχάνει κάθε τόσο και δεν θέλουμε να μάθουμε το «γιατί». Οι ΗΠΑ, δεν είναι σε θέση να «ασκήσουν επιρροή» στην Τουρκία, έτσι όπως το φαντάζεται η Ε/Κ πολιτική τάξη. Η Άγκυρα -παρά την συγκατοίκηση με τις ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ- διέθετε και διαθέτει αυτονομία έναντι των ΗΠΑ, αυτονομία ακόμα και στα χρόνια του ψυχρού πολέμου.

Το ζήτημα της «στροφής» της Άγκυρας στα κείμενα των ΗΕ, έχει μόνο έναν αποδέκτη, τον Τ. Ερτογάν, όχι τον Τ. Μπάιντεν. Μόνο ο ΤΕ μπορεί να κάνει στροφή στο κυπριακό, όπως την έκανε και στο παρελθόν (2004, 2017), και όχι μόνο στο κυπριακό αλλά και στις σχέσεις της χώρας του με Ρωσία, Συρία, Αίγυπτο, Ελλάδα κ.ά. Κατά συνέπεια, αν μάς ενδιαφέρει η ουσία, γνωρίζουμε ποιος λαμβάνει τις αποφάσεις και με ποιες προϋποθέσεις μπορεί να αλλάξουν, πρώτα σαφής αποδοχή του κεφαλαίου για τη διακυβέρνηση, όπως έκλεισε στο Κραν Μοντάνα.

Η τρέχουσα ρητορία κάνει λόγο για την Κύπρο- πυλώνα σταθερότητας, για «χρυσή» ευκαιρία ώστε η Κύπρος να «αντικαταστήσει» την απείθαρχη Τουρκία σε άξονα με ΗΠΑ και Ισραήλ. Αυτά είναι φαντασιώσεις, οι οποίες καλλιεργούνται με μόνο στόχο την εξοικείωση με την υπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων στη νήσο.

Η Κύπρος έδωσε ότι ήθελαν οι ΗΠΑ-στήριξη στον Νετανιάχου, κλιμάκιο FBI στη νήσο, διευκολύνσεις. Πήρε το συμβολικό «άρση του εμπάργκο», πήρε τον στρατηγικό διάλογο, πήρε την συνάντηση ΝΧρ με ΤΜ στον Λευκό Οίκο. Ασφαλώς έχει

αξία η συνάντηση, αλλά ας δούμε τα πραγματικά δεδομένα. Το μέλλον της Κύπρου, και όχι το μέλλον του ενός ή του άλλου πολιτικού της, συνδέεται με άλλες πρωτοβουλίες όπως λ.χ μια καλά προετοιμασμένη επίσκεψη ΝΧρ στις Βρυξέλλες-όχι σαν αυτές με τις συνόδους κορυφής. Η Κύπρος είναι κράτος-μέλος της ΕΕ, όχι βραχίονας στις αμερικάνικες επιδιώξεις στην περιοχή. Στην ΕΕ η Κύπρος έχει πραγματικά εργαλεία για να κερδίσει στα μείζονα- Κυπριακό, Ευρωτουρκικά, Ενέργεια. Η άσκηση αυτή προωθεί τα στρατηγικά συμφέροντα της Κύπρου και της περιοχής-αλλά κανένας δεν θα έρθει να το κάνει για μάς, η ευθύνη, το σχέδιο, η κινητοποίηση είναι δική μας. Χρήσιμη η μια επίσκεψη (Ουάσιγκτον), αναγκαία η άλλη (Βρυξέλλες), γιατί η δεύτερη υπηρετεί το μακροπρόθεσμο συμφέρον της νήσου

Όσα επέλεξε ο Ν. Χριστοδουλίδης να πει μπροστά στο Μπάιντεν, δεν συμβαδίζουν με την απαίτηση της συγκυρίας. Η γενικόλογη διακήρυξή του «για να πετύχουμε μια λύση βασισμένη στις αρχές που και οι δυο πρεσβεύουμε: της Δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» συνιστά προεκλογική συνθηματολογία, όχι δήλωση μπροστά στο παγκόσμιο ακροατήριο. Καμμιά αναφορά από τον ΝΧρ σε οτιδήποτε αφορά το πλαίσιο λύσης του ΓΓ. Καμμιά αναφορά στην Τ/Κ κοινότητα, την κοινότητα-εταίρο για τη λύση. Καμμιά αναφορά στη διεύρυνση της Ευρωτουρκικής σχέσης- την απαραίτητη προϋπόθεση για την επίλυση. Οι γενικολογίες ΝΧρ μπροστά στον Τ. Μπάιντεν συνιστούν βήμα πίσω σε σχέση με την προσπάθεια του ΓΓ των ΗΕ για σύγκλιση 5μερούς, αν δεν συνιστούν και άλλη περιπλοκή της. Ο ΝΧρ δεν μίλησε ως ηγέτης της Κύπρου,

μίλησε με στόχο την εικόνα του, και κυρίως για να ικανοποιήσει το δικό του εσωτερικό, εκλογικό ακροατήριο.

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ κρατούσε κόλλα για να πει αυτά που ήθελε είπε- και τα οποία ετοίμασαν οι βοηθοί του. Ο πρόεδρος της Κύπρου μίλησε εκ του προχείρου ως να μιλούσε σε τηλεοπτικό πρόγραμμα στη νήσο. Αλλά σε συναντήσεις, αυτού του επιπέδου, όλοι διαβάζουν τις λεπτομέρειες, κάθε τι αναλύεται και κάθε τι μετρά

Από τις δηλώσεις:

Χριστοδουλίδης σε Μπάιντεν:

«Βασίζομαι στην υποστήριξη των ΗΠΑ για την εξεύρεση λύσης στο Κυπριακό σύμφωνα με τα ψηφίσματα του ΣΑ του ΟΗΕ. Για να πετύχουμε μια λύση βασισμένη στις αρχές που και οι δυο πρεσβεύουμε: της Δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»

Μπάιντεν σε Χριστοδουλίδη «Παραμένω αισιόδοξος για μια επανενωμένη Κύπρο, στη βάση μιας διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας». Στην ανακοίνωση από τον Λευκό Οίκο προστέθηκε η φράση: «ΔΔΟ με πολιτική ισότητα για όλους τους Κυπρίους»

Η προσθήκη θα μπορούσε να ερμηνευτεί τριπλά: επανάληψη της θέσης των ΗΠΑ με στήριξη στην ΔΔΟ, απόρριψη της θέσης Τατάρ για «δύο κράτη», ενώ η φράση «με πολιτική ισότητα για όλους τους Κυπρίους» συνιστά και έμμεση αναφορά στον ΝΧρ. Ως γνωστόν, ο ΝΧρ θεωρεί ότι όλα τα κατά καιρούς σχέδια λύσης του κυπριακού ήταν απαράδεκτα, ήταν με συνέπεια αντίθετος σε κάθε πρόταση των ΗΕ που

περιελάμβαναν πρόνοιες βασισμένες στην ορολογία «ΔΔΟ με πολιτική ισότητα για όλους τους Κυπρίους».

22. Γκάλοπ με μέλλον,

27/10/2024

Η βασική εισαγωγή των ευρημάτων της έρευνας: «Σχεδόν το 70% των πολιτών δεν είναι ικανοποιημένο από τον τρόπο που ο Ν. Χριστοδουλίδης διακυβερνά τη χώρα-από το 60% του περασμένου Αυγούστου. (έρευνα από την RetailZoom για τον «Πολίτη», 19/10)

Η κύρια ερώτηση με τις σχετικές απαντήσεις:

«Πιστεύετε ότι ο ΠτΔ έχει τις ικανότητες να κυβερνήσει αποτελεσματικά την Κύπρο;»

Ένα εντυπωσιακό 78% λέει όχι, ενώ η απάντηση ναι, κινείται στο 18% και το ΔΞ-ΔΑ στο 4%. Το 18% έχει ειδικότερη σημασία καθώς περίοδος χάριτος δεν υφίσταται, κυβερνά από τον 2/2023. Στην ικανότητα διαχείρισης της εξουσίας και το επόμενο σημείο: Οι πολίτες σε ποσοστό 84% «θεωρούν πως ο Πρόεδρος δεν έχει ικανούς συμβούλους δίπλα του οι οποίοι μπορούν να τον βοηθήσουν στη διακυβέρνηση της χώρας», ενώ μόνο το 11% απάντησε «ναι, έχει ικανούς συμβούλους δίπλα του».

Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους: η μεγάλη πλειοψηφία αμφισβητεί/αμφιβάλλει για την διαχειριστική του επάρκεια. Η διαπίστωση αυτή γίνεται ακόμα πιο έντονη, καθώς

συνδέεται με το επόμενο εύρημα: απουσία συμβούλων, ικανών να τον στηρίξουν στο έργο του. Και τα δύο αυτά στοιχεία δείχνουν ότι η εικόνα που προεκλογικά εμφάνισε (νέος, υποσχόμενος, μεταρρυθμιστής), με τις επιδόσεις του στην άσκηση της εξουσίας, σχετικά γρήγορα, έχει υποχωρήσει ουσιωδώς.

Στις δύο μεγάλες παρατάξεις της ευρείας αντιπολίτευσης, ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ οι αριθμοί είναι πέραν από σαφείς. Περίπου ίδιοι αριθμοί και στις προηγούμενες δημοσκοπήσεις, άρα οι απορίες και τα ερωτήματα για «ποια και τι αντιπολίτευση ασκούν», δεν έχουν απαντηθεί επαρκώς,

ΔΗΣΥ:

Η ερώτηση:

«Κατά τη γνώμη σας μετά το 2013, πού κινείται πολιτικά ο ΔΗΣΥ;»

Η απάντηση:

«Στην αντιπολίτευση 17%, στην συμπολίτευση 17% , Και τα δύο 61%. ΔΞ, ΔΑ, 5%». Δεν υπάρχει πιο καθαρή ανάλυση ότι η στρατηγική «ποιος ΔΗΣΥ» δεν έχει απαντηθεί-αντίθετα ο δικό τους κόσμος βρίσκεται σε σύγχυση, 61%, απορεί και διερωτάται.

ΑΚΕΛ:

Η ερώτηση: «Τι είδους αντιπολίτευση κατά την άποψή σας ασκεί το ΑΚΕΛ;»

Η απάντηση:

«Δυναμική 8%, Εποικοδομητική 14%, Υποτονική 58%, Δεν ασκεί αντιπολίτευση 16%, ΔΞ, ΔΑ 4%». Σχηματικά το 22% μοιάζει να είναι ικανοποιημένο- αλλά το 74% («υποτονική», συν, «δεν ασκεί») ζητά περισσότερη, ή άλλου τύπου αντιπολίτευση.

Η αντίληψη που έχει σχηματίσει η κοινή γνώμη για την ικανότητα Ν. Χριστοδουλίδη να κυβερνήσει αποτελεσματικά, η κρίση στρατηγικής του ΔΗΣΥ, συν η «υποτονική» αντιπολίτευση ΑΚΕΛ, δημιουργούν ορισμένα νέα δεδομένα. Σε ένα επίπεδο δημιουργούν φυγόκεντρες δυνάμεις (όπως εκδηλώθηκε στις Ευρωεκλογές λ.χ. με το εντυπωσιακό σκορ Φειδία), σε άλλο επίπεδο, συζητήσεις για νέα κόμματα, (κόμμα προσκείμενο στον Χριστοδουλίδη, κόμμα διαφόρων ανεξάρτητων κοκ). Αλλά κόμματα δεν δημιουργούνται σε ρεπορτάζ σε ΜΜΕ-που πράγματι αντανakλούν φήμες ή αναζητήσεις. Ούτε ο Χριστοδουλίδης θα κάνει κόμμα, ούτε ο Οδ. Μιχαηλίδης, ούτε οι τέως δήμαρχοι. Άλλο η κινητικότητα, άλλο η πραγματικότητα

Ίδιο γκάλοπ, άλλο ερώτημα: «ποιος από τους Προέδρους της Δημοκρατίας ήταν ο πιο τίμιος από όλους;». Στις απαντήσεις, ξεχωρίζουν δύο ονόματα για διαφορετικούς, βέβαια, λόγους: «Το μεγαλύτερο μερίδιο θεωρεί πως ήταν ο Γλαύκος Κληρίδης, ο πιο τίμιος από όλους, αφού τον ψήφισε το 52%». Κυριολεκτικά στον πάτο βρίσκεται ο Νίκος Αναστασιάδης με «μόλις το 1% να θεωρεί ότι υπήρξε ο πιο τίμιος Πρόεδρος της Κύπρου». Ο πρώτος, κατα την φράση του Θουκυδίδη, «χρημάτων αδωρότατος». Ο δε, δεύτερος, συνοπτικά,

Οδήγησε την Κύπρο στον πάτο στους διεθνείς δείκτες για την διαφθορά και τον ίδιο στα εξής βήματα: έρευνα της Επιτροπής Νικολάτου-52% από τα χρυσά διαβατήρια εκτός νομικού πλαισίου. Έρευνα ενώπιον της Αρχής κατά της Διαφθοράς, η υπόθεση με τα χρυσά διαβατήρια αφορά και τον ΝΑ. Ονομαστική αναφορά του στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα Pandora Papers. Σεϋχέλλες. Σαουδάραβας πρίγκιπας με κιλά από διαβατήρια μετα την επιστροφή του από το εξωτικό νησί. Τα διαβατήρια που έκανε το δικηγορικό του γραφείο.

Οι «παρενέργειες» συνδέονται με την αδιαφορία της δικής του παράταξης, πρώτα, να κρατήσει αποστάσεις από τις πρακτικές του τέως ΠτΔ και, δεύτερον, να συμβάλει στην προσπάθεια για να ερευνηθούν οι μεγάλες υποθέσεις γύρω από τα χρυσά διαβατήρια και τα παράγωγά τους-Σεϋχέλλες, Σαουδάραβας πρίγκιπας κλπ. Στις παρατάξεις η μάχη για να αλλάξει μια κατάσταση, δεν σημαίνει αποχώρηση, αντίθετα, σημαίνει συμμετοχή για να αντικατασταθεί ένας ηγετης που δεν συμβαδίζει με τις εξαγγελίες της, αντικατάστασή του ως πράξη που ενώνει έναν κόμμα και το καθιστά ισχυρότερο.

Στη νήσο των αγίων όλα πάνε όπως την coca cola και ο Ν. Αναστασιάδης δεν έχει ακούσει μian ανακοίνωση από την δική του παράταξη που να αποδοκιμάζει λ.χ. την δήλωσή του πως «έγιναν 7. 200 πολιτογραφήσεις, οι 67 από αυτές αφορούν το πρώην δικηγορικό μου γραφείο, ή το δικηγορικό γραφείο που έφερε το όνομά μου» (πηγή: ΡΙΚ 6/6/22). Αντίθετα, η δική του παράταξη ακούει τον Ν. Αναστασιάδη να υμνεί «τους οραματισμούς του Γλαύκου Κληρίδη, του

πολιτικού μου μέντορα, του καλού караβοκύρη της Κύπρου...που άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του παραδείγματός του στην πολιτική ζωή του τόπου, μέσα από το ήθος του» (ομιλία ΝΑ, Γερμασόγεια, (2/7/22)

Αναμφίβολα το δημοσκοπικό ρεκόρ του Γ. Κληρίδη είναι εντυπωσιακό -και αντανακλά στο ατομικό του ήθος. Εξίσου εντυπωσιακό και το ανάποδο: Η σιωπή απέναντι στο δημοσκοπικό ρεκόρ Αναστασιάδη-που αντανακλά στο ατομικό διεφθαρμένο του ήθος.

23. Το ποτήρι της Νέας Υόρκης,

20/10/2024

Μισοάδειο ή μισογεμάτο το ποτήρι στην Νέα Υόρκη; Εδώ που είναι τα πράγματα, η κατάληξη στα ελάχιστα στην αναζήτηση ενός μελλοντικού κοινού παρονομαστή έχει σημασία. Η είδηση: «Οι ηγέτες συμφώνησαν να έχουν μια άτυπη συνάντηση σε ευρύτερη μορφή στο εγγύς μέλλον, υπό την αιγίδα του ΓΓ, για να συζητήσουν την πορεία προς τα εμπρός. Ο Ν. Χριστοδουλίδης συμπλήρωσε: «Θα είναι διευρυμένες όπως στο παρελθόν με τη συμμετοχή και των τριών εγγυητριών δυνάμεων». Συμφώνησαν επίσης να συναντηθούν στην Κύπρο για να διερευνήσουν το ενδεχόμενο να ανοίξουν νέες διελεύσεις».

Συνάντηση σε ευρύτερη μορφή (με ΗΕ αλλά και με Ελλάδα, Τουρκία, ΜΒ) «για να συζητήσουν την πορεία προς τα εμπρός». Τα ΗΕ θεωρούν ότι οι προσθήκες των τριών (Ελλάδα, Τουρκία, ΜΒ) ίσως παίξουν έναν προωθητικό ρόλο στην υπόθεση και προφανώς για να καταγραφεί αυτό στην ανακοίνωση, σημαίνει ότι ο ΓΓ ήδη έχει λάβει την θετική ανταπόκρισή τους. Είναι μια πιθανή εξήγηση: ο ΜΑ Ολγκίν θεωρεί ότι οι συναντήσεις των δύο ηγετών στο νησί δεν είναι σε θέση να οδηγήσουν κάπου. Ίσως η ίδια να εργάστηκε για να προστεθούν στην εξίσωση Γεραπετρίτης-Φιντάν.

Συμφωνήθηκε επίσης «να συναντηθούν στην Κύπρο για να διερευνήσουν το ενδεχόμενο να ανοίξουν νέες διελεύσεις», κάτι το οποίο συζητείται δημόσια εδώ και καιρό (προτείνονται διάφορα ανοίγματα όπως Μια Μηλιά, αλλά τίποτε δεν γίνεται). Βέβαια, το θέμα αυτό, θα μπορούσε να διεξέλθουν οι διαπραγματευτές των δύο πλευρών και αν ένα τέτοιο θέμα μετατρέπεται σε θέμα για τον ΓΓ και στην Νέα Υόρκη, σημαίνει η διαδικασία βρίσκεται σε πλήρη στασιμότητα.

Από εκεί και πέρα ο ΓΓ είπε τα αληθή ότι «παρά τις προσπάθειες και τη δέσμευση της προσωπικής απεσταλμένης του ΜΑ Ολγκίν δεν βρέθηκε κοινό έδαφος μεταξύ των ηγετών στην πορεία προς το Κυπριακό ζήτημα» γι' αυτό και «ενθάρρυνε τους ηγέτες να εξετάσουν πώς να γεφυρώσουν το χάσμα στις θέσεις τους και να οικοδομήσουν ξανά την εμπιστοσύνη για να επιτρέψουν την κίνηση που οδηγεί σε διευθέτηση».

Μέσα στην ίδια συγκυρία, το Κέντρο Μελετών για τη Μετανάστευση, την Ταυτότητα και τα Δικαιώματα (CMIRS)

οργανώνει κάθε τρεις μήνες «εδώ και χρόνια» έρευνες κοινής γνώμης «με δείγμα 500 ατόμων» ανάμεσα στην Τ/Κ κοινότητα. Η διευθύντρια του Κέντρου Μινέ Γιουτζέλ επιμένει στα δύσκολα. Οι αριθμοί στην έρευνα του Σεπτέμβρη:

Το 59% δήλωσε ότι «επιθυμεί διευθέτηση του Κυπριακού», ενώ το 40,9% δήλωσε ότι «δεν επιθυμεί συμφωνία». Παράγοντες που έχουν επηρεάσει αρνητικά την αισιοδοξία των Τ/Κ: μακρά διακοπή των συνομιλιών μετά το Κραν Μοντάνα, οι παρεμβάσεις (της Άγκυρας) και η αλλαγή ηγεσίας στην Τ/Κ κοινότητα το 2020 και το ατελέσφορο αποτέλεσμα των προσπάθειών του ΟΗΕ. Οι Τ/Κ διατηρούν τα ίδια ποσοστά με την περίοδο του σχεδίου Ανάν ως προς την επιθυμία του για λύση και συμφωνία στο Κυπριακό.

Οι αριθμοί: «Πώς θα ψήφιζαν εάν από τις διαπραγματεύσεις των δύο ηγετών προκύψει ένα σχέδιο το οποίο θα υποβληθεί σε δημοψήφισμα το 31,17% είπε πως θα ψήφιζε σίγουρα όχι, το 8,30% μάλλον όχι, το 24,29% μάλλον ναι, το 30,16% δήλωσε ότι θα ψήφιζε σίγουρα ναι, ενώ το 6,07% είπε ότι δεν είναι βέβαιο», (Πηγή, ΚΥΠΕ, 15/10)

Στην Ε/Κ κοινή γνώμη αυτοί οι αριθμοί ηχούν παράξενα, αλλά είναι, εδώ, ακέραιοι. Ελάχιστη εργασία γίνεται στην Ε/Κ κοινωνία (κόμματα, πανεπιστήμια, δεξαμενές σκέψης κλπ) στο να μελετηθούν τάσεις, αλλαγές, επιλογές της Τ/Κ κοινότητας. Η συνήθης αδιαφορία, παρά το γεγονός ότι όλα αυτά αφορούν το σύνολο των κυπρίων, καθώς οι τάσεις σε μια κοινότητα επηρεάζει την άλλη και ανάποδα. Οι δημοσκοπήσεις είναι καθοδηγητικός μπούσουλας για

σοβαρούς πολιτικούς, μπορούν να αναλύσουν τις ανησυχίες της κοινής γνώμης, ώστε να κατευθύνουν την πολιτική τους στις λύσεις. Αυτό έκαναν ιρλανδοί πολιτικοί με γκάλοπ-εργαλεία (τι θέλει η κοινή γνώμη, τι φοβάται, τι πρώτο, τι δεύτερο κλπ) ώστε να ωριμάσει και να έρθει η «Συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής»

Παρά την ηγεσία Τατάρ και τις γνωστές καθημερινές του δηλώσεις, «οι T/K διατηρούν τα ίδια ποσοστά με την περίοδο του σχεδίου Ανάν ως προς την επιθυμία τους για λύση». Η εξήγηση αφορά κάτι βαθύτερο, πολύ πέραν από τον έναν ή τον άλλο ΓΓ: είναι η επιθυμία της πλειοψηφίας των T/K να γυρίσει σελίδα, να βγει στο σύγχρονο κόσμο. Να αποκτήσει τα πλεονεκτήματα που προσφέρει η ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη (ταξίδια, σπουδές, προγράμματα). Να μην αποτελεί «παράρτημα» της Άγκυρας. Να κατοχυρώσει την κοινοτική της ταυτότητα στο πλαίσιο μιας λύσης ΔΔΟ με πολιτική ισότητα όπως διαλαμβάνεται στα κείμενα των ΗΕ. Η πλειοψηφία των T/K παραμένει στο στόχο της λύσης, η παρούσα κατάσταση πραγμάτων δεν τους ικανοποιεί. Οι ζυμώσεις, οι αναζητήσεις δεν μπαίνουν στο ψυγείο. Ο Ε. Τατάρ κέρδισε τις εκλογές με τους γνωστούς τρόπους το 2020, αλλά σήμερα είναι ο ηγέτης του προοδευτικού ΡΤΚ Τ. Ερχιουρμάν που βρίσκεται πρώτος στις έρευνες κοινής γνώμης. Το ΡΤΚ με 36.79% προηγείται του ΚΕΕ με 35.16%-γκάλοπ, 16/10. Ο δήμαρχος του T/K δήμου Λευκωσίας Μ. Χαρματζί έχει μέλλον: «Βουλιάζουμε ολοένα και περισσότερο μέσα σε μια κινούμενη άμμο. Σε αυτή τη φάση, παίζουμε σκουός, ενώ πρέπει να παίζουμε τένις. Τώρα ρίχνουμε την μπάλα στον τοίχο». (πηγή: Πολίτης, 13/10)

24. Η παρέλαση του ναργιλέ,

13/10/2024

Όλα γνωστά, δηλώσεις (Φειδίας Παναγιώτου), κριτική από τον δικηγόρο και πολιτευτή Χρ. Τριανταφυλλίδη, («κάπνιζε ναργιλέ και αποκάλεσε την Κερύνεια «Girne»). Συζητήσεις κυρίως στα ΜΚΔ. Το θέμα στην αρχική του ουσία:

Η «Γενί Ντουζέν» (23/4/2024) αναφέρει τα στοιχεία για τις διελεύσεις από τις 23 Απριλίου 2003 μέχρι τις 23 Απριλίου 2024. Σύμφωνα με το ΓΤΠ, «οι διελεύσεις ανήλθαν συνολικά στα 155 εκατομμύρια». Τα πρώτα χρόνια κυμαίνονταν μεταξύ 4-6 εκατομμύρια ετησίως, αυξήθηκαν σε 13 εκατομμύρια το 2019, λίγο πριν από την πανδημία. Τα έτη 2020-2021, λόγω των περιορισμών της πανδημίας, σημειώθηκε μείωση και οι διελεύσεις ανήλθαν στα 3-4 εκατομμύρια. Το 2022 ο αριθμός των διελεύσεων έφτασε και πάλι τα 13 εκατομμύρια. Τέλος, το 2023, πραγματοποιήθηκαν συνολικά περίπου 15 εκατομμύρια διελεύσεις. Τον πρώτο μήνα του 2024, πραγματοποιήθηκαν σχεδόν 2 εκατομμύρια διελεύσεις. Επιλογικά: τα στοιχεία των τελευταίων 16 ετών λένε ότι το 53% των συνολικών διελεύσεων γινόταν από Τ/Κ, το 29% από πολίτες άλλων χωρών και το 19% από Ε/Κ. Από το 2022 νέα δεδομένα: οι διελεύσεις των Τ/Κ στο 29%, ενώ των Ε/Κ στο 43%»

Τέσσερα σχόλια:

Από τις 23 Απριλίου 2003 μέχρι σήμερα καμμία κυβέρνηση δεν μίλησε δημόσια, άρα δεσμευτικά, κανένας δεν μάς είπε «τι να κάνουμε και ποια η ερμηνεία του πράγματος». Η Άγκυρα επέβαλε την διάνοιξη των σημείων διέλευσης στον Ρ. Ννεγκτάς και έκτοτε Ε/Κ ηγεσίες σιωπούν. Να πηγαίνουμε ή όχι; Αν, να πηγαίνουμε, γιατί και τι. Έτσι, αφού κανένας δεν θέλει να ριγάρει το γήπεδο, φτάνουμε στα κωμικοτραγικά του πράγματος με τους χαρακτηρισμούς Τριανταφυλλίδη.

Φτάσαμε στο σήμερα. Οι πολίτες διαθέτουν κρίση και παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις- συνολικά στα 155 εκατομμύρια οι διελεύσεις. Τι δείχνει αυτό; Παρά τους χαρακτηρισμούς και τα επίθετα, 155 εκ. φορές στις οποίες οι πολίτες πήραν την δική τους απόφαση, αγνόησαν τον κάθε πολιτευτή (που άλλα λέει και άλλα θέλει) και έστειλαν έναν καθαρό μήνυμα. Ότι η τρύπα που άνοιξε στο τείχος στις 23/4/2003, χρειάζεται να μεγαλώσει και άλλο, να πάρει διαστάσεις, να δείξει στον άλλο κόσμο (εντός και εκτός) ότι η χώρα είναι μία και οι δεσμοί ανάμεσα στους πολίτες και στον τόπο, αξίζει να επανασυνδεθούν ή και να συνδεθούν. Το πολιτικό μήνυμα δεν έχει ακόμα αναγνωσθεί επαρκώς, παρά τα 21 χρόνια: η επικοινωνία είναι ωφέλιμη, οι γέφυρες κτίζονται, οι συνδέσεις με τις μνήμες και τους τόπους είναι σοβαρή υπόθεση.

Οι επικοινωνίες μέσω των οδοφραγμάτων, δεν επαρκούν για το παρακάτω. Αλλά η επιπρόσθετη αξία είναι εκεί, κτίστηκε πάνω στις υποδομές της 23ης Απριλίου 2003: Κανονισμός της Πράσινης Γραμμής (28/4/2004). Εμπόριο με ευθύνη στο Ε/Κ

και Τ/Κ βιομηχανικά επιμελητήρια. Η βάση για τις Τεχνικές Επιτροπές-στην κορυφή η ΤΕ για την Διατήρηση της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Οι εκδηλώσεις με ομιλητές πολιτικά πρόσωπα. Οι δράσεις γύρω από θρησκευτικά μνημεία (Αμμόχωστος/ Άγιος Γεώργιος ο Εξορινός, Κοντέα/Άγιος Χαράλαμπος, θεατρική παράσταση στο θέατρο της Σαλαμίνας, μουσική εκδήλωση στον Πύργο του Οθέλλου κλπ)

Ούτε και τα πιο πάνω επαρκούν για τα παρακάτω. Εδώ το πεδίο αφορούσε τις δυνατότητες της Λευκωσίας να ασκήσει σοβαρή πολιτική ως μέλος της ΕΕ. Η ίδια η κυβέρνηση σε συνεργασία με τις Βρυξέλλες να στηρίζει τις πολιτικές που να συνδέουν την Τ/Κ κοινότητα με την ολοένα και περισσότερη ενσωμάτωσή της στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, ως ετοιμασία για την επίλυση: ευρώ, τραπεζικός τομέας, φωτοβολταϊκά, Erasmus, κανόνες στον χώρο εργασίας, εκπαιδευτικά προγράμματα κλπ. Αυτά δεν συνιστούν ανακάλυψη του τροχού. Προκύπτουν από τις πρόνοιες της Συνθήκης Προσχώρησης της Κύπρου στην ΕΕ, 16/4/03

25. Σημειωτόν στη Νέα Υόρκη,

29/09/2024

Ο Ν. Χριστοδουλίδης μιλώντας στην ΓΣ των ΗΕ υπογράμμισε ότι «έχω δεσμευτεί και είμαι έτοιμος να καθίσω σήμερα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Όχι αύριο. Σήμερα». Επίσης

ο ΑνΚΕ Γ. Αντωνίου στις 20/9 μίλησε «για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου». Ποιο όμως είναι το συμφωνημένο πλαίσιο; Μεταξύ ποίων συμφωνήθηκε; Είναι το πλαίσιο Γκουτέρες της 30ης Ιουνίου ή το ψευδεπίγραφο της 4ης Ιουλίου; Καταναλώνουμε μεν «διάθεση» ότι θέλουμε επανέναρξη διαπραγματεύσεων, αλλά ο ΓΓ των ΗΕ μίλησε επανειλημμένα «για συνομιλίες στοχευμένες στο αποτέλεσμα» και ότι «αυτή την φορά θα είναι διαφορετικά».

Μετά το ναυάγιο στο Κραν Μοντάνα (7/2017), και μέχρι την αποχώρηση Ακιντζί από το προσκήνιο (10/2020) πέρασαν τρία και μισό χρόνια. Η Ε/Κ ηγεσία δεν ζητούσε συνάντηση με τον Μ. Ακιντζί, ούτε μεταξύ των δύο ηγετών με τον ΓΓ. Έβλεπε το παρατεταμένο αδιέξοδο και το τραβούσε ακόμα παραπάνω, κάνοντας όλες τις στρεβλές επιλογές για να φθαρεί η εικόνα/υποψηφιότητα Ακιντζί στη δική του κοινότητα. Έτσι κάθε μήνα και ένα πρόσχημα, όπως τα δήθεν δύο πλαίσια Γκουτέρες, όπως η δήθεν αποκεντρωμένη, όπως η δήθεν επιστροφή στο σύνταγμα του 1960. Μετά την εκλογή Τατάρ, ο Ν. Χριστοδουλίδης ζητά διαπραγματεύσεις εκ του ασφαλούς- αφού ο Τατάρ είναι Τατάρ και διαπραγματεύσεις δεν υπάρχουν στον ορίζοντα. Όταν υπήρχαν προοπτικές, η ηγετική ομάδα στην Ε/Κ κοινότητα ετύρβαζε περί άλλων, όταν με την ενεργητική συνδρομή τους, έφυγαν οι προοπτικές, ζητά «κάθε μέρα συνομιλίες»!

Ο νυν ΓΓ δοκίμασε (Γενεύη, Κραν Μοντανα), διαπίστωσε πράγματα και προφανώς δεν θέλει να έχει την τύχη των

προκατόχων του (Γκάλι, Ανάν, Μουν). Γι' αυτό κρατά αποστάσεις και ζητά από τα μέρη βρουν κοινό έδαφος και ύστερα να έρθει ο μηχανισμός των ΗΕ. Αυτό προφανώς δεν είναι παραγωγικό, δεν βοηθά το λαό της Κύπρου, αλλά εδώ είμαστε και ο καθένας κρίνει τα δεδομένα (παλαιότερα και νέα) και αποφασίζει ανάλογα.

Ο Ε. Τατάρ τα έκανε όλα τα πιο πάνω εξαιρετικά κατανοητά σε όλους. «Αναφερόμενος στη δήλωση του Έλληνα Πρωθυπουργού για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων από εκεί που σταμάτησαν στο Κραν Μοντανά», ο κ. Τατάρ είπε ότι αυτό θα καταργούσε τις αποτελεσματικές και ενεργές εγγυήσεις της Τουρκίας, το δικαίωμα βέτο των Τ/Κ, τον στρατό και τις εγγυήσεις, καθώς και τα κυριαρχικά δικαιώματα των Τ/Κ. Θα ήταν μια διαπραγματευτική διαδικασία γεμάτη κινδύνους και ίντριγκες». Ο Ε. Τατάρ με την αντίθεσή του, έκανε σαφή σε κάθε Ε/Κ όλα όσα ήταν συμφωνημένα στο τραπέζι στο Κραν Μοντανά (λ.χ. τερματισμός εγγυητικών δικαιωμάτων) και ο Ν. Αναστασιάδης σηκώθηκε και έφυγε από το τραπέζι. Άρα δεν φτάνει να λες «θέλω συνομιλίες», έχει μεγάλη σημασία το να παίρνεις αποφάσεις την κατάλληλη στιγμή!

Καθώς η οθόνη της επανασυγκόλλησης στο παζλ του κυπριακού ολοένα και μικραίνει (Νέα Υόρκη, Λευκωσία), σύμφωνα με είδηση του ΚΥΠΕ «33 οργανώσεις και κόμματα στην Τ/Κ κοινότητα σημείωναν ότι η λύση των δύο κρατών δεν ανταποκρίνεται στα δικά τους θέλω. Η πολιτική δύο χωριστών κρατών, που προωθείται για λογαριασμό μας, δεν είναι ούτε η άποψή μας ούτε η θέλησή μας. Υποστηρίζουμε πλήρως τις

προσπάθειες του ΓΓ του ΟΗΕ για μια ομοσπονδιακή λύση και για άλλη μια φορά υπογραμμίζουμε και φωνάζουμε: η θέλησή μας είναι η ομοσπονδία». Σημαντική παρέμβαση και σε κατάλληλο χρονικό σημείο/συνάντηση ΓΓ των ΗΕ με Τατάρ, Χριστοδουλίδη, ομιλίες Ερτογάν, Μητσοτάκη, Χριστοδουλίδη στη ΓΣ. Η Τ/Κ κοινότητα έχει παράδοση στην αυτόνομη λειτουργία των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, (κινήσεις, ad hoc πρωτοβουλίες, σύνδεσμοι, ιδρύματα κλπ), οι οποίες, είτε μόνες τους, είτε σε συνεργασία με κόμματα, όπως τα CTP, TDP, είτε με συντεχνίες όπως ΚΤΟΣ, ΚΤΑΜΣ, προωθούν στόχους. Το παράδειγμα των διαδηλώσεων κατά Ντενκτας και υπέρ της επίλυσης του 2003 είναι γνωστό σε όλους. Αυτές οι ευρείας βάσεως συνεργασίες ενισχύουν τόσο την μαζικότητα, όσο και την βαρύτητά τους. Αυτού του είδους οι παρεμβάσεις κρατούν την πόρτα ανοικτή στο κυπριακό και ταυτόχρονα διευκολύνουν την προσπάθεια για αλλαγή ηγεσίας στην Τ/Κ κοινότητα σε ένα χρόνο από τώρα-κύριοι υποψήφιοι Τατάρ, Ερχιουρμάν, ίσως Χαρματζί. Οι πολιτικές αλλαγές δεν πέφτουν από τον ουρανό, χρειάζεται χρόνο να ωριμάσουν και η νίκη Ακιντζί το 2015 ομιλεί αφεαυτής.

Η Ε/Κ κοινότητα έχει πολύ περισσότερους λόγους να κάνει πολύ περισσότερα από ότι η Τ/Κ με τις 33 οργανώσεις. Αλλά για διάφορους λόγους, 1ον, Δεν έχει κατακτηθεί μια πολυφωνική «στέγη» που να φέρνει μαζί διαφορετικές δυνάμεις (κόμματα, τάσεις σε κόμματα, οργανώσεις της ΚτΠ, προσωπικότητες κλπ) με κοινή επιδίωξη. 2ον Επικυριαρχία

της ευρέως διαδεδομένης αντίληψης ότι «τίποτε δεν μπορεί να γίνει» και, 3ον Σχεδόν ανίκητη η κουλτούρα του ποιος θα κρατά πιο πολλήν ώραν το χωνίν. Οι τρεις κύριοι λόγοι έχουν οδηγήσει σε «μονοδιάστατες» εκδηλώσεις που δεν έχουν απήχηση, οι στενοκοκομματικές πρακτικές στρέφουν πολλούς στην ιδιώτευση. Οι συνέργειες, οι ισότιμες συνεργασίες ανάμεσα σε μικρά και μεγάλη σχήματα δίνουν κίνητρο και φέρνουν κόσμο-άρα έτσι κερδίζουν όλοι, μικροί, μεγάλοι ανάλογα-κερδίζει όμως η Κύπρος, κερδίζει η διπλωματία των μαζικών φορέων, η οποία, για να είναι διπλωματία, χρειάζεται να είναι και μαζική!

26.Η πολιτική σκέψη του Γιάννου Κρανιδιώτη

15/09/2024

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2024, 25 χρόνια χωρίς τον Γιάννο Κρανιδιώτη, τον αρχιτέκτονα της διπλωματίας των διασυνδέσεων. Την οριοθετεί: «Αν η Κύπρος ενταχθεί στην ΕΕ, η κοινοτική νομική παράδοση, θα εφαρμοστεί και στο νησί. Και ένας αριθμός από σημαντικά θέματα και διαστάσεις του κυπριακού θα μπορούσαν να ρυθμιστούν σύμφωνα με αυτές τις πρόνοιες -δημοκρατία, ελευθερία, ελευθερία

δικίνησης, σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες, σεβασμός στην πολιτιστική ταυτότητα και παράδοση κάθε κοινότητας». Τι θα επιτύχει η Κύπρος; Γράφει: «θα αναδειχθεί σε χώρο ειρήνης, σταθερότητας και συνεργασίας στην περιοχή». Πώς όμως προωθούνται οι στόχοι μιας επιτυχημένης εξωτερικής πολιτικής; Τους εξηγεί: «Οι στρατηγικοί στόχοι δεν προωθούνται με ρητορική, βερμπαλισμούς και αφορισμούς. Η εσωστρέφεια, η αυτάρεσκη περιχαράκωση οδηγούν σε απομονωτισμό. Απαιτείται συνεχής παρακολούθηση, αντιμετώπιση των θεμάτων, πρωτοβουλίες και πρόγραμμα», (ομιλία στην Ειδική Σύνοδο της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ, 20/9/1997).

Η Ελλάδα με την σκέψη του Γ. Κρανιδιώτη συνέδεσε την πρόοδο των σχέσεων Τουρκίας-ΕΟΚ με το κυπριακό πρόβλημα. Το 1988 αυτή η πολιτική έγινε πολιτική της Κοινότητας. Τον Απρίλιο του 1988 στα Συμπεράσματα του Συμβουλίου πέρασε η φράση «το κυπριακό επηρεάζει τις ευρωτουρκικές σχέσεις». Η φράση που επανελήφθη σε επόμενα Συμβούλια. Η «διπλωματία των διασυνδέσεων» έθεσε τα θεμέλια για την ένταξη της νήσου στην ΕΕ. Με την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης στη Στοά του Αττάλου στις 16 Απριλίου 2003 και έτσι στην τελική ένταξη την 1η Μαΐου 2004.

Ο Γ. Κρανιδιώτης έδινε μεγάλη σημασία στην εξωστρεφή δραστηριότητα, στην προσωπική επικοινωνία, θεωρούσε ότι η άμεση επαφή με τους πολιτικούς ή τους διπλωμάτες υπηρετούσε ένα στόχο. Το στοιχείο αυτό βοήθησε την Κύπρο

στις προσπάθειες για να αποσυνδεθεί η ένταξη από την προηγούμενη λύση του κυπριακού με τις επαφές με Γ. Φερχόικεν, Ρ. Κουκ, Γ. Φίσιερ, Ρ. Χόλμπρουκ κ.ά. Υπογράμμισε πως «η εξωστρεφής αντίληψη της διεθνούς πολιτικής είναι αυτή που οδηγεί στην ενίσχυση της διεθνούς θέσης της χώρας. Δημιουργεί συμμαχίες, ταύτιση συμφερόντων και επιτρέπει πιο αποτελεσματικά και αξιόπιστα την προώθηση των στόχων της εξωτερικής πολιτικής», (22/4/1998). Ο Γ. Κρανιδιώτης το 1996 εισηγήθηκε τα πιο κάτω για την Κύπρο με στόχο την ενδυνάμωση του πολιτικού ρόλου της ΕΕ στην Ευρώπη και στη Μεσόγειο:

«Διορισμός Συντονιστή για το κυπριακό ζήτημα, καθώς ο ρόλος του Σερζ Αμπού ολοκληρήθηκε.

Μέτρα και προγράμματα που να καλλιεργούν τη συνεργασία ε/κ και τ/κ μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Προγράμματα εναρμόνισης της νομοθεσίας, της οικονομίας της νήσου μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ.

Ευρωπαϊκή διάσκεψη για το κυπριακό.

Ευρωπαϊκό σχέδιο για την επίλυση του κυπριακού που θα λαμβάνει υπόψιν το κεκτημένο και την προοπτική της ένταξης»

Το πακέτο αυτό υιοθετήθηκε από τον Εισηγητή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Γιαν Μπερτένς. Ο εισηγητής την περιέλαβε στην Έκθεσή του και ως ψήφισμα υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Με τις γνώσεις, τη μεθοδικότητα και τη διορατικότητά του σχημάτισε μια δική του διπλωματική σχολή, αυτήν που

ονομάζω «σχολή της διπλωματίας των διασυνδέσεων». Ο ορισμός της: πρόβλεψη των εξελίξεων, οικοδόμηση ενός πακέτου από ευρύτερα συμφέροντα, συμμαχίες με αξιοποίηση του κοινοτικού τρόπου σκέψης, λύσεις με κέρδη για περισσότερες της μιας χώρες, νέες ισορροπίες συμφερόντων που να συμβάλουν στην επίλυση του αμέσως επόμενου ζητήματος.

Τρία παραδείγματα:

– Μεσογειακή πολιτική της ΕΕ, με αντάλλαγμα το ξεπάγωμα της ενταξιακής πορείας της Κύπρου.

-Τελωνειακή Ένωση Τουρκίας-ΕΟΚ με αντάλλαγμα τον καθορισμό χρονοδιαγράμματος για έναρξη ενταξιακών για την Κύπρο.

-Η Τουρκία υποψήφιο μέλος της ΕΕ με αντάλλαγμα την απρόσκοπτη ένταξη για την Κύπρο.

Ο Κ. Σημίτης υπογραμμίζει το ρόλο Κρανιδιώτη: «Η σύνδεση της ένταξης της Κύπρου με την ευρύτερη διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ σήμερα φαίνεται προφανής, δεν ήταν καθόλου αυτονόητη...Το αίτημα της Κύπρου για ένταξη που εκκρεμούσε επί χρόνια έγινε δεκτό προς εξέταση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας τον Ιούνιο του 1994. Η απόφαση ήταν αποτέλεσμα πρωτοβουλιών της ελληνικής

κυβέρνησης και προτάσεων του αείμνηστου Γ. Κρανιδιώτη που μέχρι τον αδόκητο θάνατό του τον Σεπτέμβριο του 1999 παρακολουθούσε το θέμα και διαμόρφωνε τη στρατηγική μας»

Η πολιτική του φυσιογνωμία εκφραζόταν με χαμηλούς τόνους, με τεκμηρίωση, με ορθολογισμό. Ήταν σταθερά ενάντια στη δημαγωγία, δεν παραπλανούσε με αμετροεπείς εκφράσεις. Ως σοσιαλιστής υποστήριξε σε διεθνή φόρα την ιδέα ενός «Συμβουλίου Αλληλεγγύης» με τις αναπτυσσόμενες χώρες με δύο στόχους. Έγραψε: 1. «Δημοκρατία και οικοδόμηση της ειρήνης και 2. Καταπολέμηση της φτώχειας». Πολιτικός με ποιότητα, με πολύ καλή σχέση με τα γράμματα και τον πολιτισμό. Συγγραφέας βιβλίων, ερασιτέχνης ζωγράφος, μέτοχος μιας επικοινωνίας με κορυφαίους των γραμμάτων. Συνεπής ευρωπαϊστής. Πρωταγωνιστής σε Ευρωπαϊκές Διασκέψεις με εφικτές ιδέες για την ολοένα και περισσότερη ενοποίηση, την ομοσπονδιακή ΕΕ. Έγραψε: «Από τη μια οι χώρες που υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή ενοποιητική διαδικασία προς την ομοσπονδία, προς μεγαλύτερη συνοχή της ΕΕ και από την άλλη, οι χώρες που υποστηρίζουν τη διακυβερνητική, χαλαρή ενότητα».

Ο Γ. Κρανιδιώτης θεωρούσε ότι η Κύπρος μπορούσε να συμβαδίσει με τα νέα φαινόμενα και να εκσυγχρονίσει την πολιτική της ζωή. Έγραψε: «Η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ θα αποδειχθεί ταυτόχρονα και η σημαντικότερη κίνηση για τον εκσυγχρονισμό της κυπριακής κοινωνίας. Η προοπτική αυτή δημιουργεί νέες συνθήκες, νέα δεδομένα που θα επηρεάσουν

καθοριστικά και απόλυτα τη λειτουργία κάθε τομέα της κυπριακής ζωής».

Ένα σημαντικό μήνυμα του Γιάννου Κρανιδιώτη, ιδιαίτερα σημαντικό για όλους τους κυπρίους, σήμερα:

«Η διχοτόμηση είναι η χειρότερη δυνατή εξέλιξη στο κυπριακό, όχι μόνο για λόγους εθνικούς διότι ένα κομμάτι στο οποίο για 3.000 χρόνια έχει ζήσει ο κυπριακός ελληνισμός θα εγκαταλειφθεί, αλλά διότι μια τέτοια εξέλιξη θα δημιουργήσει μια εκρηκτική κατάσταση στο νησί, θα υπάρξει ένα σύνορο εύθραυστο, εκατοντάδων χιλιομέτρων στην Κύπρο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ή μεταξύ δύο ανεξάρτητων κρατών το οποίο θα είναι επικίνδυνο και εστία σύγκρουσης, μια αντιπαράθεση που θα διαιωνίζεται, αποσταθεροποιητικός παράγοντας για όλη την ευρύτερη περιοχή. Στην περίπτωση αυτή ο κυπριακός ελληνισμός πραγματικά θα κινδυνεύει, θα νομιμοποιηθεί η τουρκική εισβολή και κατοχή. Μια τέτοια εξέλιξη αντιστρατεύεται τις αρχές πάνω στις οποίες έχει οικοδομηθεί η μεταπολεμική και μεταψυχροπολεμική Ευρώπη...» (1997)

27.Σύνοδος με μισή πυξίδα,

01/09/2024

Ο ΥΠΕΞ Κ. Κόμπος δήλωσε προσερχόμενος στη σύνοδο των ΥΠΕΞ της ΕΕ (28/8) το πολύ σωστό «ότι ο ρόλος της Τουρκίας

ως περιφερειακού παίκτη αναγνωρίζεται, και αυτός έρχεται με ευθύνες. Η σχέση της Τουρκίας με την ΕΕ έχει προοπτικές και αυτές έρχονται με απαιτήσεις». Ύστερα συμπλήρωσε: «Οι ηγέτες των κρατών μελών έχουν ορίσει το πλαίσιο για τα επόμενα βήματα των ευρωτουρκικών σχέσεων, αλλά και τις υποχρεώσεις της, και πως εναπόκειται στην ίδια τη χώρα να επιλέξει...»

Είναι ακριβής η διατύπωση Κ. Κόμπου ότι η Τουρκία έχει «υποχρεώσεις». Όμως μισή, καθώς και η Κύπρος έχει τις δικές της «υποχρεώσεις». Αυτές συνιστούν την ευθύνη του κράτους μέλους να εργαστεί σοβαρά και με ειλικρίνεια για την επίλυση του κυπριακού, όπως ορίζει η πολιτική λογική (ένα ενωμένο κράτος στην ΕΕ) και όπως οριοθετεί η Συνθήκη Προσχώρησης (νομικά έχει ενταχθεί στην ΕΕ ολόκληρη η επικράτεια). Γι' αυτό ο Ύπατος Εκπρόσωπος της ΕΕ Ζοζέπ Μπορέλ επανέφερε την συζήτηση στην επίλυση: «Η πρόσκληση προς τον ΥΠΕΞ της Τουρκίας θα είναι το πρώτο βήμα για την επανάληψη της διαδικασίας διαλόγου προκειμένου να αναζητηθεί λύση στο Κυπριακό πρόβλημα».

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του Π. Ξανθούλη «πηγή στην έδρα της ΕΕ αποκάλυψε στην «Καθημερινή» ότι η Λευκωσία είχε ζητήσει από τις Βρυξέλλες και από το Βερολίνο τον διορισμό ενός εκπροσώπου της ΕΕ από τον Ιούνιο του 2023, πριν λάβει αποφάσεις ο ΓΓ του ΟΗΕ για διορισμό δικού του απεσταλμένου. Η κυπριακή κυβέρνηση ετοίμασε και σχετική παράγραφο την οποία κοινοποίησε σε κάποια κράτη-μέλη, ζητώντας όπως περιληφθεί στα Συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής του Ιουνίου, 2023. Η «Κ» εξασφάλισε την εν λόγω

παράγραφο με το οποίο η Λευκωσία ζητούσε «διορισμό, ως πρώτο βήμα, ενός εκπροσώπου της ΕΕ για τη διευκόλυνση της επανέναρξης των διαπραγματεύσεων». (14/8/23). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αφού απέρριψε το αίτημα της Λευκωσίας, πέρασε στα Συμπεράσματα ότι για την επίλυση του κυπριακού ζητά «ταχείαν επανέναρξη των διαπραγματεύσεων και είναι έτοιμη να συμβάλει ενεργά στην υποστήριξη όλων των σταδίων της διαδικασίας υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, με όλα τα κατάλληλα μέσα που διαθέτει». («Καθημερινή», 29/6/23)

Η αντίληψη ότι η Άγκυρα έχει ευθύνες και η Λευκωσία απλά θέτει όρους, αντιφάσκει με τα πράγματα. Τα ΗΕ ενημερώνουν την ΕΕ, (Γκουτέρες-Μπορέλ) και ως εκ τούτου τα δοχεία συγκοινωνούν: 1ον Η Λευκωσία κουβαλά στην πλάτη της την διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου επί 3 και μισό χρόνια-Κραν Μοντάνα, 2017, έως Οκτώβρη, 2020. 2ον Η Τουρκία, την ίδια περίοδο, το διπλό λάθος- εκλογή Τατάρ και στροφή στα «δύο κράτη». 3ον Γίνεται ανατροπή; Το κλειδί: η πλευρά που διέλυσε το τοπίο να ξεκαθαρίσει αν αποδέχεται το συμφωνημένο κεφάλαιο για την Διακυβέρνηση (2017) για να έχει η Μ.Α. Ολγκίν «εργαλεία» για επιστροφή στο συνολικό πακέτο Γκουτέρες

Οι ηγέτες της ΕΕ τον Ιούνιο του 2023 αποφάσισαν: «Η ΕΕ υποστηρίζει ενεργά όλα τα στάδια της διαδικασίας υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, με όλα τα κατάλληλα μέσα που διαθέτει». Συνεπώς η μηχανική της επίλυσης είναι στα χέρια του ΓΓ και της προσωπικής του απεσταλμένης. Τα ΗΕ οικοδομούν την πρώτη ύλη, η ΕΕ παράγει την επιπρόσθετη. Η επιπρόσθετη

έρχεται αφού φέρει αποτέλεσμα η Μ.Α. Ολγκίν. Η επί μακρόν σιωπή της μιλά από μόνη της και συνδέεται με ατυχείς χειρισμούς για την «τριμερή» (13/8) που δεν έγινε.

Αλλά για όσους ενδιαφέρονται για την πολιτική με αποτελέσματα, ο Νίκος Θέμελης αφηγείται: «Ο Κλίντον είχε τηλεφωνήσει μιάμιση ώρα την νυχτα στον Κώστα Σημίτη. Για το ίδιο ζήτημα και ο Ζακ Σιρακ-πιέζοντας και οι δύο να ξεμπλοκάρει η Ελλάδα την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία...Τρομαχτική ένταση από αυτή την εμπειρία... Το συζητήσαμε, γυρνά ο Γιάννος Κρανιδιώτης και μού λέει «Πού θα πάει...θα τα καταφέρουμε».

Ο Γ. Κρανιδιώτης επεξεργάστηκε την ελληνική στρατηγική ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 1999 και την δημοσιοποίησε στις 12/7: «Η Ελλάδα μπορεί να επιτρέψει την έναρξη ενταξιακών συνομιλιών με την Τουρκία, κάτω από δύο προϋποθέσεις: απρόσκοπτη ένταξη της Κύπρου, χωρίς η επίλυση να συνιστά προϋπόθεση, και 2ον Δήλωση αλληλεγγύης από την ΕΕ στην Ελλάδα για το Αιγαίο».

Επιστροφή στην αφήγηση Ν. Θέμελη: «Μόλις οριστικοποιήθηκε η στρατηγική μας, ο Κ. Σημίτης μάς ανέθεσε την πρώτη κρούση στην γερμανική κυβέρνηση, στο Βερολίνο. Κατά τη συνάντηση με τον Γιόσκα Φίσερ, ο Γ. Κρανιδιώτης ξεδίπλωσε με σαφήνεια και με νηφαλιότητα τα επιχειρήματά μας. Ο Φίσερ δεν έδειχνε ενθουσιασμένος, είχε αιφνιδιαστεί. Δεν έβρισκε όμως σοβαρά επιχειρήματα για να αντικρούσει. Προς το τέλος της συνάντησης ο γερμανός υπεξ, άνθρωπος

ευθύς, κατά τα άλλα, προβληματιζόταν σοβαρά και εγκατέλειπε την αρχική του θέση...Φύγαμε με την αίσθηση ότι είχε γίνει η αρχή ενός εγχειρήματος που ήθελε χρόνο να ωριμάσει και να φτάσει τον Δεκέμβριο στο Ελσίνκι..» (πηγή, ΝΘ, διευθυντής γραφείου Κ. Σημίτη, ομιλία, Λευκωσία 25/2/2009)

Στα σημερινά: η αντίληψη ότι μέσω ΕΕ θα στριμώξουμε τον Φιντάν επειδή είμαστε μέσα και αυτός έξω, δεν έχει καμμία τύχη. Το γενικότερο ζήτημα απαιτεί άλλες προσεγγίσεις. Το ευρωπαϊκό πεδίο αφορά παίχτες με στρατηγική σκέψη: «κοινοτικοποίηση» του κυπριακού θα προκύψει με ένα σύνολο από πολιτικές που αφορούν την επίλυση του κυπριακού, τις ευρωτουρκικές και ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η αφήγηση Θέμελη και η σκέψη Κρανιδιώτη, δείχνουν ποιος είναι ο τρόπος για να κερδίζεις και όχι απλά για να γυρίζεις γύρω από τα ίδια. Η στρατηγική Κρανιδιώτη, όπως την διατύπωσε στις 12/7/99, αφορούσε κοινά ευρωπαϊκά συμφέροντα-ταυτόχρονα οφέλη για Κύπρο, Τουρκία, ΕΕ. Εργάστηκε, έτρεξε το σχέδιο, ο κατά, Δ. Σουλιώτη, «μάγκας Πειραιώτης». Το πέρασε ομόφωνα από τους «15» στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 10-11/12/1999!

28. Ένα τηλεφώνημα, μια βολιδοσκόπηση,

25/08/2024

Στις 3/8 ο Ν. Χριστοδουλίδης αποκάλυψε πρόσκληση για τριμερή- που ήταν βολιδοσκόπηση-σε μian δημόσια

εκδήλωση! Στις 22/8 ο Ε. Τατάρ έσπευσε να δηλώσει ότι «μόλις χθες λάβαμε ένα τηλεφώνημα από τα ΗΕ. Είχαν μεγάλη προσδοκία να μας φέρουν στο τραπέζι τον Σεπτέμβριο»- δηλώσεις «στο περιθώριο συνάντησης με επιχειρηματίες στο Μπάρτιν της βόρειας Τουρκίας»! («Καθημερινή», 22/8)

Αυτές οι ανώριμες συμπεριφορές οφείλονται κυρίως στην λανθασμένη τακτική των ΗΕ. Αν βολιδοσκοπείς, επιβάλλεται να ξεκαθαρίζεις την ιδιωτικότητα της συνομιλίας, καθώς και το ποιος και πότε θα ανακοινώσει κάτι που έχει συμφωνηθεί- εφόσον συμφωνηθεί. Όποια πλευρά το παραβιάσει, κάτι που τα ΗΕ έχουν την ευθύνη να προκαθορίσουν, έχει και την αποκλειστική ευθύνη για τον χειρισμό. Αλλά τέτοια ώρα (στο παρά ένα), τέτοια λόγια.

Ο ΕΤ είναι βαθιά προσηλωμένος σε μια πολιτική αντίληψη μακριά από τον σύγχρονο κόσμο: «Θα καθίσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μόνο με την επιβεβαίωση της κυριαρχικής ισότητας και της κρατικής μας υπόστασης». Για τις θέσεις αυτές τον επικρίνει έντονα ο επικρατέστερος για να εκλεγεί στη θέση του, Τ. Ερχουρμάν. Η παρέμβαση ΕΤ ολοφάνερα βρίσκεται έξω από τα ψηφισμένα κείμενα των ΗΕ. Αλλά έρχεται ο Κυβ. Εκπρόσωπος για να δείξει ποια είναι και η πραγματική έγνοια του Ν. Χριστοδουλίδη: «Οτιδήποτε εκφεύγει του πλαισίου, που είναι επανέναρξη των διαπραγματεύσεων από το σημείο που διακόπηκαν, στη βάση των ψηφισμάτων των ΗΕ, του μέχρι σήμερα κεκτημένου των συνομιλιών και των αρχών και αξιών της ΕΕ, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό». Αλλά, αυτά δεν ηχούν ως πειστικά. Δέχεται

ο Ν. Χριστοδουλίδης το Πλαίσιο Γκουτέρες, όπως το διαμόρφωσε ο ΓΓ στις 30/6/17; Προφανώς τα κολοκυνθίζει. Προς τι οι προσθήκες για τα ψηφίσματα των ΗΕ, προσθήκες για το κεκτημένο, προσθήκες για τις αξίες της ΕΕ, όταν το Πλαίσιο Γκουτέρες είναι το αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω τίτλων μαζί; Οι πολλοί τίτλοι και οι πολλές προσθήκες συνιστούν την γνωστή από την εποχή Αναστασιάδη μέθοδο, πως, παίζοντας σε διάφορα ταμπλό, έχεις περισσότερη ευχέρεια να ξεγλιστρήσεις...

Τα ΗΕ προφανώς κάτι έχουν υπόψη τους και φαίνεται να συγκαλούν συνάντηση στην ΝΥ. Ο αρθρογράφος της Γενί Ντουζέν, Σερχάτ Ιντζιρλί έγραψε (9/8) πως τα ΗΕ έχουν ετοιμάσει «δύο πακέτα με 5 κύρια κεφάλαια. Στο πρώτο πακέτο που θα συζητηθεί πρώτα, περιλαμβάνονται τα θέματα ασφάλειας και εγγυήσεων, η απόσυρση στρατού και η πολιτική ισότητα. Στην συνέχεια θα συζητηθεί το δεύτερο πακέτο που περιλαμβάνει εδαφικό, περιουσιακό και «αλλοδαπούς κατοίκους». Γράφει επίσης ότι «η Τουρκία έχει δεχθεί την έναρξη διαπραγματεύσεων» και το «πρόγραμμα πακέτων». Εφόσον αυτό το δημοσίευμα ευσταθεί, σημαίνει ότι τα ΗΕ έχουν αποφασίσει να προκαλέσουν την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων-με τον έναν τρόπο (τον θετικό), ή τον άλλο (τον αρνητικό). Σε κάθε περίπτωση είναι αναγκαίο να γίνει για να αξιολογηθεί η θέση των πλευρών στο πραγματικό γήπεδο, και με την ελπίδα, τα ΗΕ, σε περίπτωση νέας αποτυχίας- να έχουν τη θέληση να ενημερώσουν επιτέλους (!) την κοινή γνώμη!

Την ίδια περίοδο καταγράφονται «διαφωνίες των συμπολιτευόμενων κομμάτων με την Κυβέρνηση στο θέμα του Κυπριακού, αρχίζουν να βγαίνουν προς τα έξω. Η μурμουρά άρχισε να εκφράζεται πλέον και δημόσια σε σχέση με το πράσινο φως της Λευκωσίας για τη συμμετοχή του Τούρκου ΥΠΕΞ Χακάν Φιντάν (ΧΦ) στο άτυπο ΣΥΕ-Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών» (πηγή: Ο Φιλελεύθερος, 20/8). Υπάρχει παρεξήγηση, κανένα πράσινο φως δεν υπάρχει. Τον περασμένο Φεβρουάριο ο ΥΠΕΞ Κ. Κόμπος έθεσε δέκα όρους στο ΣΥΕ για να προσκληθεί ο ΧΦ. Όλοι, και οι 26, αγνόησαν Κόμπον και έτσι υποχρεώθηκε να ανακρούσει πρύμναν-την πρύμναν την βάφτισε μάλιστα και «πράσινο φως». Ο Κυβ. Εκπρόσωπος έδωσε νέα έμφαση στο ζήτημα υιοθετώντας βαρύγδουπες αναφορές: «Η απόφαση της Λευκωσίας να επιτρέψει τη συμμετοχή του Τούρκου ΥΠΕΞ Χακάν Φιντάν, στο επόμενο Άτυπο ΣΥΕ της ΕΕ τις 29/8, αποτελεί στρατηγική κίνηση, υψηλής πολιτικής αξίας. Πρόκειται για μια ενέργεια καλής θέλησης η οποία εντάσσεται στις προσπάθειες της Ε/Κ πλευράς, για επανέναρξη διαπραγματεύσεων στο Κυπριακό», (ΡΙΚ, 19/8). Η διασύνδεση δεν προκύπτει από χειρισμούς Κόμπου, ή δηλώσεις του ΚΕ, αλλά μπορεί να προκύψει μέσα από σκληρή προσπάθεια για την επεξεργασία μιας στρατηγικής πάνω σε τρία επίπεδα:

1ον Καθαρή θέση της Ε/Κ ηγεσίας υπέρ της επίλυσης του κυπριακού. Η ΕΕ επιδιώκει επίλυση, ένα κράτος, ανάπτυξη του κεκτημένου σε ολόκληρο το νησί, όπως προνοεί η Συνθήκη Προσχώρησης. Χωρίς καθαρή βάση (εδώ έγκειται η πολιτική βαρύτητα που διαθέτει το Πλαίσιο Γκουτέρες), δεν

επιτυγχάνεται η απόκτηση/ενίσχυση ερεισμάτων. Χωρίς ξεκάθαρη αλλαγή σε αυτό το κομβικό σημείο, η αξιοπιστία της Ε/Κ ηγεσίας θα παραμένει διαρκώς εν αμφιβόλω. Το ότι ο ευρωπαίος ΥΠΕΞ Ζ. Μπορέλ εγκατέλειψε εδώ και καιρό κάθε ανάμειξη/δοκιμή στο κυπριακό, έπρεπε να είχε διδάξει κάτι στην ε/κ ηγεσία-Μπορέλ, ο αποδέχτης των αιτημάτων της Λευκωσίας για τις περίφημες «κυρώσεις»

2ον Η διαμόρφωση επεξεργασμένης στρατηγικής υπέρ της ενίσχυσης της ευρωτουρκικής σχέσης, όπως διαμορφώνεται σε αυτό το στάδιο, με αιχμή της, την εκσυγχρονισμό της Τελωνειακής Ένωσης ΕΕ-Τουρκίας.

3ον Μια επεξεργασμένη στρατηγική και μια ενημερωμένη κοινή γνώμη μπορεί να στηρίξει ένα εγχείρημα ανάλογης βαρύτητας με εκείνο της περιόδου 1999-2004. Πειστική παρουσίαση/ εξήγηση στην κοινή γνώμη (τα δεδομένα, τα πλεονεκτήματα, οι δυσκολίες, οι προοπτικές). Το μόνο στρατηγικό πλεονέκτημα που διαθέτει η Κύπρος μπορεί να το διασυνδέσει στα πλαίσια μιας πολιτικής win-win (αμοιβαίου οφέλους) Κύπρος, ΕΕ, Τουρκία-με χορηγό του οφέλους την ΕΕ. Από μια τέτοια εξέλιξη η Κύπρος είναι ο πρώτος ωφελημένος. Κανένας όμως δεν θα μάς προσφέρει στο πιάτο οτιδήποτε, χρειάζεται να το κατακτήσουμε με το σχέδιο και τη δουλειά μας.

29. Στην εποχή της βολιδοσκοπησης...

11/08/2024

Η διαδικτυακή «Χαβαντίς» μάς ενημερώνει για συνάντηση του «πρωθυπουργού» Ουνάλ Ουστέλ με τον Τούρκο ΥΠΕΞ Χακάν Φιντάν στην Άγκυρα μετά από αίτημα του κ. Φιντάν». Στη συνάντηση ο Χ. Φιντάν «διαβίβασε μέσω Ουστέλ, την ενόχληση της Άγκυρας για τις δηλώσεις και τη συμπεριφορά του Ερσίν Τατάρ, ενώ διεξάγεται διπλωματικός πόλεμος με την Ε/Κ πλευρά» (Πηγή: ΓΤΠ, 7/8).

Επίσης: «Ο Πρόεδρος Τ. Ερτογάν έκανε συστάσεις στον Τ/Κ ηγέτη Ε. Τατάρ λόγω των πολλών δηλώσεών του τελευταία για το Κυπριακό, της αχρείαστης γραμμής που ακολουθεί και του ζητήθηκε να περιοριστεί. Του αναφέρθηκε ότι το θέμα θα συζητηθεί μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας, γι' αυτό τον προειδοποίησε να μην κάνει πολλές δηλώσεις και να μην λέει κουβέντες που θα του δένουν τα χέρια». (Πηγή: – ιστοσελίδα «Μπουγκιούν Κίπρις», ΚΥΠΕ, 18/12/23)

Οι σχέσεις Άγκυρας-Τ/Κ κοινότητας δεν είναι ένας ιμάντας που ένας τον κρατά και άλλοι χορεύουν, οι σχέσεις έχουν ουσία, πολυπλοκότητα, μεταβλητότητα. Η Άγκυρα, που αμέσως μετά το Κραν Μοντάνα πήρε δημόσιο έπαινο από τον ΓΓ των ΗΕ για την «σθεναρή στηριξή της στη διαδικασία», δεν αφήνει χειρισμούς και εντυπώσεις στην ασπρόμαυρη πολιτική Τατάρ. Γι' αυτό αντικατέστησε (28/7) τον πρέσβη της στα κατεχόμενα (και συντονιστή της εκλογής Τατάρ) Μετίν Φειζιόγλου και χθες κάλεσε τον Ουνάλ Ουστέλ για να του

εκφράσει την ενόχλησή της για τους χειρισμούς Τατάρ για την «τριμερή». Εμφανώς ο νέος ΥΠΕΞ Χ. Φιντάν καθοδηγεί τις εξελίξεις, καθώς οι προτεραιότητες της Τουρκίας δεν συμβαδίζουν με τις απόψεις Τατάρ, όπως δεν συμβάδιζαν με εκείνες του Ντενκτάς το 2003/5. Η συγκυρία στις Τ/Κ υποθέσεις δείχνει Τουφάν Ερχιουρμάν, πρόεδρο του ΡΤΚ. Δήλωσε, πρώτο, «χωρίς πολλές κουβέντες, μπορούμε να πούμε ότι ο Τατάρ στην πραγματικότητα λέει ότι η μη λύση είναι η λύση», και δεύτερο, «η συμπεριφορά του Τ/Κ ηγέτη έβαλε τον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη στη θέση της «πλευράς που θέλει λύση, κάτι που δεν του αξίζει». Η τεκμηρίωση Τ. Ερχιουρμάν, είναι πολύ σημαντική: «Αποφεύγοντας (ο Τατάρ) επίμονα κάθε είδους διπλωματία και διάλογο, πόσο μάλλον διαπραγματεύσεις, σπρώχνει καθημερινά τον Τ/Κ λαό όλο και πιο μακριά από τον κόσμο». Για το ζήτημα της «βολιδοσκοπήσης» σχολίασε: «Ως διπλωμάτης (ο Χριστοδουλίδης) δεν είναι δυνατόν να μην γνώριζε ότι η δημοσιοποίηση αυτού του γεγονότος στην κοινή γνώμη σε ένα στάδιο κατά το οποίο διερευνάται «αν είναι δυνατή μια τριμερής συνάντηση», αλλά δεν υπάρχει επίσημη πρόσκληση από τον ΓΓ του ΟΗΕ, θα μπορούσε να καταστρέψει τη διαδικασία» (πηγή ΚΥΠΕ, 7/8). Καθώς οι χειρισμοί Χριστοδουλίδη δείχνουν πως το μόνο ενδιαφέρον του είναι η «νίκη» επί του Τατάρ, η διπλωματία της Τουρκίας καταγράφει, μεταξύ άλλων, και τις εξής δραστηριότητες,

Επιτυχής μεσολάβηση ανάμεσα σε ΗΠΑ-Ρωσία για απελευθέρωση κατασκόπων για την οποία έλαβε το συγχαρητήριο τηλεφώνημα Μπάιντεν και την επόμενη επικοινωνία με Πούτιν, 2/8

Μεσολαβητική προσπάθεια Χ. Φιντάν μεταξύ Αιθιοπίας και Σομαλίας με επί τόπου επίσκεψη. Την 1η/7 οι υπεξ των δύο χωρών μετέβησαν στην Άγκυρα για «συνομιλίες για επίλυση του προβλήματος μεταξύ των δύο χωρών» (3/8)

Ο Χ. Φιντάν συνάντησε στο Κάιρο τον αιγύπτιο πρόεδρο Αλ-Σίσι και τον νέο υπεξ Β. Abdelatty. (5/8, τα στοιχεία από εκδόσεις της ηλ. Χουριέτ). Το Ελληνικό Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ανακοίνωσε ότι «σύμφωνα με τα στοιχεία, από την αρχή του χρόνου μέχρι την πρώτη εβδομάδα του Ιούλη, 182,000 τούρκοι τουρίστες επισκέφτηκαν την Ελλάδα, με 35,000 από αυτούς να επωφελούνται από την εφαρμογή της διαδικασίας «βίζα στην πόρτα»- (Χουριέτ, 6/8)

Σε πολλούς Ε/Κ φαίνονται παράξενα αυτά που καταγράφει η τουρκική διπλωματία στο διεθνές επίπεδο. Αυτά μάς φαίνονται παράξενα γιατί 1ον, Το Ε/Κ αίτημα για πρόκληση κόστους στην Τουρκία απέτυχε, αλλά κανένας σχηματισμός δεν εξηγεί γιατί δεν το προκάλεσε όταν κυβερνούσε. 2ον δεν διαβάζουμε την πραγματική Τουρκία-δυνατότητες, αδυναμίες, συμμαχίες κλπ. 3ον, η μονολιθική ερμηνεία των εξελίξεων στην Ε/Κ κοινότητα, μάς δυσκολεύει να αναγνώσουμε το γεγονός ότι η Τουρκία με τις επιλογές της τόσο το 2004 όσο και το 2017, απέσεισε μεγάλο βάρος από το φορτίο της εισβολής. 4ον ενώ πολλοί Ε/Κ προσέχουν αφηγήματα αυτοδικαίωσης, η διεθνής κοινότητα προσέχει τα ΗΕ και την ΕΕ που την διαμορφώνουν-εκπροσωπούν, 5ον δίνουμε βάρος στους μικρομεγαλισμούς (τριμερείς) και όχι εκεί που έχουμε ισχυρές δυνατότητες (ΕΕ-ευρωτουρκικές σχέσεις).

Άλλοι επιτυγχάνουν (ανταλλαγή κατασκόπων, Αιθιοπία/Σομαλία) ή διορθώνουν παλαιά τους λάθη (Συρία, Αίγυπτος). Άλλοι παραμένουν κλειστοί στο καβούκι τους, με μόνο στόχο την περιχαράκωση στη μισή- πλην αγίαν νήσον. Η υπόθεση «βολιδοσκόπηση» καθίσταται ολοένα και πιο καθαρή-όλο το βάρος, οι διαρροές με μόνο στόχο «να ευθύνεται αυτός». Ενώ κάτι μπορεί να δώσει μίαν ώθηση, ενώ κάτι μπορεί να γίνει, η γραμμή σαφής: αξιοποιήστε Τατάρ, παρεμποδίστε το εν τη γενέσει του. Ο διάλογος Μητσοτάκη- Ερτογάν, η συνεννόηση Γεραπετρίτη-Φιντάν προσφέρουν δυνατότητες στην Κύπρο. Αλλά η διαχείριση είναι κυπριακή υπόθεση, όπως έδειξε η υπόθεση «βολιδοσκόπηση» με τον διαλυτικό χειρισμό Χριστοδουλίδη και τον κλασικό του Τατάρ. Ενώ η Τουρκία ζητά από τον Τατάρ να αλλάξει μοτίβο, στην Ε/Κ κοινότητα συμβαίνει το πασίγνωστο: μαζική επίθεση από μερίδα ΜΜΕ κατά Γεραπετρίτη για την δήλωσή του «η ακινησία και η αδράνεια στο Κυπριακό, η έλλειψη πολιτικής γενναιότητας, οδήγησε σε πιο ακραίες θέσεις την Τουρκία» (1/8). Μια φράση που την γνωρίζει και συμφωνεί μαζί της ο κόσμος όλος-αλλά «απαγορεύεται» να την ακούσουν οι Ε/Κ, μήπως χαλάσει το «αφήγημα»!

30. Βασιλικό στο κυπριακό,

04/08/2024

Υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η διαφθορά είναι μια κύρια αιτία που το κυπριακό παραμένει άλυτο; Πρόσφατο παράδειγμα η υπόθεση στο Βασιλικό- έργο κατασκευής «Τερματικού Αποθήκευσης και Επαναεριοποίησης Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου» στο Βασιλικό. Οι εισαγγελικές αρχές αδιαφόρησαν για την Έκθεση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας για το Βασιλικό, γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Γενική Εισαγγελία (ΕΓΕ) πήρε πρωτοβουλίες. Με βάση το πόρισμα «η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως αποτέλεσμα των πιο πάνω διεκδικεί την επιστροφή ποσού €68.608.438,46, που αποτελεί την ευρωπαϊκή χορηγία που έχει καταβληθεί μέχρι σήμερα προς την ΕΤΥΦΑ, ως το συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση. Σημειώνεται ότι το έργο με την ονομασία «Cyprus Gas 2 EU» αποτελεί έργο κοινού ενδιαφέροντος και χρηματοδοτήθηκε με ευρωπαϊκή χορηγία ύψους €101 εκατομμυρίων» (πηγή: Πολίτης, 28/7). Το Υπουργείο Ενέργειας ανακοίνωσε ότι έλαβε επιστολή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην οποία καταγράφονται πιθανές παρατυπίες που προέκυψαν στην κατασκευή και λειτουργία του Τερματικού στο Βασιλικό. Η πρώτη αφορά τα κριτήρια κατακύρωσης του διαγωνισμού στην εν λόγω κοινοπραξία (Δεκέμβριος 2019) και η δεύτερη αφορά υπογραφή της διμερούς συμφωνίας κατά την έγκριση των επιπρόσθετων €25 εκατομμυρίων (Ιούνιος 2022)».

Σημερινό το Βασιλικό, χθεςινό η υπόθεση με τα χρυσά διαβατήρια. Παλαιότερα, τα υπερκέρδη από την υπεραξία σε αναπτύξεις γης σε κρίσιμης σημασίας γεωγραφικές ζώνες στην παραλιακή νήσο. Στο «κίνημα υπέρ της παρούσας

κατάστασης πραγμάτων», υπάρχουν, σχηματικά, διάφορες κατηγορίες:

Αυτοί που συνιστούν τον σκληρό πυρήνα, αυτούς που η εισβολή τούς παρέχει υψηλά οικονομικά οφέλη ή που απέκτησαν στην πορεία εξαιρετικά μεγάλη οικονομική ισχύ. Η ομάδα αυτή των συνδεδεμένων με την ακινησία συμφερόντων, είναι ο κύριος χορηγός/δημιουργός της πορείας για την άλλη λύση

Κλειδί στον σκληρό πυρήνα ορισμένοι ιδιοκτήτες ΜΜΕ που συνδυάζουν οικονομική, πολιτική επιρροή και διάθεση να ελέγξουν/ επηρεάσουν το σκηνικό. Εκ συστήματος καταγγέλουν κάθε προσπάθεια για επάνοδο στις συνομιλίες με την καθημερινή αποδόμηση του κλίματος. Προφανώς επειδή δεν μπορούν να πουν δημόσια αυτό που πραγματικά επιδιώκουν, ασκούν προληπτική πολιτική ώστε να μην γίνουν ξανά συνομιλίες. Η πιο γρήγορη οδός για να επιτευχθεί ο σκοπός, είναι η καλλιέργεια του κλίματος ότι όλοι απεργάζονται την καταστροφή μας, ότι κανένας δεν μας βοηθά, άρα να κρατήσουμε ψηλά την ΚΔ, ως τη μόνη ασπίδα μας-ευγενής υποστηρικτής τους και ο αρχιεπίσκοπος.

Τρεις κορυφαίες αντιφάσεις της γραμμής αυτής:

1η, Όσο ο Ντενκτάς ήταν στα πράγματα, η επίλυση ήταν κάτι πολύ απομακρυσμένο, όταν ήταν ο Ταλάτ ήταν εφικτή και όταν ήταν ο Ακιντζί, υπόθεση μαζικής αποδοχής. Γι' αυτό ο Γ. Λιλλήκας βλέποντας την μεγάλη απήχηση που είχε ο Μ. Ακιντζί στους Ε/Κ, ζήτησε «μέτρα» για να πληγεί η εικόνα του στην Ε/Κ κοινή γνώμη!

2η Η αντίφαση βγάζει μάτια γι' αυτό και την κρύβουν βαθιά στο υπόγειο. Στην πιο ισχυρή στιγμή της Κύπρου, 5 Οκτωβρίου 2005, η Κύπρος αρνήθηκε το βέτο ως κράτος-μέλος της ΕΕ και ενέκρινε την έναρξη ενταξιακών συνομιλιών της Τουρκίας χωρίς κανένα αντάλλαγμα! Οι αντιφάσεις δείχνουν το μέσον, ρητορική από υψηλούς τόνους, ώστε η κοινή γνώμη να μην έχει πλήρη πρόσληψη της πραγματικής τους στόχευσης. Και γι' αυτούς, το είπε πολύ εύστοχα ο Θουκυδίδης: «Κι άλλαζαν την καθιερωμένη σημασία των λέξεων ώστε να ταιριάζει με τις πράξεις τους».

3η. Είκοσι χρόνια συμμετοχής στην ΕΕ, αντί να εργαστούμε για την επίλυση- ότι λείπει από τα ΗΕ να το γεμίσει η ΕΕ- η ηγετική ομάδα διακρίθηκε στα άλλα: πολιτογραφήσεις, Βασιλικό, pandora papers

Πολλοί-και δικαίως-ασκούν έντονη κριτική στα φαινόμενα διαφθοράς, κατανοούν πολύ καλά την πραγματική διάσταση της κόντρας του γενικού εισαγγελέα με τον γενικό ελεγκτή. Αλλά κατά κανόνα θεωρούν ότι η διαφθορά είναι στον αέρα, μόνη της, έτυχε. Δεν συσχετίζουν τη διαφθορά με την μη επίλυση, δεν διασυνδέουν την διαφθορά με την ανεξέλεγκτη άσκηση εξουσίας, την παντοδυναμία που εκτρέφει την αλαζονία και την ασυδοσία. Αποφεύγουν να δουν την εικόνα ενός προέδρου που αφιέρωνε τον περισσότερο χρόνο του στις πολιτογραφήσεις, ενώ όταν είχε συνάντηση με τον Μ. Ακιντζί έδινε ελάχιστη σημασία στην καλή προετοιμασία!

Η χρονιά ρεκόρ στις πολιτογραφήσεις, ήταν η χρονιά διάλυσης του διαπραγματευτικού τοπίου στο κυπριακό από

τον «βαρώνο» των χρυσών διαβατηρίων, τις αποφάσεις του ιδίου ερευνά τώρα η Ευρωπαϊκή Γενική Εισαγγελία για το Βασιλικό!

31. Να «εμπλακεί»; Ή μήπως όχι...

28/07/2024

Με συνεντεύξεις, ομιλίες και γενικολογίες, επιχειρεί να κρύψει το πιο σημαντικό. Ότι τίποτε δεν αλλάζει με διακηρύξεις, ότι χρειάζεται η πολιτική του συγκεκριμένου για να υπάρχουν πιθανότητες να ξεκολλήσει η διαδικασία από τον πάτο.

Ν. Χριστοδουλίδης 20/7: «Η Ε/Κ πλευρά είναι πανέτοιμη να εμπλακεί σε ουσιαστικές διαπραγματεύσεις, για την επίτευξη μιας βιώσιμης και λειτουργικής λύσης»

Κανένας διεθνής παίκτης δεν ενδιαφέρεται για γενικολογίες. Επανάληψη πάνω σε ποια βάση; Ο Ν. Χριστοδουλίδης έχει την ευθύνη να πει ποια είναι η βάση για να αρχίσει/ολοκληρωθεί ένας σύντομος κύκλος από διαπραγματεύσεις-ξέρει, βέβαια, ποια είναι. Ειδικότερα, χρειάζεται,

1ον Να στείλει «ξεκάθαρο» μήνυμα στον ΓΓ ότι αποδέχεται το Πλαίσιο Γκουτέρρες όπως καταγράφηκε στις 30/6/17. Ο ΓΓ γράφει ότι «τα μέρη έφτασαν κοντά στο να καταλήξουν σε

στρατηγική κατανόηση σε όλα τα βασικά στοιχεία μιας συνολικής διευθέτησης», (29/9/17).

2ον, Ότι δεν προτίθεται να αμφισβητήσει το κεκτημένο του, όπως έκανε μιλώντας στο δημοσιογράφο Μ. Αλκάν στο κανάλι Genz tv. Στη συνέντευξη δήλωσε «ότι υπάρχουν σημεία που συμφωνεί και σημεία που θα ήθελε να συζητήσει για το πλαίσιο Γκουτέρες» και «απέφυγε να πει αν αποδέχεται την εκ περιτροπής προεδρία». Για το προεδρικό σύστημα δήλωσε «ότι θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν θα είναι τελετουργικό (ceremonial) ή θα έχουν ουσιαστικό ρόλο, εάν θα έχουμε πρωθυπουργό, ή όχι» (Πηγή: OmegaLive 16/09/23). Το να αλλάζουμε διαρκώς θέσεις στα γκολπόστ, συνιστά την πιο πρακτική συνταγή για να μείνουμε στον πάτο

Η διπλή δέσμευση Χριστοδουλίδη μπορεί να βοηθήσει τον ΓΓ να σκεφθεί 5μερή τον Σεπτέμβριο. Αν όμως οι καθημερινές του διακηρύξεις συνδέονται με την σκέψη ότι «ο Τατάρ είναι αυτός», άρα εκ του ασφαλώς «διακηρύττω», τότε η Ε/Κ ηγεσία θα βρεθεί προ εκπλήξεων γιατί σε αυτούς που θα πάρουν τις οριστικές αποφάσεις δεν περιλαμβάνεται ο Τατάρ.

Ο Ν. Χριστοδουλίδης δήλωσε και τα εξής: «Στα 50 χρόνια από το 1974, η Τουρκία και η εκάστοτε ελεγχόμενη και καθοδηγούμενη από την Άγκυρα ηγεσία των Τ/Κ, δεν επέδειξαν, δυστυχώς, την ετοιμότητα για έναν έντιμο συμβιβασμό που θα οδηγούσε στην επίτευξη της πολυπόθητης λύσης»

Άρα, Ντενκτάς και Ακιντζί στο ίδιο καλάθι. Ωστόσο, ο πρώτος πίστευε στη διαίρεση, έτρεφε και τρεφόταν από αυτήν. Αντίθετα, ο δεύτερος έκανε τις αναγκαίες κινήσεις για να φτάσουμε σε λύση. Θυμίζω: 1ον, «Χάρτης Ακιντζί» για το εδαφικό, 2ον, Πλήρης στήριξη στον απεσταλμένο της ΕΕ στις συνομιλίες (Βαν Νούφελ), 3ον, Πρόταση σε Αναστασιάδη να γίνει το Πλαίσιο Γκουτέρες «στρατηγική συμφωνία για τη λύση» κ.ά. Ο Ν. Χριστοδουλίδης εσκεμμένα παραγνωρίζει τον πλουραλισμό στην Τ/Κ κοινότητα. Η πολιτική του τύπου «τι Ντενκτάς, τι Ακιντζί», δείχνει ότι δεν είναι σε θέση να εμβαθύνει σε πρόσωπα, συγκυρίες, αποχρώσεις, κοινωνικές διεργασίες.

Επιλογικά ο Ν. Χριστοδουλίδης ανέφερε και τα εξής: «Κύρια έγνοια και προτεραιότητά μου είναι ο τερματισμός της κατοχής η απελευθέρωση και η επανένωση της πατρίδας μας»

Παρά τις επικοινωνιακές εξάρσεις, η προσωπική απεσταλμένη του ΓΓ των ΗΕ στο κυπριακό Μ. Α. Ολγκίν, θεωρεί τον Ν. Χριστοδουλίδη μέρος του προβλήματος-όπως, βεβαίως, και τον Τατάρ. Προφανώς η απεσταλμένη κατενόησε εγκαίρως την Ε/Κ τεχνική («εγώ κάνω δηλώσεις, πηγαίνετε στην άλλη πλευρά»). Γι' αυτό με την επιστολή της προς Κυπρίους, σημειώνει: «Οι ηγέτες πρέπει να επιδείξουν βούληση και αποφασιστικότητα για πραγματική πρόοδο. Ζητώ από όλους τους Κύπριους να ενθαρρύνουν και να πιέσουν τους ηγέτες τους να εργαστούν για ένα καλύτερο και ασφαλές μέλλον», 7/7. Ο πολιτικός κρίνεται από τα έργα του, όχι από ομιλίες σε εγκαίνια ή τελετές, κρίνεται από τη δυνατότητά του να

συνεκτιμά τη σχέση κόστους-οφέλους, την ικανότητά του να υπολογίζει τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις από τη μια ή την άλλη εξέλιξη, κρίνεται από το αν έχει το θάρρος να αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Η επίλυση δεν προκύπτει μόνο γιατί θέλουμε, ή μόνο γιατί απαγγέλλουμε. Το συναισθηματικό υλικό είναι αναγκαίο, οι ευαισθησίες του λαού μας ατέραιες-αλλά από μόνες τους δεν επιλύουν προβλήματα. Η Κύπρος δεν κατάφερε να συναντήσει ηγέτες με σθένος και ακεραιότητα. Αντίθετα, έτυχε να διαχειριστούν τις τύχες ολόκληρης της Κύπρου άτομα με άλλες προτεραιότητες: την καριέρα, το πολιτικό κεφάλαιο που προστάτευαν μπας και υποστεί φθορά, άτομα που δεν ήθελαν να αναλάβουν ευθύνες, άτομα κατώτερα των περιστάσεων.

Η επίλυση, ωστόσο, απαιτεί άλλα: αποφάσεις κορυφής από πολιτικό ηγέτη σε Συνόδους σαν και αυτές που είχαμε στο Μον Πελεράν και στο Κραν Μοντάνα, Συνόδους Κορυφής με την σφραγίδα ΗΕ-ΕΕ

32. Μενέντεζ, στη σφαίρα του αοράτου,

21/07/2024

Ο επικεφαλής ομοσπονδιακός εισαγγελέας Damian Williams δήλωσε: «Αυτό ήταν πολιτική για το κέρδος. Τα χρόνια που πουλούσε το γραφείο του στους πιο ακριβούς προσφοριοδότες, έφτασε στο τέλος», (Πηγή: Reuters 17/7).

Έτσι ο Ρ. Μενέντεζ κρίθηκε «ένοχος και για τις 16 κατηγορίες που αντιμετώπιζε από ομοσπονδιακό δικαστήριο του Μανχάταν. Ο δημοκρατικός πολιτικός κατηγορούνταν μεταξύ άλλων για διαφθορά, δωροδοκία, εκβίαση, δράση ως ξένος πράκτορας, παρεμπόδιση της δικαιοσύνης καθώς και για συνωμοσία. Επίσης «για δωροληψία μετρητών, ράβδων χρυσού αλλά και πολυτελών αυτοκινήτων από τρεις επιχειρηματίες, αλλά και ότι ενεργούσε ως πράκτορας ξένων συμφερόντων και συγκεκριμένα της Αιγύπτου». (Πηγή: Euro news 16/7)

Η ποινή φυλάκισής του θα ανακοινωθεί τον Οκτώβριο. «Με βάση πολυάριθμες κατηγορίες για τις οποίες καταδικάστηκε ο Μ. Menendez αντιμετωπίζει έως και 222 χρόνια φυλάκισης αν και είναι απίθανο να λάβει τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποινή. Μια ποινή φυλάκισης θα ήταν απολύτως κατάλληλη» δήλωσε ο Kevin Ο''Brien, πρώην ομοσπονδιακός εισαγγελέας. (Πηγή: Πολίτης 17/7).

Στη νήσο των αγίων, η απόλυτη σιωπή. Τι τρέχει; Άγνωστον. Πάντως το περασμένο καλοκαίρι ο Ρ. Μενέντεζ είχε την τιμητική του. Παρών στο συνέδριο των αποδήμων κυπρίων, χρυσά κλειδιά και ύψιστες τιμές. Ο Αρχιεπίσκοπος Γεώργιος, σε ομιλία σε τελετή για απονομή του «Χρυσού Παράσημου του Αποστόλου Βαρνάβα» στον Ρ. Μενέντεζ, ανέφερε μεταξύ άλλων, ότι «ο κ. Μενέντεζ είναι άνθρωπος αρχών, με χαλύβδινη θέληση, και δεν γνωρίζει από ηθικούς συμβιβασμούς. Στο πρόσωπο του Γερουσιαστή υπάρχει αγαστή συνάντηση λόγων και έργων. Καλούμαστε να

παραδειγματιστούμε από τη στάση του, να μιμηθούμε τους αγώνες του» (24/8/23). Μερικοί τίτλοι από ΜΜΕ για Μενέντεζ, ειδικότερα από την εφ/δα ο «Φιλελεύθερος»:

«Ο Μενέντεζ έκοψε και πάλι τον τσαμπουκά του Ερντογάν»

«Τυφώνας» Μενέντεζ κατά Ερντογάν

«Απασφάλισε ο Μενέντεζ κατά Τουρκίας»

«Κεραυνοί ΗΠΑ και Μενέντεζ κατά του «σουλτάνου»

Η ίδια εφ/δα σε ρεπορτάζ γύρω από την έρευνα εναντίον Μενέντεζ έγραψε: «Απάντηση-καταπέλτης από τον Ρόμπερτ Μενέντεζ στα νέα ψεύδη: Κάποιοι προσπαθούν να σκάψουν τον πολιτικό μου τάφο, θα αθωωθώ ξανά και θα στέκομαι πάντα απέναντι σε κάθε δικτάτορα»- 22/9/23

Στο ουσιώδες ζήτημα: ο Ρ. Μενέντεζ διετέλεσε, έως την σύλληψή του από τις αστυνομικές αρχές, λομπίστας της Κύπρου στις ΗΠΑ. Αυτό κάνουν πολλές χώρες, το αμερικάνικο σύστημα το επιτρέπει-λ.χ. εβραϊκό λόμπυ το πιο διάσημο στις ΗΠΑ. Είναι χρήσιμο για την Κύπρο να κάνει το ίδιο; Στη δική μου γνώμη, δεν είναι χρήσιμο. Γιατί δεν μπορεί η Κύπρος να παίξει με έναν λομπίστα στα 535 μέλη του Κογκρέσου, συν 3 με 4 ελληνοαμερικανούς βουλευτές. Η δύναμη του Ρ. Μενέντεζ πήγαζε από τη θέση του- πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας- κυρίως σε σχέση με τις πωλήσεις όπλων στην Τουρκία. Ωστόσο, σύμφωνα με το αμερικάνικο σύνταγμα οι πωλήσεις όπλων βρίσκονται κάτω από την εξουσία του προέδρου της χώρας αυτής. Ο πρόεδρος της Επιτροπής έχει διαδικαστική εξουσία για το τι και πότε

πάει στην Επιτροπή, αλλά τα κλειδιά τα κρατά μόνο ο αμερικανός πρόεδρος και κανένας άλλος. Σε σχέση με τις πωλήσεις όπλων στην Τουρκία ο Ρ. Μενέντεζ ανέφερε ότι «οι ΗΠΑ δεν θα πουλήσουν όπλα και F-16 στην Τουρκία» (πηγή: CNN, GR, 10/5/23). Ύστερα έγραψε στο Χ, ο πρέσβης των ΗΠΑ στην Τουρκία Τζεφ Φλέικ: «Η απόφαση του Κογκρέσου αυτή την εβδομάδα να εγκρίνει την απόκτηση 40 νέων και 79 αναβαθμισμένων αεροσκαφών F-16 από την Τουρκία είναι ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός. Ο στόλος των F-16 της Τουρκίας είναι ζωτικής σημασίας για την ισχύ του ΝΑΤΟ, διασφαλίζοντας τη μελλοντική διαλειτουργικότητα μεταξύ των συμμάχων». (11/2/24).

Πώς εξήγησε τα πιο πάνω ο γερουσιαστής; Όπως κάθε Μενέντεζ, το γυρίζει στις θεωρίες συνωμοσίας. «Εξηγεί» τη δίωξή του ως εξής: «Επιτρέψτε μου να πω ότι για την κυβέρνηση, το πολιτικό κατεστημένο και για τους επικριτές μου, θα ήταν πολύ πιο εύκολο να φύγω από το προσκήνιο, έτσι ώστε μια άδικη συμφωνία για τη μετανάστευση να επιτευχθεί ευκολότερα ή μια νέα συμφωνία με το Ιράν να είναι πιο πιθανή, να υπάρξει άνοιγμα προς το καθεστώς Κάστρο ή να οριστικοποιηθεί η πώληση του F-16 στην Τουρκία». (Πηγή: 19/1/24 Euronews). Άρα, ο γερουσιαστής αισθανόταν «προστάτης» της χώρας του και πολέμιος του κατεστημένου, μόνο που το δικαστήριο του Μανχάταν διέγνωσε «πολιτική για το κέρδος... πουλούσε το γραφείο του στους πιο ακριβούς προσφοριοδότες».

Ο Ρ. Μενέντεζ αξιοποιήθηκε στον υπέρτατο βαθμό από το σύστημα Αναστασιάδη (κυρίως το μιντιακό) για να θολώσει τα

νερά-διαλύω τις διαπραγματεύσεις, όμως «έχω Μενέντεζ», «έχω Νετανιάχου», «έχω τριμερείς» κλπ. Πέρσι η αποθέωση: έλαβε το χρυσό παράσημο του Αποστόλου Βαρνάβα, το χρυσό κλειδί της πόλης της Πάφου (το ΔΣ ανακάλεσε την απόφαση), μίλησε στο παγκόσμιο συνέδριο των αποδήμων, σε δείπνο ειδικού βάρους με Αναστασιάδη στη Λεμεσό.

Το κρίσιμο σημείο που αφορά την Κύπρο: οι λομπίστες δεν ταυτίζονται κατ' ανάγκην με τα συμφέροντα των χωρών, αλλά με το σύστημα εξουσίας της χώρας που τους έχει επιλέξει και τους διατηρεί. Γι' αυτό και ο γερουσιαστής Μενέντεζ απέφευγε αναφορες στη θετική ατζέντα του κυπριακού, απέφευγε αναφορές στα ψηφίσματα των ΗΕ, αδιαφορούσε για την επίλυση και για τις προοπτικές μιας διαιρεμένης για 50 χρόνια χώρας. Είχε άλλες αξιολογήσεις-το άλυτο κυπριακό τον εξυπηρετούσε. Λοιπόν, «η αγαστή συνάντηση λόγων κα έργων» του γερουσιαστή κρίθηκε με δικαστική απόφαση. Ωστόσο, η απόλυτη σιωπή στη νήσο δεν έχει εξήγηση-στη Βουλή, έστω, κάποιοι να θέσουν ερώτημα και κάποιοι να απαντήσουν. Όλα στη σφαίρα του αοράτου!